

özgür gelecek

1 - 15 ŞUBAT 1994 SAYI:21 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

3000 KİŞİ COP YAKARAK DEVLET TERÖRÜNÜ
LANETLEDİ
8. sayfa
CANTÜRK CİNAYETİ KİMİN HESAPLAŞMASI?
11. sayfa
BİR BAŞKALDIRININ ÖYKÜSÜ "GERMİNAL"
16. sayfa
DERSİM SENİ UNUTMAYACAK ENTERNASYONALİN
KIZI
19. sayfa
EMEÇİ KADIN VE SOSYAL GÜVENCE
21. sayfa
POLAR TEKSTİL'DE İŞÇİ KIYIMI
10. sayfa
PKK VE DERSİM'DE ARABAYI ÇAMURA SAPLAMAK
12-13. sayfa
DDSB YETKİ DALAŞMASINI ELEŞTİRDİ
14. sayfa

Ankara büromuza yoğun saldırılar

■ 12 Ocak günü, "gözaltına" alınan Ankara temsilcimiz Badegül Atav'a ve muhabirimiz Nebahat Polat'a 2 hafta boyunca yoğun işkence yapıldı. Polis teşhir masasına bir ajanın silahlarını koydu. Ancak temsilcimiz "Bu silahlar polise ait" diyerek devletin silahlı uşaklarını teşhir etti.

6. Sayfa

Tokat temsilciliğimiz açıldı

■ 15 Ocak günü, halkı MLM bilimiyle silahlandırmayı ve bu politika doğrultusunda her geçen gün daha geniş kitleleri kucaklamayı hedefleyen gazetemizin Tokat bürosu açıldı.

6. Sayfa

Aleviler ve seçimler

■ Sivas'ta yakılan 37 aydını seyreden düzen partileri, Alevilerin oylarına göz dikti. Refah Partisi bile! Çeşitli şehirlerden önde gelen Alevi simalarıyla görüştük.

7. Sayfa

Patronlardan Tuzla deri işçisine silahlı saldırı

■ Tuzla Organize Deri Bölgesi'nde, sendikada örgütlenen işçilere silah çeken patron, bir işçiyi öldürmeye teşebbüs etti. Böylesi saldırılara karşı verdikleri kararlı mücadelelerle çelikleşen deri işçileri derhal kitlesel eylemliliklere giriştiler. Deri işçileri her patron saldırısından sonra daha çok kenetleniyor.

9. Sayfa

ÇİLLER:"DUVARA DAYANDIK."

Duvarın ardında gerilla var!

TL'ye yatırım yapan ve kaybeden kitle, güler yüzlü cadının karşısında şimdi şaşkın ve öfkeli.

■ Sadece biz değil elbet. Güler yüzlü cadı ve efendileri de görüyordu. Bakın ne diyorlardı? Çiller: "Duvara dayandık." Yalım Erez: "Destek var, avans yok." Halis Komilli: "Yolun sonuna geldik."

■ Bu ekonominin şoka girişidir. Yolun sonuna gelinmiştir. Artık duvara dayanılmıştır.

■ Var olan durumun bir ve tek ilacı proletarya önderliğinde KSI perspektifiyle DHD'ni gerçekleştirmektir. 3. Sayfa

TKP/ML'den çağrı

■ "Beyaz ordunun kendi içerisinde ne denli bir kaos yaşadığı, yaşayacağı ortadadır."

■ "Hiç zaman geçirmeden, silah ve teçhizatınla beyaz ordudan firar et, senin ordun olan Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu saflarına katıl!"

4. Sayfa

Devrim şehitleri anıldı

■ Zeki Peker'in mezarı başında toplanan kitle Pülümür şehitlerini andı.

■ Ö.Mahkumları da cezaevi koridorlarına çıkararak Karadeniz ve Dersim şehitlerini andılar.

■ TMLGB militanları da yoğun molotoflamalarla şehitleri andı.

5. Sayfa

Zelê bombalandı

■ TC jetleri, PKK'nın Irak Kürdistanı'ndaki Zelê Kampı'nı bombaladı. "Operasyon"dan sonra kontra basın ölü gerilla sayısını binlere kadar şişirerek açık devalüasyonla daha bir çatırdayan TC'nin hüsrانını gizlemeye çalıştı. KÜRD-A, saldırı sırasında 7 gerillanın şehit düştüğünü açıkladı. İran, sivil İran köylerini bombalayan TC'yi uyardı.

23. Sayfa

Halka karşı devlet- mafya işbirliği

■ İstanbul Habipler köyünde, mafya ile devlet ortak çalışıyor. Hüseyin Yazıcı, Osman Yazıcı ve "Konyalı Hüseyin" isimli zorbalarla İstanbul Valisi Kozakçıoğlu elele vererek, göç edip İstanbul'a gelen Kürtleri dolandırıyorlar.

15. Sayfa

Okurdan

Sermayedar doktor olunca

Bu rezil düzene rağmen şerefli gördüğümüz bir takım meslek grupları vardır. Bunlardan ilk aklagelenler özellikledoktorluk ve avukatlıktır. Biri sağlıkla ilgilidir, diğeri adaletle.

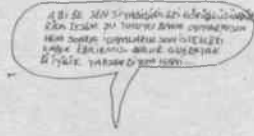
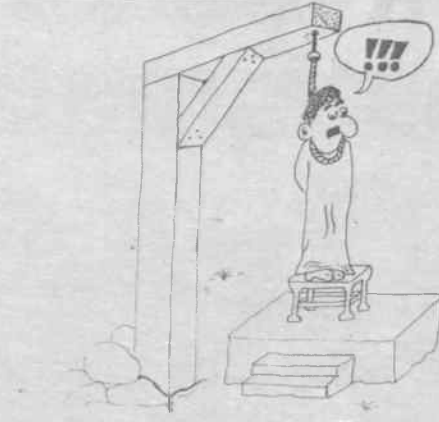
Bu iki meslek kuruluşunda hem bu düzenin yozluğunu taşır hemde muhalefet olur. Çünkü pratik yaşam bunu gerektirir. Tıpçılar ve hukukçularda bir nevi emekçidir. Bu düzenle bağdaşmayan yönleri yoğunluktadır. Gerçek doktorlar ya yeminlerine bağlı kalıp mesleklerinin gereğini yerine getirecekler uzlaşmaz çelişkili mesleklerinin gereğini yerine getirmeyerek, uzlaşır hale getireceklerdir. Hukukçuların durumu daha farklıdır. Çünkü hukuk, düzenin yasalarına göre hareket eder. Adaletin uygulanışı da düzenin koyduğu yasalar çerçevesinde iktidarın yapısına göre uygulanır. İktidar faşistse adalet sistemi de faşisttir. İktidarın koruyucu unsurlarından sadece biridir adalet sistemi. Ama yinede adaletin gereğiyle devletin kendi koyduğu yasalarda gözle görülür çelişkiler vardır.

Tıp bilimi daha farklıdır. Uygulandığı oranda şu an içerisinde yer aldığımız sisteme veya benzer sistemlere tezattır. Çünkü bilimsel olmak zorundadır. Özü itibarıyla maddecidir. Asıl amacı insanlara hizmettir. İşte bu amaç ekonomiyeye bağlı olarak para için insanlara hizmet olmasına dönüştüğü oranda bilimselliğini yitirir. Kâr için üretim düşüncesiyle hareket eder. Ve uzlaşmaz. Çünkü bu meslek gerçek anlamda uygulandığı zaman yani insan sağlığını esas aldığı zaman çelişki hiçbir zaman uzlaşmaz.

Size bir özel hastaneden bahsetmek istiyorum. Bu özel hastanede sermayedarlar hipokrat yemini etmiş birkaç doktordur. Ama bu hastane insan sağlığına hizmetten çok bir ticaret arenasına dönüşmüş; doktorlarda doktor olmaktan çok patron haline gelmişlerdir. Bu hastanede parayı bastırılan hasta olarak kabul ediliyor. Aslında hasta tabirini onlar kullanıyorlar. Hasta yerine müşteri tabirini daha uygun görüyorlar.

Birgün bu ticarethanenin personellerinden biri hastalanınca bu gerçek daha yakıcı bir şekilde kendini gösteriyor. Bahsettiğim personel daha doğrusu ticarethane emekçisi hastalanıyor, ve müşteri olarak değil hasta olarak başpatronuna gidiyor. Patronu olan şahıs Dahiliye Uzmanı. "Seni kulak burun boğaz muayene etsin" diyor ve vatandaşı gönderiyor. KBB mütehassısı muayene etmeden teşhisi koyuyor "hemsire hanım bu arkadaş çalışabilir, sağlıklı görünüyor, izin almasına gerek yok." diyor. Bizim hasta işçiye de dönüp şunları söylüyor "Senden önce gelen daha beterdi, ayakta duramıyordu, yine sen iyisin." Bizim işçi iyi olduğuna inanmaya çalışıyor ama hasta fizyolojisi doğal olarak buna müsaade etmiyor. Bir devlet hastanesine gidiyor ve gerçekten muayene oluyor. Konulan teşhis; astım başlangıcı, sonuç; bir sürü Penisilin iğnesi ve ilaç.

Bu yaşananlar bu düzenin

sonuçlarıdır. Amaç zaten insanları birer metaya dönüştürmek değil mi? Düzenin bu politikalarına karşı direnen insanlarda terörist oluyor, cezaevlerine tikiyor, işkence tezgahlarına yatırılıyor, yargısız infazlara tabi tutuluyor, daha bir sürü uygulamalarla karşı karşıya bırakılıyor. Ama yinede mücadeleye devam ediyor. Mesleklerini şerefli olarak sürdürmek isteyen bireyler de bu düzene karşı direnirler. Taaki "herkesin ihtiyaçlarına göre" düşüncesi hakim oluncaya kadar nihayi hedef komünizme kadar. Madem Pir Sultan Abdal'ın dediği gibi "bozuk düzende sağlam çark olmaz." Bizde bozuk olanı örgütlü mücadeleyle değiştiririz.

İstanbul'dan bir okur

Barbara için

*Bir ağıt yükselir toprak damlardan
Bin mermi parçalanır yüreğinden gerillanın
Düşen her savaşçının mirasıdır
Kalanların yüreğinden akan gözyaşlarının
namludaki ısıltısı
Kınlarını sürmüşlerdir mermi yatağına
Kın yatağında sabırsızdır
Hesap sorulacaktır
Hesap soracaktır gerilla
Ana rahminden Munzur toprağına düşenin
Yine Munzura braktığı kana
Alp dağlarının kızıl gülünün kanı karışmıştır
Alplerden Munzurulara akan bir yürekçir
Şimdi gerillanın yüreği
Alplerden Munzurulara uzun bir yürüyüşün
destanıdır
dillerdeki ezgi
Şimdi türküyü durmuştur gerilla
Şehitlerimizin yükselttiği sancaktadır gözleri
Şimdi kabzasını kavramış gerilla elleri
Sabırsızdır ölüme hesap sormaya
Sabırsızdır savaşmaya
Sabırsızdır kurtuluş bayrağını dikmeye*

Ocak 1994

Bir tutsak yoldaşı

Düşüncelerimizin çakışması tesadüfi değildir

Sevgili Özgür Gelecek çalışanları, Bizler bir grup Özgür Gelecek ve Partizan okuyoruz. Yayın hayatında gösterdiğiniz yoğun ve özverili

çabalarınızı takdirle karşılıyor, devamını diliyoruz.

Bizler gazetemize yeterince destek olamamanın ezikliğini yaşıyoruz. Yine de, yayınlarımızın siyasi çizgisinin kitleler içinde propagandasını yaparak kök salması için gücümüz oranında çaba gösteriyoruz. Zaman zaman da yanlış algılanan yazılar üzerine tartışıyor, değerlendirmeler yapıyoruz.

Gazetemizin doğal muhabirleri olmak isteriz. Bunu yapabilmek için, bu yönde istekli olmanın gerektiğine de inanıyoruz. Ancak, çabalarımızın sadece bu kadarıyla kalmasının yeterli olmayacağını da biliyoruz. Ve devrimci mücadelenin diğer gereklerini de yerine getirme konusunda kendimizi olan inanc ve güvenimiz de tamdır.

Hepimizin işçilik yaşama en az onbeş yıla tekabül ediyor. Yaşamı yorumlayıp kavramada ve dönüştürmeye çalışmadaki düşüncelerimizin Partizan ve Özgür Gelecek'in düşünceleriyle uzun yıllardan beridir çakışması tesadüfi değildir. Bu, uzun araştırma ve incelemeler sonucunda olmuştur.

Bulduğumuz alanlarda, farklı siyasal anlayışlardan arkadaşlarla konuşurken, kendimizi, sıradan okurlar olarak tanıttığımızda, kaşkaha atarak "yahu" diyorlar, "bu anlayışın sıradan okurları böyle ise, bilinçli insanları, ulu yüce insanlardır herhalde" diyorlar. Bu durum bizi hem keyiflendiriyor, hem de üzüyor. Keyiflendiriyor, çünkü; bu olaya balıklama dalmadan, mantık silsilesi yürüterek hareket eden, zaaflarından büyük oranda arınmış orta-yaşlı işçileriz.

Devrimci düşüncelerimizle yaşam biçimimiz, örgütlü olmamamıza rağmen, uyum içindedir. Zira, gözlemleyebildiğimiz kadarıyla, çevremizdeki, farklı siyasal anlayışlardan örgütlü olan insanlar, bizim kadar tutarlı hareket edemiyorlar. Bizim için üzücü olan yan da budur. Örgütlü olmayışımızın eksikliğinden kaynaklanan bazı yetersizliklerimizin bilincindeyiz. Bu eksikliğimizi giderme anlayışındayız. Bir ayığımız düzen içinde, diğeri devrimci mücadelede. Bu yaman çelişkili giderek daha tutarlı olmaya çalışacağız.

Partizan ve Özgür Gelecek yeni insan tipi yaratmanın hizmetindedirler. Yeni

insan; özgür bağımsız düşünebilen, sorgulayıcı, yaratıcı, üretici insan tipidir. Olumsuzlukları gidermenin yolu; yanbaşımdan başlamalıdır. Dostlar, her konuda isabetli tesbitleriniz var. Sorun bunları yaşama geçirmekdir. Çalışmalarınızda ve yayın hayatınızda başarılarınızın devamını diliyoruz.

Bahçelievler'den bir grup işçi

Açıklama

Gazetemizin 16-31 Ocak 1994 tarihli 20. sayısında **Okurdan** sayfasında "Uşak'ta İP çarpıtması" başlığıyla yayınladığımız okur mektubunda İP'ni ele alış tarzı yanlış. Mektupta, devrimle karşı-devrim arasında, ara bir akım pozisyonunda olan İşçi Partisi düzen partileriyle aynılaştırılmış, üstelik devrimci çevreler bu konudaki tavırlarını yeniden gözden geçirmeye çağırılmıştır.

Kuşkusuz, mektup okur mektubudur ve yazarın kendisini bağlar. Ancak siyasal görüşlerimiz hizmet etmeyen ve "Partizan-Özgür Gelecek okurları" imzasının yaratacağı huzursuzluğu da gözönünde tutarak gözden kaçan bu eksikliğimizi belirtiyoruz. Ve yine aynı sayıda Kültür Sanat sayfasında yayınlanan, Levent Kirca'nın "Olacak O Kadar" tv programına yönelik yapılan eleştiride de yanlış bir yan vardır. Yazı, Levent Kirca'yı devrimci bir sanatçı olduğu iddiasındaymış gibi ele almakta ve misyonunu uymadığı yönde eleştirmektedir. Bu anlamda aydın-demokrat bir sanatçıya yaklaşımda yanlışlığa düşülmektedir. Ayrıca "istendiği şekilde program yapıldığı"nda yayınlatacak tv bulamayacağı gerçeğine parmak basıyor olmasına rağmen yine de "niçin öyle yapmadığı" şeklinde eleştirilmektedir.

Biz bu yazıdaki haksız yaklaşımı yeterince denetleyemeden basıma göndermişiz. Bu açıklamayla hatamızı düzeltiyor, gazetemizi eleştirel gözle inceleyen ve yanlışlarımızda bizi eleştirileriyle uyararak duyarlı okurlarımıza da teşekkür ediyoruz.

Özgür gelecek

MLM GÜZERGAHINDA DÜŞEN KOMÜNİZM ŞEHİTLERİ VE TÜM DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ

DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖZEL SAYISI (AFİŞ) ÇIKTI!

PARTİZAN bürolarından isteyebilirsiniz.

ÖZGÜR BİR GELECEK YARATMAK İÇİN

ÖZGÜR GELECEK'İ OKU OKUT

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız
ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi **Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE**: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi **Hasan BÜYÜKDERE**: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi **Mark Hesabı: 3001530-5** yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Bülent ÖZDEMİR**, Genel Yayın Yönetmeni: **Aydın HANBAYAT**,

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212)518 23 23.

BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat4/57 Kartal/İSTANBUL **Telefax:** (0216) 353 38 12 **ANKARA:** Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Tel: (0232) 4 419 309.

ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaç 103. Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 **Tel:** (0322) 4 573 780 Adana, **MALATYA:** Tabakhane Mah. Bakircılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2

NO:64 Telefaks: (0422) 922 08 04, **KAYSERİ:** Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 No:605. **Tel:** (0352) 222 52 10 **TOKAT:** Meydan Çarşısı Küflüoğlu İşhanı Kat:3 No:83, **Avrupa Temsilciliği:** Basel Halkevi

Erlen Str. 58-4057 Basel **SCHWEIZ ABONE KOŞULLARI:** Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, **Yurtiçi Hesap**

No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi, **Mark Hesabı:** 3001530-5, **Avusturya Şilini:** 3001531-3, **Baskıya Hazırlık:** UMUT YAYIMCILIK,

Baskı Yeri: GÜZ OFSE Dağıtım: YAYIMCI

www.partizanarsiv.net

Ekonomik kriz kitlesele patlamalara gebe

Epey öncesinden yaşanacak depremin sarsıntılarını duyuluyordu. "Dolar Krizi", "Para Depremi", "Dolar piyasayı sarsıyor"... bir feryat figandı, gürültüdür ki almış başını gidiyor. Herkes neler olduğunu anlamaya çalışırken, anlayanlar (ekonomiyi örgütleyenler) 'malı götürüyordu'.

Kimisi "bu bilinçlice halka yaptırılan gizli bir devalüasyondur." diyor. Kimisi de bunun geçmişe dayandığını, Perşembenin gelişinin Çarşambadan belli olduğunu, bunun kaçınılmaz bir sonuç olduğunu söylüyor. Bir diğeri feryat-figan "Merkez Bankası, Hazine niye müdahale etmiyor?" derken, diğerleri de bol bol döviz satıyordu yükselen değerden.

Neler oluyordu gerçekten? Nedir bu yaşananlar? Bu ortamı yaratan faktörler nelerdi? Kim yaptı? Kim kazandı, kim kaybetti ve daha neler olacaktı?... Velhasıl herkes kendisinin sorular soruyor, yanıt arıyordu. Emekçiler zaten ağır enflasyon ve vergiler altında ezilmiş, kendini geçindiremez durumda, nerde bir kazanç elde edeyim diye düşünürken, spekülâtorler, rantiyacılar, tefeci-tüccarlarda nasıl kazanabilirim, nasıl yatırım yapayım diye harekete geçiyorlardı. Çoğunluk, soruları yanıtlamayım derken güler yüzlü cadı ve efendileri de istahı kabarmış, ağzından sular akıtarak, ellerini ovuşturarak ve sabırsızca, kapını hazırlamış bekliliyordu.

Bu bilinçlice yapılan bir devalüasyon muydu? Buna cevap, yarım bir hayır, yarım koşullu bir evettir. Çelişkili mi? Değil. Zira Perşembenin gelişini Çarşambadan belliydi. Daha Mayıs-Haziran aylarında piyasayı incelediğimizde bunu görebiliyorduk. Sadece biz değil elbet. Güler yüzlü cadı ve efendileri de görüyordu. Bakın ne diyorlardı?

Çiller; "Duvara dayandık."
Yalım Erez; "Destek var, avans yok."
Halis Komilli; "Yolun sonuna geldik."

Yaşananlar tıpkı geçmişte sıkça yaşananların aynısı. Kroniklemiş bir gidişat. 70'li yılları anımsadığımızda belli bazı farklılıkların dışında yaşananlar aynısı. Kaynak yok, kredibilite (kredi almada saygınlık-güvenlilik düzeyi) sıfır, dış borçlanma almış başını gidiyor ve dışardan kaynak aktarımı yapılamıyor (nitekim birkaç ay sonra uluslararası rating şirketleri Moody's ve Standart and Poor's bunu resmileştireceklerdir), bütçe açıkları kapatılmıyor, yüksek faiz üretken yatırımları ve ihracatı aşındırırken, işsizliği de olumsuz yönde etkiliyor, lira sürekli değer kaybediyor ve tüm bunlara çözüm bulunamıyordu.

Bunun faturası 24 Ocak kararları ve AFC ile emekçilerin sırtına bindirildi. Bu sefer dünya çapında bir petrol krizi ya da Kıbrıs Harekati yoktu. Üstelik döviz darlığı çekilmiyordu. Fakat bugün dünya çapında yaşanan bir kriz ve buna ek olarak Kürt sorunu var. Üstelik dövizin bolluğu da ayrı bir sorun yaratıyor. Döviz kuru, enflasyonun gerisinde kalınca ve TL değerlenince, ihracat caydırılıyor, ithalat artıyor. Cari işlemler dengesi açık veriyordu. Sorunlar üst-üste biniyor ve çözüm bulunamıyor. Yeni bir darbe mi? Buna gerek yok ki. Yaşanan bir sivil askeri darbenin kendisi zaten. O halde bu şekilde devam edilebilirdi. Oyleyse ne yapacaklardı.

Herşeyden önce emperyalist efendilerinin yanı sıra IMF'nin ve Dünya Bankasının talimatlarını yerine getireceklerdi. O da dış dünya ile bütünleşme yani finansal liberasyon, entegrasyon. Bunun içinde sermaye hareketleri üzerindeki tüm kontrollerin kaldırılması gerekiyordu. Bunun diğer bir adıda iç ve dış spekülâtorlerin Türkiye'de istedikleri gibi at oynatmalarınıdır. Türk parasından kaçışı önlemek içinde faizlerin yüksek tutulması, dövizin fiyatının artacağı beklentisini yıkmaktır. Yani TL'yi yapay olarak değerli tutmaktır.

Yine dış dünya ile bütünleşme adı altında IMF buyruğuyla özelleştirmeler yapılmalıydı. Bu sermaye dolaşımının gereğidir. Ote yandan onlardan elde edilecek gelirle bütçe açığı kısmen kapatılabilir ya da dış borç 1/4 oranında ancak giderilebilir ya da kirli savaşa kaynak olarak aktarılabilir. Fakat ne yazık ki bu işlerde pek becerikli değillerdi. Zira haraç-mezat satmak zorunda kalıyor-

lardı. Alanlarda belliydi. Olsun ona da razılar. Fakat karşılığında bir de öfkeli bir kitle vardı ve bu öfkeleri gitkiçe kabarıyordu. Ote yandan şunu da vurgulamalıyız; özelleştirmede esas yön kaynak bulmak değildir. Bu da var elbet, fakat esas olarak sermayenin dolaşımının sağlanması yani finansal liberasyondur. IMF'nin talimatının nedeni budur. Bu konu hakkında özelleştirme yapan ülkeleri incelediğimizde bu görülecektir. Kısaca sorun ideolojiktir. Zira özelleştirmelerle elde edilecek gelir sorunları çözmekten uzaktır.

Türkiye'deki sermaye ve komprador burjuvazi, üretken, yaratıcı ve dinamik değildir. Aksine tüketici, rantiyer, spekülâtif, parazit bir özellik taşır. Bu onun komprador karakteridir. Sonuç; yatırımların olmaması, varolanların ve ihracatın aşınması ithalatın kabarması ve habire spekülâtif sermayenin kabarmasıdır. Ekonominin adı budur. Sonradan rating şirketleri kredibilitenin düştüğünü açıkladı. Bu TL'den kaçış, dövizle yöneliştir.

Faizler artırılarak kur hallerinin üzerinde tutuldu. TL'ye yatırımların kazanç elde edilmesini sağlandı. Güler yüzlü cadı hemen çıkıp TL'ye güven tazelemeye çalıştı. "TL'ye yatırım yapan kazanır, dövizle yatırım kaybeder" gibi açıklamalarda bulundu, TL yapay olarak değerli tutulmaya çalışıldı. % 150 oranında bir gecelik ya da % 130 faiz oranıyla 2-3 günlük piyasadan TL toplandı. Bu da dış dünyaya ilişkileri üretken olmayan, asalak sermayeyle sağlanıyor. Bu asalak, spekülâtif sermaye de zaten faiz ortamını istiyordu. Böylece üretken yatırımlar duruyordu. Diğer adıyla zaten cılız olan ulusal burjuvazi eritiliyordu. Zira paranın daha yüksek faizle sağlandığı bir ortamda yatırım yapmak, hele de milli nitelikte orta burjuvazinin yatırım yapması mümkün değildir. Tam tersine varolanlar da bu gelişmeler karşısında erimekle yüzyüze kalmışlardır.

Fakat işin diğer bir yönü de vardı ki o da bu zayıf (üretmeyen-tüketen) ekonominin bu yüke ne kadar dayanacağıdır. Buna bir de dış dünyaya aşırı açıklığı getirdiği (bağımlılık ilişkileri) kolaylıkla dünya krizinin yansımaları ve Kürt sorunu eklenince dayanamamıştı, dayanamadı, dayanamayacak.

"Bu hükümetçe bilinçli bir şekilde halka yaptırılan gizli bir devalüasyon muydu?" sorusuna şimdi neden hem evet hem hayır dediğimiz anlaşılıyor herhalde. Özetle, sistem böylece krizlerle bütünleşmiş, asalak, kendi ayakları üzerinde durmayan komprador bir nitelik taşıyor. Ote yandan varolan iktidarda zaten bu sınıfları temsil ediyor. Bu sınıflarda tam da böylece ortamlarda varlığını sürdürüyor ve bu haliyle de bunu zaten istiyor. Yani birbirini koşullayan, tamamlayan bir olgu. Spekülâtif, rantiyer, asalak sermaye bunu istiyor ve uşakları da gerekenleri yerine getiriyor.

Hükümetin yüksek faizle piyasadandan TL çekerek dövizin değer artışlarını "dengeleme" faaliyetlerine rağmen artışlar iyice piyasayı sarsıntıya sokmuştu ki, hükümet 27 Ocak kararlarıyla resmi müdahalede bulundu. TL'nin yabancı paralar karşısında % 13.6 oranında değer kaybını resmileştirerek TC tarihinin önemli devalüasyonlarından birisini gerçekleştirdi.

24 Ocak 1980 kararlarından sonra en büyük devalüasyon olan bu operasyon "80 öncesine döndüğü" nün önemli bir göstergesi oluyordu. 1980 sonrası Askeri Faşist Cunta döneminde günlük kur sistemine bağlanarak dalgalanmaya bırakılan, bu anlamıyla da küçük devalüasyoncuklarla günden güne değer yitiren TL'nin düşüşü bununla engellenemiyordu. Hatta bu müdahale bile piyasanın durulmasını sağlayamadı. TL'nin düşüşü devam ediyor. Önümüzdeki günlerde ne olur, bir devalüasyon

olasılığı da güçlü şekilde oluşmuş durumdadır.

Ekonomi profesörü güler yüzlü cadının tüm aıra-tafrası şimdi daha iyi ortaya çıkmıştır. Neredeyse devalüasyonlar zinciri oluşturan TC ekonomisinin son yıllarına baktığımızda bile ekonomi profesörünün döneminin "daha beter"liği kendini gösteriyor. Örneğin, Çiller'in hükümette olduğu 7 ay 2 günlük toplam devalüasyon oranı % 62.8 iken, aynı sürede Ozal'ın % 37, Akbulut'un % 10, Demirel'in % 40 ve 5 ay hükümette kalan Yılmaz'ın % 14.7'dir.

Bu kararlarla, elinde döviz olanlar ve dövizle yatırım yapanlar müthiş para kazanırken; dövizle borçlanmalar ve güler yüzlü cadıya aidanıp TL'ye yatırım yapanlar aynı şekilde zarara uğramışlardır.

Bir anda hazinenin dış borç miktarı 150 trilyon TL artmıştır.

Kuşkusuz bu gelişmeler çok hızlı bir şekilde tüm fiyatlara yansımaktadır. Daha ertesi gün benzine % 10, Kağıda % 15, Çimento'ya % 90 oranında zamlar gelmiştir. Birçok fabrika ve işletme de zam yapmak için satışlarını durdurmuştur.

Şu anda yeterince anlayamadığı sözcüklerle birilerinin tartıştığı gelişmeleri anlayamayan halk kitleleri, zaten düşük olan yaşam koşullarının daha da düşmesiyle anlayacaktır. Midenin isyanı beyne soru işaretleri takacaktır. Ve bu gelişmeler üzerinde toplumsal hareketliliğin canlanması, kitlelerin harekete geçmesi kaçınılmaz ve beklenen bir sonuç olacaktır. Midenin isyanı iyidir ancak beyinler de midenin esaretinden kurtarılmalıdır. Aksi durumda bizi yöneten beyin değil mideler olacak bu da sefil hayatın sürmesini getirecektir. Bu değişmediği sürece güdük çıkışlarla ve işlevsiz sızlanmalarla bu düzenin hep böyle sürmesi kaçınılmaz olacaktır.

Bu durumda geri kalan diğer soruların yanıtları da yavaş yavaş su yüzüne çıkıyor. Bu ortamın sorumlusu kimlerdir? Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları iktidarı. Kimler kazandı? Yine bu sınıflar ve uşakları. Kimler kaybetti, çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçi sınıfları ve buna ek olarak üretken karaktere sahip milli burjuvazi.

Yarin ne olacak sorusuna gelince. Aynı süreçler devam edecektir. Zira yapılan fiili devalüasyon Merkez Bankası'nın TL'nin değerini yapay olarak canlı tutma, döviz talebi ve faizlerin yükseltilmesi yeterli olmayacaktır. İktidarı eline kısıtlı olarak kullanabileceği kur ve faiz silahı var-

dır. Ve bunlarda yatırımı, ithalatı, ihracatı ticaret açığını tasarrufları ve sıcak para giriş ve çıkışlarını belirleyemez. Buna gücü yetmez, ve zaten bu müdahaleyi ve kontrolleri de, emperyalist sermaye ve uşakları istememekte. Bu durum yeniden sürekli faiz yükseltmeye TL'ye güven tazelemeye yol açacak. Bu, bu şekilde süregelen kazanmış durumda. Elbet bunun vardığı yer emperyalizmin tahakkümüne gittikçe daha fazla girmektedir. Emperyalizmin ayaklarına kapanmak ve her türlü tavizi vermektir. Ulusal ekonomi tahrip edilmektir. Kimi ekonomistler bu süreçte kompradorlaşma ya da işbirlikleşme diyorlar. Bunlar doğru değildir. Zira ülkemizde burjuvazi her dönem komprador nitelikliydi. Her dönem emperyalizmin uşaklığını yapıyordu. Kendi ayakları üzerine dikilen bağımsız üretebilen ya da hareket edebilen bir burjuvazi olmamıştı, esas fonksiyonu da ulusal ekonomiyi tahrip ederek emperyalizme bağlamaktır. Günümüz, Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağında emperyalizmden bağımsız üretimin ve kendi ayakları üzerinde dikilebilmenin ve ulusal ekonomiyi güdüleyebilmenin tek yolu var o da proletarya önderliğinde Demokratik Halk Devrimidir. Gerisi beyhude hayallerdir. Ve milli burjuvazinin, küçük burjuvazinin sınıfsal bakış açılarıdır.

Komprador burjuvazinin döviz müdahalesi para vermeyecek döviz artışını sürdürecektir, buna paralel faizler artırılacak, fiili devalüasyon yaşanacak ve enflasyon patlayacak. Bu ekonominin şoka girişidir. Yolun sonuna gelinmiştir. Artık duvara dayanılmıştır. Ve çıkışlarda imkansız gözüküyor. Tek yol yeniden emperyalist efendilerine baş vurmaktır. Ne yazık ki onların yaptığı da yaşanan bu süreci tazelemekten öteye gitmiyor. Ve işte dönüp baktığımızda 71 yıllık TC tarihi bunun sürekli tezahürüdür. Bu durum elbet kitlelere yansıyor kabanar vergiler, yüksek enflasyon şeklinde devrimci durumun ivmesini habire yükseltiyor.

Çeşitli milliyetlerden biz emekçilere gelince, biz ne yapacağımız konusunda net olmalıyız. Zira var olan durumun bir ve tek ilacı proletarya önderliğinde Kızıl Siyasal İktidarlar perspektifiyle iktidarı parça parça ele geçirmek DHD'ni gerçekleştirmek ve emperyalizmden tam bir köpüş sağlamaktır. Tüm bu yaşananların temel sorumlusu olan emperyalizmi, feodalizmi ve komprador kapitalizmi silip süpürmektir.

Ekonomi profesörü Gülen cadının tüm aıra-tafrası şimdi daha iyi ortaya çıkmıştır. neredeyse devalüasyonlar zinciri oluşturan TC ekonomisinin DYP-SHP koalisyon ortaklığı dönemine baktığımızda ekonominin dibe vurduğu görülecektir.

PÜLÜMÜR VE KARADENİZ ŞEHİTLERİ ANILDI

“Kavganız, kavgamızdır yoldaşlar”

İstanbul/Özgür Gelecek- 22 Ocak günü Sarıgazi Mezarlığı'nda Zeki Peker'in mezarı başında anma yapıldı. 21 Ocak 1993'te, Dersim bölgesinde TKP/ML-TİKKO'nun bir gerilla birliği ile devlet güçleri arasında başlayan çatışma ve sonrasında kötü hava koşullarına yenik düşerek şehit düşen 6 gerilladan biri şehit düşen Zeki Peker'in mezarı başında anıldılar. Anma törenine yaklaşık 70 kişi katıldı. Zeki Peker'in başucuna bir demet karanfil yerleştirilmişti. Ve mezarın üstü karanfillerle kaplıydı. Tam bir yıl önce ölen gerillaların isimlerinin sıralandığı bir döviz açmıştı "Şehit Aileleri."

Her birinin yanına birer karanfil iliştirilen adları sıralamışlardı. "Yaşasın Zeki Peker, Barbara Anna Kistler, Ali Demirdağ, Ali Ekber Batasul, Erkan Fener, Alişan Yalçın yoldaşların şanlı 21 Ocak Direnişi" Peker'in yanbaşındaki dövizde şu sözler yer alıyordu. "Yaşasın Zeki yoldaşın Pülümür direnişi."

Tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganının atıldığı anmada Yeni Demokratik Kadınlar Derneği adına bir konuşma yapıldı.

Şehitlerin insanlığın yarattığı en büyük değer olduğu vurgulanan konuşmada; "Enternasyonalist devrimci Barbara Anna Kistler'in rahat yaşa-

zının ancak emekçilerin iktidar olmasıyla olanaklı olacağını düşünerek dağlara çıktığı anlatıldı. Erkan Fener, Ali Ekber Batasul ve Alişan Yalçın'ın da bu doğrular doğrultusunda devrim mücadelesindeki yerlerini aldıkları belirtilen açıklamalar şöyle sona erdi: "Güçlü olan bizleriz. Çünkü haklıyız, çünkü böylesine güzel değerlere sahibiz. Eğer bugün devlete karşı yeterince muhalefet gösterilmeyorsa bu örgütlülüğümüzün yetersizliğindedir. Bizlere düşen görev yaşamın her alanında, okulda, fabrikada, tarlada, şehirde, dağda örgütlenip sömürünün üstüne üstüne yürümek ve sınıf mücadelesine katılmaktır."

Ağır kış koşullarına, soğuğa ve kara yenik düşen TİKKO gerillalarının yoldaşları bugün artık kar üstündedir. Kar üstünde savaşıyor. Bu atlıdır, bu umuttur, yüzünüzü bu umuda döndürün, bu umudu hep birlikte güçlendirelim."

Yeni Demokrat kadınlardan bu çağırısına "Ağa-patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız" sloganıyla yanıt verildi.

Daha sonra Zeki Peker'in abisi bir konuşma yaptı. Kardeşinin dağa gitmeden önce aralarında geçen son konuşmayı anlattı. Kardeşinin kendisine "3. Konferans kararlarını okudum. Ben dağda bir devrim neferi olmak is-

"Yaşasın Partimiz TKP/ML", "TİKKO Gerillaları Ölümsüzdür!" sloganları atılarak sona eren anma töreninden sonra Haydar Doğan'ın mezar ziyareti edildi. Orada da bir dakikalık saygı duruşu yapan kitle, "TİKKO Gerillaları Ölümsüzdür!" sloganını bir kez daha haykırdı.

1991 yılında Pendik'te polislerle girdiği çatışmada ölen Haydar Doğan'ın mezar taşına bir şiir kazınmıştı:

*"Durmadan şehitler verdik
Ama direndik sokak sokak
Inatla taşıdık barikatlara umudu
Dünyanın dört bir yanına
Selam uçurduk ve sürdük
Namlularını karnına
Cehennem dönmüş yüreklerimiz"*

"TARİHİ YARATAN BİRİÇİK
GUÇ HALKTAN BAŞKASI
DEĞİLDİR"

1993 yılının 21 Ocak günü Munzur'un yamacında bir grup gerillanın barındığı sığmağa pus kuran devlet güçlerini gerillalar fark ediyor. Bunun üzerine hazırlık yapan gerillalar 22 Ocak günü devlet güçleriyle çatışmış ama kayıp vermemişti.

Devlet güçlerinin çemberini kayıp vermeden yaran gerillalar civar köylere gidebilmek için dondurucu soğukta yola koyulmuşlardı. "Kışın aşılmaz" denilen Munzur dağlarının dondurucu soğukunda, acımasız doğa koşullarıyla mücadele eden gerilla birliği 6 kayıp vermiş, ama köye ulaşmıştı. Bu olayda kimileri suurunu yitirmişti, kimileri elini, ayağını...

Halkıyla bütünleşen, ondan kopuk gerilla savaşının gelişip güçlenmeyeceği bilinciyle hareket eden gerillalar ürünlerini bu olayda daha somut görmüşlerdi. Köylüler onları bağrına basmış, gereken her türlü yardım ve desteği sunmuş uzun süre onları devlet güçlerine teslim etmedikleri gibi barındırmışlardı.

TKP/ML 1. Olağanüstü Parti Konferansı Dersim'in bu yiğit köylülerine bir mesaj göndererek, gurur ve onurla şerefleştirdiğini açıklamıştı.

KARADENİZ VE DERSİM
ŞEHİTLERİ CEZAEVİNDE
ANILDI

Dersim'de şehit düşen Fevzi Koç, Bekir Kürşat Onay, Deniz Son ve Mustafa Arslan ile tüm Karadeniz şehitleri Sağmalcılar Cezaevi'ndeki özgürlük mahkumları tarafından anıldı. Buradaki özgürlük mahkumları, cezaevi koridoruna çıkarak bir anma metni okudular. Metinde "MLM'yi kendisine rehber edinmiş, hatalarından alınarak her geçen gün daha emin adımlarla halk savaşını geliştiren partimiz, son yıllarda Karadeniz'in geniş bir bölümünde yaygınlık kazandırdığı gerilla savaşında birçok önder üye ve kadro savaşçısını yitirdi. Toprağa düşen her yoldaşımız, bir sonrakilere ilham kaynağı oldu. Babalar, İsmailler, Tuncaylar Karadeniz'deki sisi dağıttılar. Ve sonrakiler onların ektiği tohumlar üzerinde devrimin birer fırtınası oldular." denildi. Metin okunduktan sonra "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Yaşasın Köylü Gerilla Savaşımız!" sloganları atıldı.

Öte yandan 20 Ocak gecesi TMLGB militanları yeni bir molotof kasırgası estiren bir çok banka şubesini ağır zarara uğrattılar gazetemi-zariyan militanlar "eylemleri parti ve devrim şehitlerini anmak amacıyla yaptık. Devrim şehitleri ölümsüzdür!" dediler

mini terk edip insanlığın kurtuluşu uğruna Dersim dağlarına uzanan savaşımı soylu bir davranıştır. Emperyalist zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak mücadelelerin boyutlandığı ülkelerin ML karakterlerine destek vermeyi bir görev olarak kabul eden ve bunun gururunu taşıyan Barbara Anna Kistler, yolunuza ışık tutuyor. Çocuklarımız bundan böyle onun adını taşıyacak, enternasyonal dayanışmanın en yüce örneği olan Kistler'den öğrenmemiz gereken çok şey var." denildi. Ali Demirdağ'ın doktor olduğunu, zehinin sınırları içinde boğulmadan, köze dönme kaygısına kapılmadan silah elde dağların doruklarında devlete karşı savaşmanın onurunu taşıdığı açıklanarak "Dağlarda yoldaşlarına daha fazla yardımcı olacağı, halkın mücadelesine daha çok katkıda bulunacağı düşüncesini taşıyan Dr. Hüseyin, eğer şehirde kalsaydı yine aynı inanç ve amaçla mücadele ederdi" denildi.

Zeki Peker'in yoksul bir ailenin çocuğu olduğu ve geçekodu bölgesinde yetiştiği, gerçek kurtuluşun bireysel değil, toplumsal olduğu doğru düşüncesiyle gerilla olduğu, tüm yoksullukların ortadan kalkacağı bir dü-

tiyorum. O kararları sen de okusaydın böyle düşündürdün" dediğini anlatan ağabeyi "Ben bu düşünceye saygı duyuyorum. O insanların savaşımına da. Onlar Diyarbakır zindanlarında ser verip sır vermeyen önderin devamcılarıydılar. Kardeşimi almaya gittiğimizde Dersim köylülerinin onların bu soylu savaşımını, sahiplenmeleri, onlardan gururla söz etmeleri görülmeye değer bir sevinçti. Zaten kardeşimin durumu ağırlaştığında kendisiyle ilgilenen yoldaşlarına "Bana harcayacağımız her dakika yeni bir yoldaşın ölümüdür" diyerek yollarına devam etmelerini isteyen kardeşimle gurur duyuyorum." dedi.

GRUP MUNZUR
TÜRKÜLERİYLE ANMADA

Grup Munzur'da saziyla, sözüyle anmaya katılmıştı. Gültepe sirt'larında katledilen devrimci insan İsmail Hanoğlu için bestelenen türküyü çok sevdiği belirtilen Zeki Peker için söylediler. "Heval heval İsmail, yoldaş İsmail" diyordu Grup Munzur. "İşyan Ateşi" adlı türküyü de söyleyen Grup Munzur'a anmaya gelenlerde katıldılar.

Ozgürlük mahkumlarına yine idam

Haber Merkezi- TKP/ML TİKKO üyesi olma iddiasıyla yargılanan sanıklar Ali Rıza Dermanlı, Cemal Rakıp, İsmail Doğruer ve Yılmaz Zurnacı'nın davaları, 6 yıl sonra sonuçlandı. 20 Ocak günü yapılan duruşmada, Zurnacı ve Doğruer idam cezasına çarptırılırken, Dermanlı ve Rakıp 36 yıl ağır hapisle cezalandırıldılar.

Bilindiği gibi Kandıra'daki 197. Piyade Alayının TKP/ML TİKKO tarafından 1988 Ocak'ta basılması ve 8 G-3 tüfeğiyle birçok mühimmatla el konulması, faşist TC'nin surattı-

na bir şamar gibi imişti. İşte bu yüzden baskını bir siyasi itibar meselesi yapan TC mahkemeleri, "yargılama"yı 6 yıl sonra bitirebildi (!)

Daha 21 Ocak 1992'de dava sanıklarından İsmail Doğruer DGM'ye şöyle senleniyordu: "Dördüncü yılı sona ererken savunma aşamasına ancak girilebilen devamız, yargılama süresi ve uygulamalarıyla mevcut hukukun dahi ciğnendiği bir örnek oluşturuyor. Bu dava, hazırlık soruşturmasından itibaren tüm uygulamalarıyla göstergelik ve biçimsel olduğunu kanıtlanıyor."

Yargılama süreci içerisinde tutuklu olarak yargılanan Özgürlük mahkumlarına, yeni çıkarılan CMUK sayesinde daha ağır cezalar verildi. Diğer sanıklardan Zeynel Aslan, Elmas Değerli, Şahin Karaaş, Hasan Aytan ve Ahmet Özer'de çeşitli cezalar alındı.

Özgürlük mahkumları, duruşmada pankart açarak ve sloganlar atarak kararı protesto ettiler.

Bilindiği gibi daha önce de TKP/ML TİKKO davasından yargılanan Cemal Kuvvetli, Fevzi Koç'un bir yoldaş olduğunu iddia etmişti.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Devletin çıkmazı

Devlet nedir? Bir sınıfın ya da sınıfların bir başka sınıf ya da sınıflar üzerindeki baskı aracıdır. Kısaca, burjuva devleti örgütlenmiş siddet demektir. Özel mülkiyete dayalı toplumlarda devlet, azınlığın çoğunluk üzerindeki zor'u olarak belirir. Yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkede devlet, emperyalizmin toplumsal dayanağı olan sınıfların, yani kompradorların ve büyük toprak ağaları sınıflarının baskı aracıdır; örgütlenmiş zor'dur. Devlet bu zor'u hangi araçlarla icra eder? En başta ve esas olarak orduyla; sonra polis kuvvetiyle, mahkemeleriyle vs.

Devleti ayakta tutmanın temel aracı ordu, Türkiye toprağında apaçık bir açmazda bürülmüş bulunuyor. Dolaysıyla bu açmaz, aynı zamanda devletin de açmazdır. Her sömürücü ve baskıcı devletin görünür sonudur bu. Bundan kaçınılamaz.

Devlet özellikle son zamanlarda iyice belirginleştiği gibi, gerici zor'u uygulamada adamaklılı zorlanıyor. Gerici zor'un devrimci zor'la dolaysızca bir çatışma içinde olduğu ülkemizde, ordu, asker bulmadık tükənme noktasına gelmiş bulunuyor. Devrimle karşı-devrimin, haklı savaşla haksız savaşın karşı karşıya bulunduğu bir yerde başka türlü de olamaz.

İki barikat, iki yaka karşı karşıya. Gerici zor'un barikatu, halka, devrimcilere, komünistlere ve özel olarak Kürt halkı ve devrimci ulusal harekete karşı hunharca savaşında çıkmazını aletlen ilan etti. Terhisler bakanlar kurulu kararıyla üç ay ertelendi. Bunun anlaşılır anlamı; askerlik süresinin uzatıldığıdır. Yüzbinlere varan asker açığı vardı ve bu, her geçen gün büyüyordu. Başka nedenlerin yanında bu açık, esas olarak kaçak askere dayanıyordu. Halk çocukları, kendi kardeşlerine karşı savaşmak istemiyorlardı; dağdaki gerillaya karşı insanlık dışı yöntemlerle savaşın canlarından olmak istemiyorlardı gencecik yaşlarında. Ağanın, patronun, genarelin çocuğu; bakanın, müsteşarın, sanayicinin çocuğu diskolarda fink atarken; yoksulun, varlıksızın, işçinin kısaca emekçinin çocuğu dağda gerillaya, köyde yoksul köylüye karşı savaşmak istemiyordu. Kaldı ki, savaşanlar da devletin zoruyla ve gönülsüzce savaşıyorlardı. Bu, bütünüyle böyle olmasa da önemli ölçüde böyledir.

Asker açığı habire büyümektedir. Firarilerin sayısı gün geçtikçe kabarmaktadır. Asker açığı, acı ve gözyaşıyla için için kaynamaktadır. Ama öte yanda gerici zor tüm vahşetiyle hüküm sürmektedir. Bütün bunların ortasında halk, devletin şiddet, sendirme, yoketme ve soykırım politikasına karşı uzun süre sessiz kalmayacağını işaretlerini vermektedir. Türk ve Kürt halklarının kardeşçe sınıf birliği sağlandığı ölçüde bu, çok daha mümkün hale gelecektir.

Asker açığını kapatmak için terhislerin ertelenmesi de çözüm olamaz. Vitrin hanımı Tansu, her ne kadar "bu Mayıs'ta bitireceğiz" diyorsa da, ve "1994 yılında 'terörü' (1) gündemden çıkaracağız." diye avazı çıktığı kadar miting meydanlarında haykırıyorsa da, ve askerlik süresinin (geçici) uzatılması, her ne kadar bu söylemlerle bağlantılıysa da, terhislerin ertelenmesi de çözüm olamaz. Devlet topyekün bir gerici savaş veriyor ve bu savaş için orduyu bütün araçlarıyla harekete geçirmiş bulunuyor. Bu kıs "terörü" "bitirmeyi" (1) hesap ediyorlar. Onlar da buna inanmıyor; ama, bu söze mahkumlar 1 Topyekün savaş için askere gereksinimleri var; cepheye sürmek için gencecik işçi-köylü çocuklarına gereksinimleri var; Kürt'ü kırmak için "Memet"lere gereksinimleri var; sınıf mücadelesini dağda boğmak için insana gereksinimleri var.

Nafile 1
Bir yanda, gönüllü savaşan gerilla birlikleri ve köylüyü arkasına almış sınıfsal ve ulusal kurtuluş savaşı, öte yanda, gönülsüz savaşan ordu birlikleri, ve gerici zor'la ayakta zar-zor kalan karşı-devrim. Bir cephe sürekli kan kaybederken, diğer cephe habire gürbüzleşmekte ve dalga dalga yayılmaktadır. Ordu nasıl açmazda girmesini ki? Asker nasıl firar etmesini ki? Asker kaçacağı nasıl yüzmesini ki?

Bir yanda PKK önderliğinde halkın aşağıda dolaysız desteğiyle yükselen ve egemenlere darbe üstüne darbe vuran Kürt ulusal kurtuluş hareketi, beri yanda her milliyetten halkın kardeşçe sınıf dayanışması ve birliği esas alan "Daha Fazla Dersim!" şiarıyla heybetlice ayağa doğrulan TKP/ML-TİKKO önderliğinde halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve altın çağ uğruna sürdürülen savaş.

Terhisleri ertelemekle bu savaş bitirilebilir mi?

Beyhude !

Yıllardır sürdürülen sınıfsal ve ulusal gerilla savaşı bitirilebilir mi?

Asla !

Dağların sesi susturulamaz; ama topyekün karşı-devrimci savaş, gerici zor'unu yaşama geçirmede daha çok zorlanacağı benzer. Devrimle karşı-devrim arasında savaş derinleşip, keskinleşecek; asker açığındaki uçurum öylesine büyüyecek ki, bugünkü açık, mumla aranır hale gelecek. Bunun altını özenle çiziyorum size, vahşetin uygulayıcıları, bu kıyıca düzenin efendileri ! Daha dün askerlik süresini kısaltanlar, bugün süre sınırlarını içine gömüldüler. Daha dün asker fazlasından dem vuranlar, bugün asker açığıyla yüz yüze kaldılar. Daha dün Özel Ordu için seferber olanlar, bugün bunun için gönüllü bulamaz hale geldiler.

Bu demektir ki, devlet açmazda girmiştir. En "saygın" kurumlarında çözüme başlamıştır. Gelecekte bu çözüme daha da genişleyecektir.

Bu demektir ki, "güçlü devlet", "güçlü ordu" vb. şiarlar, içi boş, kof birer sözcük olmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir. O heybetli görünümün altında koca bir boşluk var. Zamanında ne de güzel demişti Mao: "Emperyalizm kağıttan kaplandı!" diye.

Şimdi ise şöyle diyebiliriz: Komprador patron-ağa devleti kağıttan kaplandı. İsrar, özveri ve inanca, halk savaşını birkaç on yıla yayabilen bir anlayışla; ve Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung öğretileri rehberliğindeki güzergahta ne kadar çok yüklenilirse, kağıttan kaplanlık o denli çok açığa çıkacaktır. Ve devlet ve ordu bir sidik torbası gibi dibinden çalılacaktır !

Düzen ekonomik, politik, askeri vb. her alanda çok yönlü bir bunalımın kuskuncusudur. Bu bunalımı derinleştirmek ve bu bunalımdan yararlanmak için halk savaşını anlamak ve uygulamak her zamankinden çok daha muazzam öneme sahiptir.

Zor, zor'la altedilecektir !

Çelimsiz ve basiretsiz gerici-zor, çözüme sürecine girmiştir. Devrimci zor'un kudretliyle bu süreçte ivme kazandırmak fevkalade güzel olacaktır.

Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yine toplatıldı

Haber Merkezi- Özgür Gelecek'in 20. sayısı ve Yeni Demokrat Gençlik dergisinin 16. sayısı IDGM tarafından toplatıldı. Özgür Gelecek'in toplatılmasına gerekçe olarak, gündem sayfasında (3. sayfa) yeralan, "Asker gitmiyor-Firar ediyor" başlıklı yazıdaki "Halkı askerlik hizmetinden soğutmak ve devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne yönelik neşriyat yapmak" gösterildi. Yeni Demokrat Gençlik'in toplatılmasına ise "Halk Gençliği Halk İktidarı İçin Halk Ordusuna", "TMLGB Maraş Katliamını Lanetledi, Başkan Mao'nun 100. Doğum Yılı Kutladı", "YKP/ML'nin Gençlik Kolu Genç Mücadeleci Hareketçileri'nin Bir Yetkilisi İle Röportaj", "Kürt Ulusal Hareketi Zaafılarını Terketmelidir", "Kampanya Yardımımız Sürecek" başlıklı haberler ile fotoğraflı ilanlarda "yasadışı terör örgütü TKP/ML TIKKO'nun örgüt propagandasının yapılması, halkı sınıf ayrılığı gözeterek devlet aleyhinde suç işlemeye teşvik ve tahrik edici ve ayrıca halkı askerlikten soğutmak" suçlarının işlendiği gerekçe olarak gösterildi. Sorumlu yazışları müdürümüz Bülent Özdemir konuyla ilgili olarak 24 Ocak'ta yaptığı basın açıklamasında şöyle dedi: "Önceleri asker sayısını düşürmekten sözeden ve askerlik süresini kısaltan faşist TC, giderek gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri karşısında aceze düşünce, verdiği sözleri bir anda silerek asker terhislerini durdurdu. Ve bununla birlikte askere gitmemeler katlamalı artarken firarlar da yaygınlaştı." Özdemir, yayınevimize Umur Yayıncılık bünyesinde çıkan Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik'in toplatılmasının nedenini ise şöyle özetledi: "Faşist TC'nin, bu beyhude çırpınısını ve halk çocuklarının tepkisini iyi yakalayan gazetemizi toplatması, bu gerçeklerin geniş halk kitleleri tarafından öğrenilmesini engellemeye yönelik panik içindeki saldırıdır." Özdemir, çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halklarının tek doğru haber alma kaynağı olan tutarlı devrimci-sosyalist basının, bu tarihi görevini yerine getirirken yaşadığı saldırılara rağmen görevini yapmaktan kaçınmadığını ve bu tavrını bundan böyle de tereddütsüz olarak sürdüreceğini bir kez daha ifade etti.

Newroz Ateşi basıldı

Haber Merkezi- 26 Ocak günü, Newroz Ateşi dergisinin İstanbul merkez bürosu polis tarafından basılarak talan edildi. Derginin arşivine, bilgisayarına, daktilosuna, yayına hazırlanan dergi ve kitaplarına "el koyan" polis, büroyu mühürleyerek kapattı. Polis, Newroz Ateşi'nin yasadışı örgüt yayını ve derginin Genel Yayın Yönetmeni Ahmet Önal'ın örgütle ilişkisi olduğunu iddia etti. Bilindiği gibi Özgür Gelecek Ankara Bürosu da basılmış ve talan edilmiş, çalışanları yasadışı örgüt milatları gibi gösterilmişti. Yazışları Müdürümüz konuyla ilişkin basın açıklamasında, sosyalist basını susturmaya hiçbir gücün yetmeyeceğini bir kez daha ifade etti.

Ankara büromuza yoğun baskılar

Ankara/ Özgür Gelecek- Son üç yıldır çeşitli yöntemlerle Ankara büromuz üzerinde baskı kurmaya çalışan Ankara polisi, 9 Ocak günü gerçekleşen Nilüfer Atav'ın görkemli cenaze törenini bahane ederek büromuz çalışanlarına saldırmaya başladı.

Nilüfer Atav'ın cenaze töreninden iki gün sonra, 11 Ocak gecesi, Atav ailesinin Sincan-Fatih'teki taziye evi basıldı. Polis baskını taziye kalabalığının belli ölçülerde azaldığı bir zamana getirmişti. Nilüfer Atav'ın ablası olan Ankara temsilcimiz Badegül Atav, içeriye silahlarıyla giren polisler arama izinlerini sordu. Polisler arama izni göstermediler ve temsilcimizin nişanlısı Kamil Eser'e "Sen bizim geleceksin!" dediler Eser "Neden gelecekmisiniz? Arama izinini gösterin!" diye ısrar edince, polis "Sen bizi biliyorsun, gel diyoruz!" sözleriyle ev sakinlerini tehdit etti. Bu sözlerin ardından temsilcimiz ve nişanlısını evin içinde tartaklamaya başladılar. Direnen ev sakinleri beş katlı apartmanın merdivenlerinden sürüklenerek indirildiler. Bu arada "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!" sloganı gecenin sessizliğini yırtıyordu. Polisler hiç ummadıkları bir durumla karşılaşmışlar, direniş sloganları bütün mahalleyi ayağa kaldırmıştı. Böylece iğrenç yüzlerini tüm komşulara göstermişlerdi. Bu telaşla evden bir an önce uzaklaşmak isteyen polis, arama yapmaktan çok evi edat tahrip etmiş, duvarlardaki resimleri yırtmış, çiçekleri devirmiş, Nilüfer Atav'ın ve diğer aile bireylerinin bütün fotoğraflarına (çocukluk fotoğraflarına bile) el koymuştur. Nilüfer ve Badegül Atav'ın çeyiz sandıkları dağıtılmış, evdeki yazılı kağıt türünden ne varsa (telefon rehberi bile) toplanıp götürülmüştür. Önceki günlerde apartman yöneticilerine "Binadaki anarşistleri neden haber vermiyorsunuz?" diyerek işkence eden polis bu tavrı, Nilüfer'i tanıyan komşularına gerçek teröristin devlet olduğunu bir kez daha göstermiştir. Temsilcimiz ve nişanlısı işkencehaneye getirilişlerinde de gözbağı tak-

Ankara temsilcimiz Badegül Atav, büromuzun kapısındaki mühür gösteriyor.

tırmayarak ve slogan atarak direnişlerini sürdürdüler.

BİLDİK SENARYOLAR

Polis Ankara büromuza da ertesi gün zorla girerek, içerdeki demirbaşları ve yayınları, "Emniyet" müdürlüğüne taşıdı. Bu arada büroya gelen muhabirimiz Nebahat Polat da gözaltına alınmıştı. Temsilcimizle aynı gece içerisinde Kamil Eser'in üç yeğeni ve 5-6 okurumuz da gözaltına alınmıştı. Aynı gün büromuz DGM tarafından mühürlenmiştir. Polis, temsilcimiz Badegül Atav ve muhabirimiz Nebahat Polat'a 9 gün boyunca yoğun işkence yapmıştır. Çalışanlarımız işkencecilere açık grevi ve direniş sloganlarıyla gerekli yanıt ver-

mişlerdir.

17 Ocak'ta çalışanlarımız ve okurlarımız burjuva basının önüne çıkarıldılar. Önlerindeki masaya konulan 3 tabancayı polis koyduğunu, temsilcimiz, basın önünde teşhir etmiştir. Polis, gazetemin arşivindeki yayın organlarını ve kendi marifetleriyle yarattıkları TKP/ML bağış makbuzlarını masada sergileyerek çalışanlarımızı tutuklamaya yönelik senaryolar kurnuştur.

29 Ocak'ta DGM sorgu yargıcına çıkarılan çalışanlarımızdan Nebahat Polat ve 3 okurumuz tutuklanmış, temsilcimiz ve nişanlısı ile birlikte 2 bayan okurumuz ise sorgu hakimisi tarafından serbest bırakılmıştır. Burjuva basınına teşhir edilen silahın sahibi ise (Polis bu ajanlaştırılmış kişiyi

salt bu operasyon için gözaltına almıştır. Ne çalışanlarımız ne de okurlarımız daha önce bu şahsı tanımıyorlardı) silahları "antika" bulunarak tahliye edilmiştir.

21 Ocak'ta Ankara büro çalışanlarımız İHD Genel Merkezi'nde tutuklanan Nebahat Polat, Ergün Bütüner ve Muzaffer Aslan'ın aileleri ile birlikte bir basın toplantısı düzenleyerek polis baskı ve senaryolarını teşhir etmişlerdir. Basın toplantısına burjuva basın gelmediği gibi, Aydınlik gazetesi de "muhabirinin izinde olmasını" bahane ederek katılmamıştır.

Ankara Sosyalist Basın Platformu ise, ne çalışanlarımız gözaltındayken ne de sonrasında olayla ilgili en doğal tavır bile almamış, bir basın açıklaması bile yapmamış, çalışanlarımızla dayanışma içine girmemiştir. Oysa gazetemiz, Sosyalist Basın Platformu'nun en aktif üyelerinden biridir. Kaldı ki böyle bir dayanışmaya mazhar olabilmek için ille de üye olmak gerekmez.

Polis çalışanlarımızın DGM'ye çıkarıldığı günlerde onlarca okurumuz daha gözaltına almıştır. Bu insanlar ise 26 Ocak'ta DGM'ye çıkarılmıştır.

GÜNDEM'DEN DEVRİMCİ DAYANIŞMA

Ankara büromuzun mühürlenmesi ve düzenlenen operasyonun sırasında "gözaltına" alınmayan tek muhabirimiz; büromuzun mühürlenmesi üzerine Özgür Gündem gazetesinin Ankara Temsilciliği ile görüşüp büro imkanları konusunda yardım istedi. Muhabirimize temsilcilik tarafından olumlu cevap verildi.

Özgür Gündem Ankara Temsilciliği, devrimci dayanışmaya güzel bir örnek olarak, büro, telefon ve fax gibi iletişim araçlarını muhabirimizin kullanımına sundular.

Özgür Gelecek Tokat temsilciliği mücadelede cephesinde yerini aldı

Tokat/ Özgür Gelecek- Komprador patron-aga devletinin, halkın gelişen mücadelesini bastırma çabasında, düştüğü acizlikten dolayı, baskı, zulüm ve sömürde sınır tanımadığı bir ortamda, bu çürümüş düzeni teşhir etme ve dünyayı değiştirip dönüştürmede halkı MLM bilimiyle silahlandırmayı ve bu politika doğrultusunda her geçen gün daha geniş kitleleri kucaklamayı hedefleyen gazetemiz Özgür Gelecek, 15 Ocak 1994 tarihinde Tokat bürosunu açtı. Özgür Gelecek Tokat bürosu da böylece mücadele cephesindeki yerini aldı.

Tokat bürosundaki açılış devrimci-demokratlar ve yurtseverlerden oluşan kitlenin katılımıyla gerçekleşti. Katılım oldukça yetersizdi. Bunun nedeni, açılış çalışmalarını sürdüren arkadaşların, yoğun çalışmalarından dolayı, geniş kitleleri haberdar edemeyişiydi. Başka bir etmen de Tokat halkının siyasi bilincinin oldukça geri olması ve büromuzun işlevi konusunda halkta kafa karışıklıklarının bulunmasıdır. Ancak biz açılışımızın değil, işlevimizin görkemli olması dileği ve olacağı inancından hareket et-

mekteyiz.

Açılış programımız, Tokat temsilcimiz Hüseyin Kaplan'ın açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada esas olarak MLM biliminin kavranmasının gerekliliği vurgulandı. Özellikle Türkiye'deki sosyal ve siyasal durum anlatıldı ve kirli düzen teşhir edildi. Düzenin değişip dönüşmesinde sosyalist-devrimci basının rolü ele alındı ve yapılan baskılar kınandı. Emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı MLM'nin kızıl güzer-gahında ilerleyen PKP'nin Peru'da stratejik denge aşamasına gelmiş bulunan şanlı mücadelesi ile Başkan Mao'nun "Emperyalizm kağıtan bir kaplandır" ifadesinin hayat bulması örneklenildi. Kitlelen, büromuzun çalışmalarına aktif olarak yardımcı olmaları ve saldırılara karşı hep birlikte yanıt vermeleri istendikten sonra konuşma sona erdi.

Daha sonra, devrimci-sosyalist basına yönelik düzen saldırıları ve karşı koyma yöntemlerinin değişik boyutlarıyla ele alındığı ve kitlenin de katıldığı bir söyleşi yapıldı. Bazı arkadaşlar şiirler okudular, ar-

dından herkesin katılabileceği devrimci marşlar ve türküler söylendikten sonra açılış programı sona erdi.

Özgür Gelecek gazetesi Tokat bürosu, halkı MLM bilimiyle silah-

landırma temelinde çalışmalarını sürdürecektir; halkın çıkarlarına yönelik saldırıları teşhir eden ve halkın doğru haber almasını sağlama-ya çalışan bir mücadele mevzisi olacaktır.

Halkı MLM bilimiyle silahlandıran yeni bir mevzi: Tokat büromuz

ADBP üç günlük açlık grevi yaptı

lerde sosyalist basının Adana temsilcilerine yönelik polis baskınları artarak devam etmektedir. Son 20 gün içerisinde Devrimci Proletarya, Barikat, Mücadele, Emek ve İşçinin Yolu büroları polis tarafından basılarak arşivlerine el konmuş, bürolar talan edilmiş, Mücadele ve İşçinin Yolu'ndan muhabirler de olmak üzere 10 kişi gözaltına alınmış ve 4 kişi tutuklanmıştır. Bizler Adana Devrimci Basın Platformu olarak bu saldırıları protesto için üç günlük açlık grevine gidiyoruz. Ayrıca bu talanların tamamını susturuyoruz. Bu talanların ve saldırıların sosyalist basına sahip çık!"

Açlık grevinin birinci gününden itibaren demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve halkın yoğun destek ziyaretleri beklenenin üzerindeydi. İkinci güne büyük bir moral ve coşkuyla giren grevci bu destek ve katılmadan çok memnun olduklarını, bu birlikteliğin daha geniş alanlara ve daha üst boyutta eylem birlikteliğine dönüştürüleceklerini belirttiler.

Açlık grevinin bitiminde bir basın açıklaması yapan Adana Devrimci Basın Platformu, günlerce tırmanan devlet baskılarını, topyek-

kün yıldırmaya dönüştüğünü, en ufak bir ayarın bile egemenler tarafından nazmedilemediğini ve cop, işkence, yargısız infaz ve gözaltında kayıplarla cevap verildiği belirtti. Adana Devrimci Basın Platformu'nun başlattığı "Sosyalist Basın Susturulamaz" adlı kampanya çerçevesinde yapılması düşünülen eylemlilikler ise, ortak bildiri ve afiş hazırlama, kent merkezinde bölgelerde açık alanda gazete ve dergi satmak, DKÖ'lerin katılımıyla ortak bir panel düzenlemek, sosyalist basına dayanışma gecesi düzenlemek. Açlık grevi ile birlikte başlatılan imza kampanyası ise, halen devam ediyor.

27 Mart yerel seçimleri ve Aleviler

Sivas Madımak Oteli'nde 37 demokrat, aydın sanatçı yanarken seyreden ve katliamin bilim suç ortağı burjuva partileri, bugün Alevi kitlesinin oy potansiyelini çıkarları uğruna nasıl kullanacakları hesaplarıyla seçim meydanlarında arz-ı endam etmeye başladılar.

Onümüzdeki yerel seçimlerde ne yapacakları konusunda değişik şehirlerdeki Alevi dernekleri ve belli sınımlarla yaptığımız söyleşileri sunuyoruz.

İSTANBUL

Özgür Gelecek- Bu seçimlerde tavrınız ne olacak?

**Muharrem Coşkun
Pir Sultan Abdal Canlar
Derneği Başkanı**

Bizim dernek olarak belirlenmiş bir tavrımız yok Kendi düşüncemi belirteyim. İnsan haklarını, evrenselliği çağdaşlığı, insanın özgürce kendini tanımlamasını temel almış, bu perspektifinde hissettirmiş kesimlerin desteklenmesinden yanayım.

— Bu kesim kimler oluyor?

— Bu kesimi şöyle tanımlayabilirim. Kimler demokrasiyi savunuyorsa, kimler insan haklarını savunuyorsa bu kesimin içinde yer alıyor. Biz dernek olarak belli bir parti seçemedik. Demekler kozmopolitik yerlerdir. Homojen değildir. Şimdi kozmopolitik yerlerde biliyorsunuz her yelpazenin insanı var. Eğer dernek olarak ideolojik karar çıkarırsak o kozmopolitliğinden insanların tepkilerini de alan bir pozisyona gireriz. Ayrıca şunu da eleştiriyoruz, mesela Kervan dergisi kalkıp özel sayı çıkartarak, SHP'yi destekliyor. Alevilerde bunu desteklemelidir diye bir davranış belirdi. Hangi hakla, hangi örgütlülükle bunu söylüyor bilemiyoruz. Ama bu buünkü aşamada hiç kimsenin alevilerle ilgili karar verme hakkına sahip olmadığı görüşündeyiz.

Cumhuriyet gazetesinde SHP'yi destekleme eğilimi çıktı. Kendine alevi derneğiyim diyen 10 tane derneği yanyana getirip lanse edenler alevi toplumunun adına birini destekleme, öbürünü köstekleme olgusunu önlerine koydular. O derneklerin hiçbiri alevi potansiyelini kucaklamıyor. Biz de buna dahiliz. Bu nedenle onlar adına da karar alma hakkına sahip değildir. Üstelik dernek sadece bir kesimin derneği olmamalı. Yok alevi derneği, yok şu derneği diye birşey olmamalıdır.

Tavrlımız demokrasiden, evrensellikten yana olanı, kısacası insan değerlerinden yana olanı seçmektir.

Türkiye'de hiçbir parti alevilerin sorunlarını içeren bir programı sahip değildir. Bu hakları devlet tarafından gaspediliyorsa, bu ülkede hak gaspları oluyorsa buna ilişkin programları olmalı. Bu olmadığı gibi alevilerde de bir örgütlülük yok. Alevilerin bir taban örgütlenmesi yaratması gerekiyor, bu şart..

Ben oyumu önceki seçimde başımsız adaya vermiştim. Ama şimdi vermeyeceğim çünkü bu da örgütsüzlüğü temsil ediyor.

**Ali Eligül
Pir Sultan Abdal Canlar
Derneği Başkan Yardımcısı**

Bugün insan haklarından, insanca değerlerden bütün partiler bahsediyor. Bugün MHP de insan haklarından bahsediyor. Aslında işin esasına baktığımızda Pir Sultan'ın katledilmesinden günümü-

ze kadar alevilerin Türkiye'de bir iç tehdit oluşturması, tehdit unsuru olarak değerlendirilmesi ve bu unsurların sürekli katliama uğraması söz konusudur. Günümüzde, geçmişte bu katliamlar yaşandığında iktidarda hep sosyal demokratlar vardı. Çorum, Maraş, Sivas katliamları buna örnek. Sosyal demokratlar ne alevilerin temsilcisi ne de kurtarıcısı. Burda bir gerçeklik var, bugüne dek alevileri çok iyi kullanmışlar. Hâlâ da kullanma yolundalar. Biliyorlar ki aleviler demokrasinin savunucusudur. Laikliğin koruyucusudur. Bu yanlış mantık artık yıkılmaldır. Bireysel olarak bunların kitlelerin kurtarıcısı olmadıklarını görmek gerekiyor. Oy verilme arayışında bence sosyalist partileri görmeleri gerekir.

Alevilerde ne taban örgütlülüğü var, ne de tavan birliği var. Alevi kendini tavan olarak örgütleyememiştir. Örgütlenmemiş bir güç tabanı yönlendiremez.

MALATYA

**Hasan Meşeli
Hacı Bektaş Veli Kültür
Derneği Malatya Şube
Başkanı**

Siyasi partiler yalnızca seçim zamanı Alevileri hatırlıyorlar. Biz sahip çıkmıyor, yalnızca kullanıyorlar. Devlet bizlerden-halktan aldığı vergilerden 8,5 trilyon Diyanet İşlerine veriyor, Sunnilerin ihtiyaçları için kullanıyorlar. Siyasi bir dernek değiliz; siyasi partilerin güdümünde olmayız. Alevilerin çoğunluğu SHP'ye oy veriyor, fakat SHP bize sahip çıkmıyor. Hiçbir partiyi desteklemiyoruz. Alevi partilerinin kurulmasına karşıyız. Mezhep dayalı hiçbir partiyi desteklemiyoruz. Dürüst, namuslu, başımsız adayları destekleriz. Tüm Partilerden şikayetçiyiz. Bizi krallığın soytarıları gibi kullanıyorlar. Şeriatçı faşist hareketlerin hızla gelişmesini gözönünde alarak SHP'de birleşmediği gerektiğini düşünüyorum. Laiklik konusunda SHP kesin tavır koyduğu için SHP desteklenmeli. ..Elbetteki SHP'de bize güven vermiyor. Devlet hepimizden aldığı vergilerden 8,5 trilyonu Diyanet İşlerine aktarıyor. Bu 8,5 trilyonun 8 kurusundan aleviler faydalanmıyor. Türkiye'nin üçte birini oluşturan alevilerin aynı oranda pay alamaması haksız bir durumdur. Ecevit'i bir zamanlar Karaoğlan diyerek adını dağlara bayırlara yazmışız. Ancak aldanmışız. Daha sonra Ecevit gerçek yüzünü, faşist yüzünü gösterdi... Alevi partisinin kurulmasına taraftar değilim. Felsefemizde böyle bir şey yok. Bana dede diyorlar. Ancak ben dedeliğede inanmıyorum; benim tanımım insandır, sevgidir, kardeşliktir. Demokrasiye dönük bir çalışmada sunnisiye, Hristiyanı da, Yahudisi de kardeşimizdir" diyor.

KAYSERİ

Hacı Bektaş Veli Kültürü Yaşamca Derneği'nden bir yöneticisine seçimle ilgili sordukumuz bir soruya karşılık " Benim için partilerin hepsi birdir. Hiçbirinin birbirinden farkı yoktur. Biz aleviler genelde oyumuzu sol partilere veririz. Ama gel gör ki bir Sivas katliamı ve bir Maraş katliamı sırasında hep sol partiler başta idi. O zaman oyu vermenin ne anlamı var?

Aynı soruyu bir üyesine sordukumuzda; O da bireysel düşüncesi olarak "Her yıl aynı yeri sol bir

partiye oyun verilmesi gerektiğini aksi takdirde daha kötü olacağını söyledi.

Başka bir üye ise; Kayserinin özel koşulları gereği oyumuzu bir sol partiye vermezsek, MHP'nin gelmesi durumunda daha kötü olacağını, bize bir sol partinin daha faydalı olduğunu söyledi.

Sivas ve Maraş'la ilgili sorumuza ise de; Onların bizce devlet tarafından ve sol partilerin başta olduğu dönemlerde yapılsada, MHP gibi bir partinin başa gelmesi aleviler için daha kötü olur.

ADANA

**Murtaza Demir
Pir Sultan Abdal Derneği
Genel Başkanı**

Parti farkı gözetmeksizin (şeriatçı, ırkçı hariç) iyi unsurlara oy vermesinden yanayım. Mezhep partileri ilkeliktir ve alevi partisine de karşıyız, ancak DKO'ler ve sendikalarındaki insanların oluşturacağı bir parti kurulmalıdır. Biz bu seçimlerde partilerden ziyade kişilere, iyi unsurlara oy vermesinden yanayız. Bunu yapma nedenimizde alternatifsiz oluşumuzdur.

**Sadık Boral
Pir Sultan Abdal Derneği
Adana Şube Başkanı**

27 Mart seçimleri her kesimin olduğu gibi Pir sultan Abdal Derneklerinde partileri sorguladığı, dostu-düşmanı bir kez daha değerlendirdiği bir dönemdir. Olaya bu çerçevede baktığımızda bize yapılan baskıları, Kahraman Maraş, Çorum ve Sivas katliamlarını değerlendiriyoruz. Zorunlu din derslerini, hızla çoğalan Kür-an Kursu, imam hatip okullarını da değerlendiriyoruz. Bunları yapanlar düzen partileridir. Bu kararların alınmasında şu veya bu ölçüde hepsinin sorumluluğu vardır. Bundan dolayı düzen partilerine oy vermiyoruz. Oyumuz sosyalizme.

**Gürsel Fırat
Pir Sultan Abdal Derneği
Adana Şubesi Başkan
Yardımcısı**

Geçmişte vebugünde olduğu gibi katliamlar sık sık karşımıza çıkıyor. Bu katliamlarda düzen partilerinin gözetiminde yapılmaktadır. Bilhassa bu katliamların sosyal demokratların iktidarı döneminde olması da düşündürücüdür. alevi kültürü mevcut yönetimlerce daima asimile olmuştur. Şu andaki oluşumuzuz, bu iktidarlardan umudumuzu kestiğimiz için dernekler bünyesinde kültürümüzü yaratmak. Kültürümüzü yaratırken faaliyetlerimizi feodal bir çerçeveden alarak gerçek temeli olan sosyalizme dönüştürülmüştür. Bunu da düşündüğümüz zaman, bizim isteklerimize yanıt verebilecek bir parti olmadığı için düzen partilerine oy yok diyoruz.

TOKAT

Henüz faaliyete geçmeyen **Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği Tokat şubesinin**, konu ile ilgili görüştüğümüz yetkilileri "27 Mart yerel seçimlerinde herhangi bir partiyi destekleme gibi bir politikalarının kesinlikle olmadığını dernekte ilişkisi olan herkesin seçimlerde özgür iradeleri doğrultusunda hareket edebileceklerini söyleyerek kendilerinin SHP'li olduklarını ve insanların (alevilerin) SHP destek veremelerinin doğru olacağını düşüncelerini bildirdiklerini belirttiler.

Özgürce

İsmail Yıldız

Aleviler üzerindeki oyunlar

Egemen sınıf politikacıları tarafından seçimden seçime hatırlanan emekçi halk ve ulusal-dinsel azınlıklar şimdi yeniden gündemdedir.

Marksizm-Leninizizm-Maoizmin ülkemiz koşullarına uyarılması bir sonucu olarak komünistler ülke gerçekliğini tahlil ederek verili her sorunu sınıf mücadelesiyle ilişkilendirilmiş bir şekilde ele almak zorundadırlar. (Ulusal, dinsel, cinsel, kültürel vb. sorunlar böyle sorunlardır.) Bir yandan demokratik kazanımlar için mücadele etmek ama aynı zamanda bu kazanımların Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinde bir basamak olduğu düşüncesinde olmak ve sonuçta herşeyin gerçek kurtuluşu tabi olduğu anlayışıyla hareket etmek... Komünistlerin çizgisi budur. Bu çizginin somut ifadesi olarak demokratik devrim ve sosyalizm programı oluşturmak ve taktiklerle buna kan-can vermek kaçınılmazdır.

Ulusal, dinsel, cinsel vb. ayrılıkların ve haksızlıkların varlığını belirlemek ve ayrılıkların devrim mücadelesi potansiyelini birleştirme ayrılıklılık değildir. Tam tersine bu, gerçekliğin kabulü ve somut koşulların somut tahlil üzerinde şekillenen MLM politikadır.

Komünistler Alevilik-Aleviler konusunda da böyle bir anlayışa sahiptirler. Sayıları kimilerine göre 15 milyon, Alman etnologu Kristina Kehl'e göre ise 25 milyon olan Alevilere Kürt ulusu ve Türk ulusu içinde olduğu gibi diğer azınlık milliyetler içinde de rastlanmaktadır. Yani bir kısmının dinsel inançlarını yaşama sorunu yanında ulusal gerçekliği yaşama sorunu da vardır. Tüm Alevi emekçi halkının ise, herşeyin merkezi halkasını oluşturan bir sınıf sorunu, yani düzen değişikliği sorunu vardır.

600 yıl Osmanlı toplumunda, 70 yıldır da TC devletinde bir dinsel azınlık olan Aleviler, bütün baskı ve katliamlara karşın hâlâ dikkate değer bir topluluk olarak varlığını sürdürmektedir. Yoğunlaşmış olarak Erzincan, Sivas, Tokat, Amasya, Maraş, Çorum, Elazığ, Malatya, Yozgat ve Erzurum yörelerinde yaşamaktadırlar. Bunun yanında ülkeye geniş olarak dağılmış, İstanbul, Bursa, Aydın, Adana, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde de yoğun olarak yaşamlarını sürdürmektedirler.

Kendi içinde ezen-ezilen ilişkisi bağlamında ezilenlerin direncini taşıyan ve zulme karşı başkaldırılarıyla Pir Sultan şahsında simgeleşen; diğen yandan Hacı Bektaş Veli şahsında simgeleşen genel hümanist anlayış taşıyan ayrımları olsa da bu detay yazımızın konusu değildir.

Alevilik konusunda MLM'lerin yaklaşımı öz olarak şöyledir; özgürce, hiçbir baskı altında kalmadan dinsel inanışlarını yaşama-yaşatma haklarının kazanılması demokratik bir haktır. Bu hakların kazanılması için mücadele komünistlerin de sorunudur. Bununla birlikte faşizm koşullarında demokratik kazanımların kağıt üzerinde kazanılmasa da pratikte fazla hayat bulamayacağını görenler ve gerçek özgürlük ortamının ancak DED ve sosyalizmle yaşanacağını bilerek bu mücadeleye tabi kılma anlayışı tek doğru yaklaşımdır. Aynı zamanda ulusal gerçekliğini yaşayamayan Aleviler için de bu anlayış geçerlidir. Zira tek başına "ulusal özgürlüğün" ve ulusal devlete sahip olmanın sorunu çözümedir ortadadır. Türk ulusuna mensup Alevilerin durumu bunun için örnektir.

Politik kesimlerden bazılarının Alevilik olgusu ve yaşadıklarından haberleri dahi yoktur. Diğer bazıları ise, Alevileri "kurtlar sofrasına atılmış kuzu" misali ele almaktadırlar.

Osmanlıdan bu yana merkezi yönetimler hep tehlike olarak görmek ve katliamlarla yok etmek politikası yanında, zaman zaman da sirtını sızdırmak için baskı uygulamışlardır. Yavuz Sultan Selim'in İran'a, Şah İsmail'e karşı giriştiği Çaldıran Seferinde 40 bin Alevinin kafasını vurduğu hatırlanmaktadır.

Cumhuriyet dönemiyle birlikte, Kemalistlerin sahte Laiklik söylemleri Alevi toplumu üzerinde müthiş bir etkide bulunmuştur. Bilinçleri öylesine bulandırılmıştır ki, yaşam güvencesi olarak Kemalistlere ve kurdukları TC'ye sarılmışlardır. TC içinde de orduya ve sosyal-demokratlara... Ama aynı zamanda ordunun açık iktidarı askerî faşist dönemlerde olsun, "sosyal-demokrat" etiketli faşizm dönemlerinde olsun en acımasız katliamlara da uğramaktan kurtulamamışlardır. Eskileri tek tek saymaya gerek yoktur, en son, DYP-SHP koalisyonu döneminde yaşanan, 8 saat boyunca hükümetin ve devletin müdahalede bulunmadığı, 37 insanın herkesin gözü önünde yandığı, TV'lerin çekimleri yaptığı Sivas Katliamı bütün canlılığıyla zihinlerimizde yaşıyor. Fakat buna rağmen hâlâ bazılarıncı SHP Aleviler açısından umut olarak görülebilmektedir.

1987 sonrası pıtrak bitirmişçesine hemen her tarafta kurulan Alevi-Bektaş dernekleri kuşkusuz demokratik birer mevzidirler, değerlendirilmelidir. Şu da gözardı edilmemelidir; gerek dernekleri kuran yönetenler, gerekse de kamuoyunda "Alevi aydını" olarak öne çıkanların genel yapıları bozuktur. Bu alan ve araçları düzenin nimetlerinden yararlanmak için kaldırarak kullanılmaktadırlar. Çoğu SHP içinde politikaya atılma ve bir köşeyi de kendisi kapma uğraşında ve amaçsızdır.

Bazı kesimlerin, Alevilere şirin görünmek uğruna suni gündemler oluşturarak Alevi-Sünni ya da Laiklik-Anti laiklik tartışmalarını kızıştırmalarına da dikkat edilmelidir.

Bugün Kürt Ulusal Mücadelesi'nde öne çıkan güç olarak PKK'nın konuya yaklaşımı da faydacıdır. Din konusunda tutarlı ve kararlı bir yaklaşımı yoktur. İsa'yla İsa, Musa'yla Musa'dırlar! Çeşitli din ve mezheplerden emekçileri kendi inanışlarını yaşamak düzleminde özgür bir ortama kavuşturmak ve bu süreçte insanlığın gerçek kurtuluşunu özgür bir ortama kavuşturmak ve bu süreçte insanlığın gerçek kurtuluşunu göstermek yerine; yerine göre "en iyi İslami hareket", yerine göre de Alevi kesilebilmektedirler. "Bismillahirrahmanirrahim"li bildirimlerde PKK'nındır, Sünni köy Başbağlar'a saldırılarda...

Kendisine Şeriatçı hedef almış, düzenin dinsel parçası Refah Partisi de Aleviler üzerinde oyuna yeltenmektedir. RP'nin kardeşlik çağrısı sahtedir. Onlar, şeriatçılığa ve kendilerine karşı toplumda oluşan antipati ve endişeyi dağıtmak için nasil oldu içindeki subaylara ve manken, artist bayanlara vb.lerine yönelik gösteriyorsa Alevilere de benzer mantıkla yönelik gösteriyorlar.

Çeşitli kılıklarda gündeme gelen bu faydacı yaklaşımlar Alevilere dost değildirler. Aleviliği bir araç olarak kullananlar kendilerini kurt olarak değerlendirebilirler ama Aleviler kuzu değildirler ve bugüne kadar kurulan kurt kapanlarını da yakında parçalayıp atmasını bileceklerdir. Sahte Laiklik ve Alevicilikle emekçileri aldatmanın pili tükenmekle yüzüzdür. Alevi-Sünni kardeşliği ise ancak sınıf kardeşliği ve sınıf savaşımıyla içiçe elde edilebilir.

Memurlar saldırıyı nefretle kınıyor

Kayseri/ Özgür Gelecek- 13 Ocak 1994 günü kamu çalışanları Ankara Şubeler Platformu'nun grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları için yaptıkları hak alma mücadelesinde saldırıya uğramalarını, Kayseri Kamu Çalışanları Platformu, yaptığı basın açıklamasında nefretle kınayarak saldırının tüm emekçilerle beraber demokrasiye ve insan haklarına yapılmış bir saldırı olduğunu açıkladı. İçişleri Bakanı Nahit Mentese'nin görevden alınmasının da istendiği açıklamada, yapılan saldırının polisin "ruhani" durumuna bağlanarak meşru gösterildiği belirtildi.

Kamu çalışanları yaptıkları bu basın açıklamasının aynısını başbakanı telgrafla iletiler. Kayseri Kamu Çalışanları Platformu Tüm-Sağlık-Sen, Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tarım-Sen ve Sosyal Hizmet-Sen'den oluşuyor.

Büyük miting

Ankara/Özgür Gelecek- 60 sendika, meslek kuruluşu ve kitle örgütünden oluşan Demokrasi Platformu'nun düzenlediği mitingün hazırlıkları sürüyor. Özelleştirmeye, baskı yasalarına, adaletsiz vergi yasalarına, grevsiz, toplu sözleşmesiz sendikaya karşı düzenlenecek miting, gazetemizin baskıya girdiği 29 Ocak günü Ankara/Kasalar'da yapılacak. 26 Ocak'ta bir basın açıklaması yapan Ankara Demokrasi Platformu dönem sözcüsü İbrahim Yalçın "Sermaye sınıfının ağzından düşürmediği Arjantin ve Meksika modeli uzun sürmeden kendilerini açıklamışlardır. Arjantin'de çalışanlar ekonomik ve siyasal baskılardan yaşayamaz hale gelip, sokaklara dökülmüş, Meksika'da ise köylüler silahlı olarak ayaklanmışlardır. Yarın çok geç olmadan, Türkiye, Arjantin veya Meksika gibi olmadan, tüm çalışanlar ve onların örgütlerinin gerekli tedbirlerini almalarının zamanı çoktan gelmiştir." dedi. Basın açıklamasının ardından Ankara Demokrasi Platformu sekreteryası yaklaşık 100 kişilik kitleyle bildiri dağıtmaya çıktı. Kamuoyuna miting nedeninin de anlatıldığı çağrı bildirileri, Ulus ve Kızılay'da yaklaşık 25.000 adet dağıtıldı. Miting için hazırlanan 8.000 afiş de Ankara caddelerine asıldı.

Demiryolu çalışanları öfkeli

Denizli/ Özgür Gelecek- Denizli'de demiryolu çalışanları grevli toplu iş sözleşmeli sendika hakkı ve diğer taleplerinden dolayı 13 Ocak tarihinde Denizli şehir merkezinin dışından başlayarak merkeze doğru sloganlı ve alkışlı bir yürüyüşle tepkilerini dile getirdiler. Taşdıkları dövizlerle de isteklerini gündeme getiren kamu çalışanları devletin aceze düşüğünü ve yükselen mücadele karşısında memurun taleplerine evet demek zorunda kalacağını söylediler. İsteklerinin gündeme gelmediği taktirde seçimlerde oy potansiyellerini kullanarak seçimleri boykot edeceklerini vurguladılar. Demiryollarında çalışan 40 memurun hepsi bu eyleme katıldı. Memurlar büyük bir coşkuyla şehir merkezine girenken halktan da destek aldılar. O gün, hareket memurları olmadığı için trenler sefer yapamadılar.

3 bin kişi cop yakarak devlet terörünü lanetledi

İzmir/Özgür Gelecek- 18 Ocak tarihinde Kamu Çalışanları Sendikaları İzmir Şubeler Platformu, yaklaşık 500 memur ile birlikte İzmir Konak Meydanı'nda; 13 Ocak'ta Ankara'da ve Malatya'da memurların coplanmasına ilişkin bir protesto gösterisi düzenledi.

26 sendikanın ortak kararıyla yapılan eyleme DISK, TMMOB, Halkevleri, Tabipler Odası ve Eğitim-İş destek amacıyla katkıda bulunanlar.

Memurların Konak Meydanı'nda toplanarak protesto eylemini gerçekleştirmesi, halktan yoğun bir ilgi görürken, destek amacıyla katılanlarla birlikte göstericilerin sayısı 3000'e kadar ulaştı.

Kamu çalışanlarının, mücadeleleri sonucunda elde ettikleri kazanımları gerek kendi hukuksal düzenlemeleriyle gerekse, dayanaksız gerekçelerle elde ettikleri kazanımların geri alınmak istenmesi ve isteklerinin yasal düzenleme kapsamına alınmak istenmemesine değinen memurlar, "Ülkenin hangi delikanlı yöneticiler tarafından yönetildiği, 18 Ocak tarihinde açıkça görülmüştür. Bu nedenle 13 Ocak'ta yaşanan saldırı ve vahşeti kınıyor ve protesto ediyoruz." dediler.

Kamu çalışanları demokratik taleplerini birkez daha gündeme getirirken, anti-demokratik uygulamaların kaldırılmasını ve toplu sözleşmeli sendikal haklarını dile getiren sloganlar atıldılar. Kamu ça-

Haklı talepleri için yürüyen memurlar Ankara'da polis tarafından vahşice coplanmışlardır.

lışanları, memura kalkan copları protesto etmek amacıyla, protesto alanında, temsili copları yakarak bu olayın bir devlet terörü olduğunu vurguladılar. "En ufak demokratik kıpırdanışa tahammülü olmayan devletin kendi terörünü 13 Ocak'ta olduğu gibi kitlelerin üzerine dayatmaktadır." dediler.

Ayrıca, dışları ve tırnakları ile kazandıkları kazanımların yasalar

çerçevesinde kabul edilmemesi halinde, yerel seçimlerde oy potansiyellerini kullanarak seçimleri boykot edeceklerini tekrar gündeme getirdiler.

Büyükşehir Belediyesi önünde gerçekleştirilen eyleme, belediyenin sendikasıyla mücadele çabalarından dolayı belediye çalışanlarının katılmaması, kamu çalışanlarının tepkisini artırdı. "Memurlar buraya"

şeklinde slogan atarak, pencerelerden alkışlı destek veren belediye çalışanlarını da eyleme ortak etmeye çalıştılar. Hiçbir baskının bu haklı mücadelelerinden geri adım atıramayacağını söyleyen kamu çalışanları, alkışlı protesto şeklinde eylemliliklerini bitirdiler.

Sıkı "güvenlik" önlemlerinin alındığı protesto gösterisi olaysız bir şekilde sona erdi.

Memurdan eyleme devam !

Ankara/Özgür Gelecek- 13 Ocak'ta Ankara'da toplanan memurlar, coplara teslim olmadıklarını gösterdiler.

20 Ocak günü, daha önce coplandıkları Yenisehir Postanesi önünde toplanan yaklaşık 1500 kamu çalışanı, yaptıkları sloganlı basın açıklaması sonunda, Çiller'e toplu olarak protesto telgrafı çektiler. Basın açıklamasını, KÇSP Ankara Şubeler Platformu adına Eğitim-Sen Ankara Şube Yönetim Kurulu üyesi Alper Öztürk okudu.

Okunan basın açıklamasında "13 Ocak'ta, birleştiğimizde ne denli büyük bir güce sahip olduğumuzu, gerekirse hayatı durdurabileceğimizi bir kez daha kanıtladık. Polislin saldırısı 'psikolojik bu-

nalım' mazeretine sığdırılmaz. Bu psikolojinin sonuçlarını bizler yaşamak zorunda değiliz. Bu mazeret geçerli de değildir.

Bizim sorunumuz üç-beş kuruş ücret artışı değildir. Bizim sorunumuz, insanca bir çalışma düzenine kavuşmak, emeğimizin pazarlığını özgürce yapabilmek ve demokratik haklarımızı sonuna kadar kullanabilmektir." denildi.

Daha sonra toplu olarak Çiller'e telgraf çeken kamu çalışanları ellerindeki kızıl karanfilleri etraftakilere dağıttıktan sonra sloganlarla dağıldılar.

Sık sık, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Coplu Değil, Toplu Sözleşme", "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz" ve "Toplu Sözleşme Hakkı-

mız Grev Silahımız" sloganları atan kamu çalışanları, "Ankara'da coplanan, yerlerde sürüklenen arkadaşlarımız bizlerin onurudur" dediler.

Çiller'e çekilen telgrafta, kamu çalışanlarının dikkate alınmayarak oyalanmasından, kendilerine yapılan baskı ve saldırılardan bahsedildikten sonra, "Hükümetin vaatlerinin tersine, baskı ve zor politikasını uygulayarak sorumlu gördüğümüz, başta İçişleri Bakanı Nahit Mentese'nin istifasını, Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar ve sorumlu polislerin görevden alınmasını ve gerekli hukuki işlemlerin yapılmasını talep ediyoruz" denildi.

Kayseri'de Sağlık-Sen açıldı

Kayseri Sağlık-Sen Başkanı Kadriye Meraklı, açılış konuşması yaparken.

Kayseri/Özgür Gelecek- 16 Ocak günü 100'e yakın sağlıkçının katılımıyla Sağlık-Sen Kayseri Şubesi açıldı. Açılışa KÇP yöneticileri, Belediye işçileri, Eğitim-İş Sendikası, Özgür Gelecek Kayseri Temsilcisi, Yeşilhisar Belediye Başkanı ve yerel sanatçılar katıldılar. Sağlık-Sen Kayseri Şubesi Başkanı Kadriye Meraklı yaptığı konuşmada, kamu emekçilerine 13 Ocak günü polis tarafından yapılan saldırıları kınadı. Müzik dinletilerinden sonra mesajların okunmasına geçildi. Özgür Gelecek'in mesajı şöyleydi: "Sınıf mücadelesi gün be gün geliştikçe, egemenlerin ekonomik-siyasi krizi derinleşerek kendini baskı, işkence, katliam, gözetim, tutuklama olarak gösteriyor. Bunlar sürerken, sizlere, kamu emekçilerine, Sağlık-Sen'cilere bu azim, inanç ve kararlılıkla kurduğunuz Sağlık-Sen'dikası çalışmalarınızda başarılar diliyoruz." Sanatçıların müzik dinletileriyle çekilen halaylardan sonra açılış sona erdi.

Kamu çalışanlarından siyah çelenk

Adana/ Özgür Gelecek- 15 Ocak '94 günü Adana Kamu Çalışanları Platformu, Ankara'da memurların polis tarafından coplanmasını protesto etmek amacıyla SHP ve DYP Adana İl binalarına siyah çelenk bıraktı. Ardından da İçişleri Bakanlığı'na, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına birer protesto telgrafı çekildi.

Öğlen saatlerinde gerçekleştirilen ve yaklaşık 150 memurun katıldığı eyleme, SHP binasından başlandı. Buraya siyah çelenk bırakan memurlar DYP binasına kadar bir yürüyüşten sonra DYP'ye de siyah çelenk bıraktılar. DYP'ye kırmızı yürüyüşle evrensel...

Postane önünde Adana Kamu Çalışanları Platformu adına yapılan basın açıklamasında; memur sendikalarında terörist faaliyet arayan, yasadışı zihniyetle yaklaşan düşüncenin polisle memuru karşı karşıya getirerek soygun ve talanın devam etmesi için kamuoyunu yanıltıcı her türlü yömene başvurduğu, kamu çalışanlarının sendikalaşmaya başlamasıyla, sermayenin iyice saldırganlaştığı ve azgınlaştığının son olaylarla daha iyi anlaşılacağı belirtilerek açıklamaya şöyle devam edildi:

"Biz kamu çalışanlarının mücadelesinde 'Beyoğlu külhanbeyi' olarak meydan okuyan emekçi müdürleri ve de elinde copla ta-

dınlara saldıran 'kahraman polis' görüntüleri engelleyecektir. Ne TV ekranlarında 'pişkince' tavır takınan bakan açıklamaları bizleri yatıştırarak ne de 'biz memuru severiz' sahtekarlıkları, riyakarlıkları kandıracaktır. Yasadışı slogan atıldığı bahanelerle, gizli örgütlerin memurların içine sızdığı gerekçesiyle 'utanç görüntülerine' zemin hazırlamaya çalışanların oyunlarını biz kamu çalışanları boşa çıkaracağız. Bizler ne herhangi bir ideolojinin kuyrukçusuyuz, ne vatan hainiyiz. Aksine ülkeyi özelleştirerek yabancı sermayeye satmaya çalışan, işbirlikçi sermaye sınıfında bu vatanın gerçek sahipleriyiz.

Patronlardan Tuzla işçisine silahlı saldırı

Kartal/Özgür Gelecek- Tuzla Organize Deri Sanayii'nde, patron işçi kavgası iyiden iyiye harbe dönüşüyor. Eylemlerine devam eden Erşen Deri Fabrikası ve Ayaz Deri Fabrikası işçilerine BAB Deri Fabrikası işçileri de hızlı bir şekilde katıldı.

BAB Deri Fabrikası işçileri, kendi halinde ve örgütsüz bir şekilde üretime devam ediyormuş gibi görünüyordular. Birgün olan oldu. İşverenin işpiyoncularından birisi, işçilerin Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'ne üye olduklarına dair ibbarda bulundu. Bunun üzerine işveren Ali Tanrıyar, işçileri topla- yıp, belindeki silahı çıkartarak "Ya işten ayrılırsınız, ya da sendika kaydınızı silersiniz!" dedi. Fakat karşısında kararlı bir işçi kitlesi görünce, kurtuluşu, kiralık katil tutmakta aradı.

İşçiler baskılar ve sömürü karşısında, 13 Ocak günü eyleme geçerek, 26 kişinin sendikaya kaydını yaptırdığını ve üretimi durdurduklarını ifade ettiler.

Uzayan tartışmalar ve patron tehditleri, gün geçtikçe daha da gerginleşen bir savaş ortamını körlüklüyordu. 18 Ocak günü, patron, 20 kişiyi işbaşı yapmaları için fabrikaya getirince, üretimi durdurma eyleminde olan işçiler yeni gelenleri engellemeye çalıştılar. Bunun üzerine patron, silahını, eylemci olan işçilerden birinin göbeğine çekerek tetiğe bastı ancak silah ateş almadı. İkinci bir denemesinde, mermi işçinin ayağının yanından geçti. Böylece eylemci işçilerle patron arasındaki soğuk savaş, yerini patronun ülkü ocaklarından kiraladığı faşistlerle döğüşe bıraktı. Eli tesbihli-beli silahlı olan patron uşakları, işçilerin kararlılığı sonucu kaçacak yer aradı. Bu arada ağağından ve vücudunun çeşitli yerlerinden yara alan bir işçi hastaneye kaldırıldı. Yaralanan işçi Sedat Baysal, ilk müdahaleden sonra Kartal Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı. Saat 11.00'da başlayan kavganın haberi diğer deri fabrikalarına da yayıldı. Bunun üzerine çeşitli fabrikalardan toplanan işçiler yaklaşık 200-250 kişi ile öğle saatlerinde deri sanayi son durakta toplanarak karakola yol aldılar. Çok sinirli olan kitle karakolun

önüne geldiğinde, önlerinde set oluşturmuş askerleri tartakladı. Bu arada bir konuşma yapan Deri-İş Tuzla Şubesi Sekreteri Musa Servi, "Daha önce de deri işverenleri işçilere askeriyenin önünde silah çekmiştiler." dedi. Servi konuşmasına, "Bu gibi saldırıları kınıyoruz. Bu konuyu, temsilci toplantımızda ilk konu olarak ele alacağız. Şu an yasal işlemler yapılıyor." diyerek devam etti. Bu arada karakolda ifa deleri alınan patron ve eli tesbihli-beli silahlı uşakları serbest bırakıldılar. Bunun üzerine işçiler, tepki olarak "İşçiyi Kalkan Elleri Kiracacağız!", "İşçilerin Katili Patron-Ağa Devleti!" sloganlarını attılar. Ertesi gün (19 Ocak '94), diğer fabrikalardan gelen işçiler, BAB deri fabrikasının önünde öğle yemeğinde toplanıp 1 saatlik eylem yaparak direnişte olan işçilere destek verdiler.

Bu gelişen olaylar üzerine, bölgedeki fabrikalarda çalışan sendikacı işçilerin de katılımıyla, 22 Ocak günü 2000 kişilik bir katılım ile patronlar protesto edildi.

Önce son durakta toplanan işçilerin, döviz ve pankart açma girişimleri jandarma tarafından engellenmeye çalışıldı. Bu zaman süresi içinde, olayları görüntülemeye çalışan gazetecilerin filmlerine jandarma tarafından el konuldu ve kişi gözaltına alındı. İşçilerin ve sendika temsilcilerinin yoğun çabaları sonucu, gözaltına alınan işçi serbest bırakıldı. Saat 13:30'da toplanmaya başlayan işçiler pankart ve döviz açarak düzgün bir kortej ile daha 1 km. gitmeden, 14 subay ve astsubay, 8 uzman çavuş ve 67 erden oluşturulan 2'li set tarafından durduruldular. 2 saatlik bir bekleme sonunda, kararlı kitleden çekinen Yarbay'ın İstanbul valisiyle görüşmesi sonucu, valilik "Pankart, döviz ve slogan atılmadığı takdirde izin vereceğini" ifade ettiler. Devletin silahlı uşakları, "Ne de olsa devlet verdi, siz almadınız." havasını yaratmaya çalıştılar. Bunun üzerine Aydın'lı köyüne hareket eden işçilere, yürüyüş boyunca çevreden katılım oldu ve yürüyüşçü sayısı 3.000 kişiye ulaştı. Çoşkun bir tempo ile köye gelindi. Yaklaşık 3 km'lik bir yürüyüşten

Tuzla işçisi, patronların silahlı saldırı boyutuna varan baskılarını 22 Ocak günü yaptığı 3.000 kişilik yürüyüşle kınadı.

sonra Tuzla Deri-İş Şubesi önünde bir konuşma yapan Türkiye Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya, "Yapılan baskı ve saldırılar sonucu işten çıkarılan işçi sayısı 230'u buldu. Bu saldırılar, son olarak, demir çubuklarla ve tabancalarla saldırılar boyutuna ulaştı." dedi. "Çalışma hakkı güvence altına alınmamış, patronların mutlak iradesine bırakılmıştır. İşçilerin çalışma hakları yasalari ile güvence altına alınmalıdır. Hükümet, iş güvencesi yasanın hemen çıkarmalıdır," diyen Yener Kaya sonuç olarak "Tuzla deri işverenlerine bir kez daha sesleniyoruz: İşçilerin yasal haklarını ve sendikal haklarına saygı göstermezlerse, ileride olabilecek sonuçlarına katlanmak zorunda kalacaklardır." dedi.

Toplanan kitle "İşçilerin Hepsini Vardı Siperlerin Başında" marşını ve "Birlik, Mücadele, Zafer", "Patron-Jandarma İşbirliğine Son" slo-

ganlarını atarak dağıldılar.

Tuzla deri sanayi bölgesinde, işçilere yönelik bu saldırılara, periyodik olarak diğer deri patronları da yoğun bir saldırı uygulamaktalar. 22 Ocak günü Tuzla Deri İş Başkanı Musa Servi, Tepeören Jandarma Karakolu'na götürüldü ve "ifadesi alındı." Servi, Cumhuriyet Savcılığına sevk edilip serbest bırakıldı. Musa Servi, konuşmasında patronların bu tutumlarını devam ettirdiği sürece; direnişlere ve yürüyüşlere devam edeceklerini ifade etti. "Bu tür baskılar işçileri yıldıramaz. Tam tersine kamçılar!" diyen Servi, "İkinci yıl zammını vermemek için bu saldırılar yapılmakta!" diye ekledi. Örnek olarak da Öztürk Deri Fabrikası'ndan aynı gerekçeler ile 20 işçinin, Çağ Deri Fabrikası'ndan ise, 15 işçinin işten çıkarılması gösterildi.

Patronlar ise, gerekçe bulmakta uzmanlaşmış. İnan Deri Fabrikası,

başka bir gerekçe göstererek 20 işçiyi işten atıyor. Fabrika sahibi Hüseyin Tanyel "Ben fabrikayı kapatıyorum." diyerek 4 kardeşi ve 3 kızını birlikte üretime devam ediyor. "Sabah açarım akşam kapatırım" diyen Tanyel, daha önce başka bir deri fabrikasında işçi olarak çalışarak fabrika kurmuş.

Daha önce atılan ve şu an direnişte olan işçiler ile birlikte, işten çıkarılan işçi sayısı 285 kişi. Biz oradayken bir olaya daha tanık olduk. Patronları İnan Deri Fabrikası'na deri getirip, işletmek isteyen işçiler, kamyonu durdurup fabrikaya girmesine engellediler. Olay yerine Jandarma Birim Komutanı ve Deri B 1 Karakol Komutanı Astsubay Kutlay Çelik geldi. İşçilerin askerlere sık sık "Patron köpeği" demeleri üzerine, komutanlar "Arkadaşlar patron köpekleri deyip durmayın, zoruma gidiyor." diyordu.

Pendik halkından istasyon işgali

İstasyonu işgal eden halk, vahşice coplandı.

Kartal/Özgür Gelecek- Her sabah işine gitmek için banliyö trenini saatlerce beklemek zorunda kalan Pendik halkı, 25 Ocak günü isyan ederek eylem yaptı. Geç gelen treni protesto etmek için yaklaşık 700 kişilik bir kitle, tren raylarının üzerinde oturarak eyleme geçti. Eylemcilerden biri, muhabirini-

ze eylem nedenini şöyle anlattı: "Buradaki insanlar genelde işçi. Sabahları trenlerin gecikmeli çalışması nedeniyle işe geç kalıyoruz. Bundan dolayı çok kişi işten çıkarıldı." Bir başka emekçi, heyecanlı atılarak ekliyor:

"Biz işçilerin her gün git-tiğimiz istasyonun her çarşafı-

patrondan ihtar alıyoruz." Bir başkası ise, "Saat 7.30'dan, 9.00'a kadar banliyö treninin yerine mavi ekspres geçiyor. Yani burjuvaziye çalışıyorlar." diyor.

Pendik halkı, 8.30'da başlayan eylemlerini saat 11.00'e kadar sürdürüyorlar. Bu arada eylem yerine gelen Devlet Demiryolları 1. Bölge Müdürü Ahmet Muzaffer Timur, "Rötarlar trafoların yetersiz kalmasından kaynaklanıyor. Bunun en kısa zaman içinde gidereceğiz." dedi ve toplanan halka dağılmalarını söyledi. İsyankâr kitle ise, çekilmek yerine, "Bunun yetersiz olduğunu bildiğiniz halde neden şimdiye kadar yapmadınız?" sorusunu yöneltti. Bu soruya Timur de-ğil ama Pendik Emniyet Müdürü Erdinç Sarıalp şöyle yanıt verdi: "Siz ot gibi insanlarsınız. Sizinle konuşulmaz. 10 dakika içinde dağılın yoksa ben dağıtmasını bili- rim!" Sarıalp, halkın dağılmaya niyeti olmadığını görünce, üzerlerine Çevik Kuvvet'i saldırttı.

Bu coplu saldırıya karşılık, toplanan halk, taş ile karşılık verince ortaklık savaş alanına döndü. 1 Komiser başkanından yaralanan bir işçi, polisi copla la karakola 11-22 iş gözaltına alındı.

Satürn Tekstil'de polisin işgüzarlığı

İstanbul/ Özgür Gelecek- Tekstil, somürünün yoğun yaşandığı bir işkolu. Ağır çalışma koşulları, baskılara rağmen, sendikal örgütsüzlüğün de en üst boyutta olduğu bir işkolu. Ufak atölyeler ve fabrikalarda işçiler hergün işten atılmaları karşı karşıya. Son zamanlarda işçiler örgütsüzlükten doğan hak talep edememeye karşı, örgütleniyorlar. Tabii örgütlenme çabası patronların çeşitli engelleriyle karşılaşılıyor. Bunun son örneği Satürn Tekstil'de yaşanıyor.

Satürn Tekstil Fabrikası bir Alman şirketine ait. Sekiz ay önce Avclar Par-seller de kurulan bu fabrikanın, işyeri Personel Müdürü Bekir Önder. Bir bakıma işverinin Türkiye'deki temsilcisi. Fabrikada çalışan 140 işçi işten çıkarıldı. İşçiler çıkışlarını almamışlar. Topluca direnişler.

Satürn Tekstil kurulduğundan bu yana, işçilerin örgütsüzlüğünden kaynaklanan patronun keyfi işten çıkarmaları, baskıları üst boyutta işçiler patronun keyfi baskılarına karşı örgütlenme gereksinimi duyarak üç ay önce örgütlenmeye başlıyorlar. Büyük bir gizlilik içinde örgütlenme faaliyetini sürdüren işçilerin bu cabasını patron öğreniyor. 140 işçiden 120'sinin sendikaya üye olduğu fabrikada, 21 Ocak günü iki işçi işten atılıyor. Personel Müdürü Bekir Önder işçileri çağırarak "Siz sendikaya üye olmadunuz, siz teröristsiniz." diyerek işten atılıyor. Çıkışlarını almamışlar. İşçiler hane, toplanıyorlar. Aynı gün işçiler yeme, boykotu yapıyor. İş verişleri-

yorlar. O günün akşamı örgütlenmek için DISK Tekstil Sendikasına giderek, toplandı yapan işçiler; aldıkları kararın yerinde bir karar olduğunu söyleyerek onaylıyorlar. Ve bunu sürdürme kararı alıyorlar.

24 Ocak günü Satürn Tekstil'e gelen işçiler, işyerinin kapısının kapak olduğunu görüyorlar. Kapıda ve içerde resmi ve sivil polisler bulunuyor. Polisler işçileri içeri almıyorlar. O günden bu yana kapının önünden işçiler ayrılmıyorlar. Tabii polilerde... İşçiler, işe geri dönme ve sendikal yetkinin kabul edil-mesi talepleri olduğunu açıklıyorlar. İşçiler işyeri önünde sadece bekliyorlar. Slogan atmak, halay çekmek yasak. Polis işçilerin halay çekmesine müdahale ederek içerdekiler rahatsız oluyorlar" gereksinimi getiriyor. "Polis, zengininin dostu, işçinin düşmanı" diyor bir işçi. "Patron bu işyerini Almanya da açacak olsaydı, orada bir işçiyi ikibin mark verecekti. Burada ise bu parayla 20 işçi çalıştırıyor. Bunca sömürüye rağmen, sendikal haklarımızı vermemekle beraber, bizi kapı önüne koydu. Oyumuzla işbaşına gelen yöneticilerin ne kadar yanımızda olduğunu gördük" diyerek tepkilerini dilelendiriyorlar.

DISK Tekstil Sendikası Başkanı Kazım Doğan'ın 24 Ocak'ta işvereniyle yaptığı görüşme olumsuz sonuçlanmış. 25 Ocak günü işyerinin önüne gelen işçilere polis saldırdı. 10 işçiyi gözaltına aldı. Aynı gün serbest bırakılan işçiler, işyerinin önünden ayrılmamaya kararlılar.

İHD'den kınama

Ankara/Özgür Gelecek- İHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül, 20 Ocak günü yaptığı bir basın açıklaması ile yoğunlaşan gözaltıları kınadı. İHD Siirt Şube Başkanı Hacı Oğuz'un ailesi ile birlikte gözaltına alındığını bildiren Öndül "Artık insanlar aileleri ile birlikte gözaltına alınmıyor." dedi. Öndül, kamu çalışanlarına yapılan saldırıdan sonra Özgür Gelecek, Mücadele ve Ekin Sanat Merkezi'nin basılarak buraların çalışanları ile birlikte okullarının da gözaltına alındığını bildirdi. Yine Gündem ve Mücadele gazetelerinin Kastamonu'daki okullarının da gözaltına alındığını bildiren Öndül "Ey şeffaf Türkiye vaadedenler, neredesiniz? Hani, herkesin kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı vardı? Siyasal iktidarı; yaşama hakkına, kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına, adil yargılanma ve savunma hakkına saygılı davranmaya çağırıyoruz." dedi.

İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği Açıldı

İstanbul/Özgür Gelecek- 23 Ocak günü İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği yeniden açıldı. Dernek '92 yılında açılmış, 2,5 ay gibi kısa bir süre sonra tüzükte yeralan "Türkiye halkları" ve "Ülkemizin emperyalistlerce sömürüldüğü" ifadeleri gerekçe gösterilerek kapatma davası açılmıştı. Bir yıl süren dava sonunda dernek tüzüğü beraat ederek dernek yeniden açıldı. Dernek Başkanı Ayhan Erkan, 68 yılında Dr. Hikmet Kıvılcımlı öncülüğünde açılan, 12 Mart darbesiyle kapatılan, 78 yılında o geleneğin devamçılarının yeniden açtığı derneğin 12 Eylül darbesiyle yeniden kapatıldığını belirterek, derneğin amacını şöyle açıkladı: "Halkın en yakıcı sorunu olan işsizlik ve pahalılığı işleyerek halkla bütünleşerek bu amaca ulaşmak için, üretici ve tüketici kooperatifleri kurmak, halkın eğitim ve sağlık sorunlarına yardımcı olmak, paneller, geceler, mitingler düzenleyerek halkla bütünleşmeyi sağlamak amacını taşıyor." Görgülü Pastaneleri A.Ş.'de işten atılan, 688 gündür grevde olan direnişçilerin de katıldığı açılışa, Grup Direniş ve Ozan Ali Cemal Kar türkülerıyla renk kattılar.

İşçi Partisi İl Başkanı'na gözaltı

İzmir/Özgür Gelecek- İşçi Partisi İzmir İl Başkanı Ali Karşılıyan, 25.1.1994 tarihinde parti üyeleriyle birlikte Menemen'de İşçi Partisi afişlerini yaparken gözaltına alındı. Buradan Menemen Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilen Karşılıyan, savcılığın talebiyle mahkemeye çıkarıldı. 298 sayılı seçim yasaklarına muhalefet ve CMUK'un 104. maddesi gereğince "toplumu infiale yönelmek" suçlamalarıyla tutuklandı. İşçi Partisi ortada suç unsuru bulunmadığına dikkat çekerek kararın iptalini istedi. Bu tutuklama kararı 26.1.94 tarihinde Karşıyaka Ağır Ceza Mahkemesi tarafından bozularak Karşılıyan serbest bırakılmıştır. 27.1.94 tarihinde Ali Karşılıyan yaptığı basın açıklamasında "Sermaye partileri kimi devlet görevlileri tarafından himaye edilirken partimize özel olarak zorluk çıkarılmaktadır." dedi.

Polar Tekstil'de işçi kıyımı

İstanbul/Özgür Gelecek- En ağır sömürünün yaşandığı işkollarından biri de tekstil. Tekstil işçileri bu ağır koşulları değiştirmek için örgütleniyorlar. Bu örgütlenme sırasında birçok engellemelerle karşılaşılıyorlar. Bu sınıflı toplumların kaçınılmaz gerçeği.

Merter Keresteciler'de bulunan Polar Tekstil, işçilerin türlü zorluklarla karşılaştığı fabrikalardan sadece biri. İşçiler bir süredir sendikal çalışma yürütüyorlardı. Birçok işçinin sendika kavramından habersiz olduğu Polar Tekstil'de, birkaç işçinin çabalarıyla örgütlenme başlamıştı.

Polar Tekstil 10 yıllık bir fabrika. Fabrika patronu Şenol Yeğin. Birçok şirketin sahibi olan Yeğin'in Almanya'da da paraşüt üreten bir şirketi var. Polar Tekstil'de askeri parka, tulum ve uykulu tulumu yapıyor. Resmi adı Polar Soğuk İklim Giysileri A.Ş. olan şirkette 300 işçi çalışıyor. Patron Şenol Yeğin, işçilere asgari ücret gibi bir kölelik ücreti ödemekle yetinmeyip, hergün mutlaka 1,5 saat fazla mesai yaptırıyor. Yemek molası 45 dakika iken son 6 aydır yarım saate indirilmiş. Çay molası ise 10 dakika. İşçiler artık kendi aralarında görüşemez durumdadır. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi iki yıllık işçiyi 10 gün sigortalı gösteriyor. Bu baskılar çoğalınca iki eski işçi kendi aralarında buna dur deme kararı alıyorlar. Ve böylelikle 5 ay önce sendikal örgütlenme çalışması başlıyor. DİSK Tekstil Sendikası 2. Bölge'de örgütleniyorlar. Bu beş aylık çalışma sonucu 300 işçinin 180'i sendikali oluyor. Bu çalışmayı öğrenen patronun baskıları daha da artıyor. 15 Aralık'ta da iki işçi atılınca Polar Tekstil'de direniş başlıyor.

"SİZ YARIN İŞVEREN OLACAKSINIZ"

16 Aralık'ta pazar mesaisine gelen 45 işçi içeri girmeyerek patronu bekliyor. Atılan iki arkadaşları işe

10 yıllık fabrikada ilk kez direniş yaratan işçileri patron aldatamadı.

alınmadan çalışmamaya kararlılar. İşveren geldiğinde çalışmalarını için ikna etmeye çalışıyor. "Siz yarın işveren olacaksınız. O zaman beni anlarsınız." diyor. Ona göre maaşını alamayan, "bugün karnımı nasıl doyuracağım?" diye düşünen işçiler, yarın patron olacak (!) Şenol Yeğin'in bu incisini bir işçi yanıtlıyor:

"Biz iki milyon maaşla nasıl işveren olacağız?" İkna olmayan işçiler DİSK Tekstil Sendikası'na yürüyerek gidiyorlar.

Sendikada toplantı yaparak, iş yavaşlatma, mesaiye kalmama kararı alıyorlar. Ertesi gün işyerine giden 45 işçi iş kartlarının toplatıldığını görüyor. Patron 11 işçiyi işten attığını söylüyor. Çalışan işçiler arkadaşlarının işten çıkarılmasını karşılayarak iş yavaşlatıyorlar. Bu dayanışma karşısında patron geri adım atarak işçileri tekrar işe alıyor. Patron bütün işçilerin toplu mesaiye kalmaları için baskı yapıyor. Ancak işçiler diretiliyor. Aldıkları mesaiye kalmama kararında dayatıyorlar. Bu durum korkusuna kapılan patron 2 işçiyi işten çıkarı-

yor. İşçiler güzel bir dayanışma örneği sergileyerek, iş bırakıyorlar. Üretimden gelen güçlerini kullanan işçiler, sloganlarla DİSK binasına yürüyorlar.

Sendika Başkanı Kazım Doğan, Yeğin'le telefon görüşmesi yaptığında, Yeğin, kendisi olmadığında zamanda çıkarıldıklarını, haberi olmadığını ve hemen bütün işçilerin işbaşı yapmalarını söylüyor. Böylelikle işbaşı yapıyor işçiler.

Bu atılma- tekrar alınma trafiği sürüp giderken, kısa bir süre durgunluk yaşanıyor. Patron yeni yıl öncesi bir atak daha yaparak, 14 işçiyi yeniden işten atıyor. Yeni yıldan sonra da yeni işçilerden 20 kişi atıyor. Böylelikle 30 işçi işten çıkarılıyor.

İŞÇİLERDEN SİYAH ÇELENK

21 Ocak günü Polar Tekstil önünde işçiler bir basın açıklaması yaparak, siyah çelenk bıraktılar. Çevredeki işyerlerinden işçilerin de destek verdikleri eylemde "Polar İşçisini Bölemezsiniz!", "Sen-

dika Hakkımız Söke Söke Alırız!", "Mücadelemiz, Onurumuzdur!", "İşçi Kıyımına Son!", "Sesinizi Sesimize Katın!" yazılı dövizler taşıdı işçiler. İşçiler yaptıkları açıklamada "Bizler yıllardır sigortasız, çağdışı koşullarda çalıştık. Örgütlenmemizde kapı önüne konduk. Bizleri yıllardır sigortasız çalıştırıp vergi kaçakçılığı yapan patronlar, yasal olan sendikal haklarımızı kullandığımızda, 'yasa da hukuk da benim' diyen patronlara sesleniyoruz: Yasadışı çalıştırılmaya boyun eğmeyeceğiz. Emegimizle onurumuzla oynayanların karşısında tek yumruk olarak direneceğiz. Onurlu mücadelemiz; yıllardır sigortasız, işgüvencesinden yoksun çalıştırılan tüm konfeksiyon işçilerinin onurlu çığıdır!" İşçiler tüm çalışanları, emekten yana olanları, direnişlerine güç katmaya da çağırıyorlar.

İLK DİRENİŞ, İLK DAYANIŞMA

Polar Tekstil işçilerinin ilk kez yaşadığı bu direniş, onları birbirlerine yakınlaştırmış. Atılanların fabrika önünden ayrılmaması, bilinçsiz işçilerde de bir tepki oluşturmuş. Patron, içerde çalışan işçileri, öğleyin yemek molasında direnişçilerle görüşmemeleri için dışarı bırakmıyor. Namaz kılmak için izin alarak dışarı çıkan işçiler, direnişçilerin yanına geliyorlar. İçerde iş yavaşlatmanın sürdürüldüğü söyleniyor, kendileriyle olduklarını belirtiyorlar. Şu an süreli kapılar kapatılıyor ama işçiler akşam çıkışında görüşüyorlar.

İşçi Döne Çataltepe, sömürülen en yoğun yaşadıkları işyerine sendikayı yerleştirmekte kararlı olduklarını söylüyor ve ekliyor: "Bu sendikadan çok şey beklediğimizden değil, ortak başkaldırı için gerekli."

Hava işçileri: "İstikbal direnmededir!"

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Adnan Menderes Havalimanı'nda çalışan işçiler, özelleştirmeye karşı eylem yaptı. İşveren tarafından 25 Kasım 1993 tarihinde imzalanan genelgenin işçilerin eline her ne sebeptense ancak 26 Ocak 1994 tarihinde ulaşması sonucu işçiler böyle bir eylem koyarak tepkilerini dile getirdiler.

Genelgede belirtildiği üzere DHMİ'nin HAVAS'taki % 51 hissesi KOL'ye devredilecek, bu hisselerin satışa sunulması amaçlanıyor. Ayrıca genelgede ilk aşamada çalışanlara yönelik herhangi bir şeyin olmayacağı yazsa da, işçiler bunu bir teminat olarak görmüyor ve daha önce özelleştirilen fabrikalarda işçileri gündeme getiriyorlar. İzmir'de 70'ye yakın çalışan olan Hava İş Sendikası, işveren tarafından

saatlerindeki farklılıktan dolayı eylem için ancak 200 civarındaki çalışanı toparlayabildi. Ziyaretçi olarak Tüm-Tis İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli, Tarım-İş İzmir Şube Başkanı Baki Özdemir ve Türk-İş 3. Bölge Başkanı Mustafa Kundakçı katıldılar. Kanal Ege ile röportaj yapan Kundakçı'nın miting kararından bahsetmemesi ve böyle bir kararın çıkmadığını bildirmesi üzerine işçilerden tepki aldı. Muhabirimizin Kundakçı'ya bu kararı es geçemeyeceklerini hatırlatması üzerine, Kundakçı ile muhabir arkadaşımız arasında bir tartışma çıktı. Tartışmaya işçilerin de katılması üzerine Kundakçı lafı gevelereyerek sadece tavsiye kararı aldıklarını söyledi. İşçiler eylem alanını kapatarak Kundakçı'ya "Özellikle 'KOL' sloganını atıyorlar."

İzmir Sosyalist Basın Güçbirliği saldırıları kınadı

İzmir/ Özgür Gelecek- Devletin hak koparmak için harekete geçen emekçi güçlere ve onun basını olan sosyalist basına, çalışanlarına ve okuyucularına karşı terörün dozunu artırdığı şu günlerde, İzmir Sosyalist Basın Güçbirliği bir basın açıklaması yaparak saldırıları ve baskılarını kınadı.

Özgür Gelecek Ankara bürosuna yapılan baskın sonucu gözaltına alınan çalışan ve okuyucular, ayrıca evlere düzenlenen baskınlardan alınan okuyucular, Mücadele gazetesine ve Devrim dergisine yönelik saldırıların olduğu son ay örneklenerek "emeğin ve özgürlüğün en dürüst savunucusu olan sosyalist basına yönelik polis terörü gittikçe boyutlanıyor" denildi. Sosyalist basına yönelik saldırılarda direk olarak teknik teşhizatlarla yönelindiğini vurgulayarak "Devlet yeni yasaı kabul ettirmek için bu saldırılara yöneliyor. Biz basın olarak bunu kamuoyuna teşhir ediyoruz." dediler.

İşçinin, memurun, köylünün ve öğrencilerin, kısaca tüm halk mensupları yanında yer alan, bu yolda adı belli terörist saldırılara maruz kalan sosyalist basın "Baskılar, kapatmalar, kayıplar ve gözaltılar bizi yıldıramaz." dediler.

Ayrıca sosyalist basın, 13 Ocak memur eylemlerine de değinerek; memurlara yönelik saldırıların devletin düştüğü aczin ifadesi olduğunu ve bu acz sonucu devletin alması gereken önlemleri söylemediğini, emekçi güçlerin

hatta egemenlerin kendilerinin bile bu teröre geniş tepki gösterdiğini söyleyerek "Biz sosyalist basın olarak, kamu emekçilerinin hakları ve meşru mücadelesine yönelik saldırıyı şiddetle protesto ediyoruz." dediler.

GAZETEMİZDEN EKİMLER DERGISINE ZİYARET

Devletin sosyalist basına yönelik terörü, azgınca sergilediği ve her koldan geliştirmeye çalıştığı şu günlerde gazetemiz İzmir büro çalışanları ve okuyucuları yeni açılan Ekimler dergisine ziyarette bulundular.

Özellikle bir ilgiyle karşılanan ziyaret, ha sonra dergiler arası barış protokolü alış-verişleriyle devam etti.

Ekimler dergisinde gazetemiz İzmir temsilcisi Mehmet Çakal sosyalist basına yönelik saldırıları değinerek "Halkın basını olan bu sosyalist basın devletin gelen baskınlı saldırıya ve baskılara karşı ancak yumruk olarak ve dayanışarak karşı koyabiliriz. Biz Özgür Gelecek olarak, bu ziyareti, her açılışınızı kutlamak hem de çeşitli şekillerde birlikte hareket etmenin zeminini yaratmak amacıyla yapmış bulunuyoruz." dedi.

Ekimler'in de hemfikir olmasından sonra, okuyucuların tebrikler gündeme geldi. Olumlu geçen bu ziyaretten sonra gazetemiz çalışanları ve okuyucuları dergi bürosundan ayrıldılar.

Cantürk cinayeti kimin hesaplaşması?

Haber Merkezi- MGK'ca kara listeye alındığı bildirilen 67 (mafya, müteahhit, işadamı) insanın başına yansıyanlarından, adı ön sıralarda yer alan Behçet Cantürk, geçtiğimiz günlerde öldürüldü. Cantürk, mafyacılığın yanısıra ulusal hareketin destekleyicisi olarak biliniyor. Cantürk, eski bir DDKD'li olarak 1.5 sene Diyarbakır Cezaevi'nde yatmıştı. Baba tarafından Kürt, anne tarafından Ermeni olması yüzünden ASALA ile bağları bile araştırılmıştı. Bilindiği gibi TC; polisiyle, ordusuyla, kontrgerillasiyla Şırnak, Cizre ve Lice başta olmak üzere Türkiye Kürdistanı'ndaki birçok yerin altını üstüne getirdi. Binlerce insan toplanıp, stadyumlara dolduruldu. Yüzlerce insan açık açık katledildi. Yaralılar, ibret-i alem olsun diye, römorkların arkasına bağlanıp yerlerde sürüklenerek öldürüldü. Tutuklanmaların sayısını hesaplamak ise, oldukça zor. O kadar çok ki...

Lice katliamında, diğer ailelere nisbetle Cantürk ailesinin kaybı çok daha fazla oldu. Açıkça, "Cantürk efendi, ayağını denk al! Mafyacılıktan kazandığın parayla ulusalıcılara yardım etmeyi bırakmazsan, sonun daha da beter olur." deniliyordu. Cantürk ailesinden en az 15 kişi, Lice katliamında katledildi.

'93'ün Kasım ayında, Tansu hanım, MGK'dan aldığı emir ve direktifle şunu söyledi: "Behçet'in işini bitireceğiz." Yalnızca Behçet mi? Sırada 66 mafya babası ve müteahhit daha var. Sıra onlara da ge-

Cantürk cinayeti, devletin çaresizliğinin ürünlerinden biriydi.

lecekti ama, öncelikle "Behçet'in işini bitireceklerdi." Bu karardan bir süre önce de, Türkiye, bir Almanya gezisinde oradaki MHP'lilere şu direktifi veriyordu: "Kürt mafyası ve işadamlarına yönelin. Bunların yerine Laz ve Türk mafya babalarını destekleyin."

Ve Behçet Cantürk, 15 Ocak'ta öldürüldü. TV ve meşhurlük basın, (özellikle de Hürriyet gazetesi), ağız birliği ederek, Cantürk'ün öldürülmesinin mafya içi hesaplaşma ve eroin pazarı paylaşımı sonucu olduğunu açıkladılar. Hürriyet, he-

men ertesi gün, sihirli bir değnekle tüm belgeleri bulup hazırlamışçasına, Cantürk'ün nasıl bir testi gibi su yolunda kırıldığını, dizi halinde yayına soktu. Bir hafta boyunca, Cantürk'ün nasıl bir "pislik-bela" olduğunu ve neredeyse katlinin vacip olduğunu bile söyleyecek bir çizgi izledi. Devleti bilmeyen, tanımayan biri, Hürriyet'in bu yazı dizisini okuduğunda, eminiz ki meçhul katile (ki katil meçhul değil) "Ellerine sağlık, Türkiye'yi böyle bir pislikten temizledin." diyecektir.

Onun neden öldürüldüğüne iliş-

kin en mantıklı saptamayı, yine bir mafya babası olan ve aynı zamanda Cantürk'ün akrabası/hemşerisi (ama Hürriyet'e göre can düşmanı) Baybaşın yaptı. Katilin İstanbul polisi olduğunu, emrin Ankara'dan verildiğini ve sebeplerini bildiğini açıkladı.

Şimdi sırada kimler var? Basındaki açıklaması ve bizzat devleti katil olarak gösterir konuşmasının ardından, 66 kişinin içinden kimbilir kaçınıcı sırada olan Baybaşın, belki de Cantürk'ten sonra ilk hedef olarak kendi kendini üst sıraya sıçratmıştı.

Ah şu kör olası korku, pıreyi deve, tavşanı aslanmış gibi gördürür korkana. Ve korku çaresizleştirir, çaresiz saldırganlaştırır. Ama sonuçta da mutlaka öldürür. İşte bu yüzden atalarımız "korkunun ecele faydası yoktur" demişlerdir. TC'nin '70'li yıllardan ve özellikle 80'lerden bu yana yıl be yıl, ay be ay ve hatta gün be gün panikle-mesi, panikleyip çıkmazlara girmesi, halkın yükselen devrimci mücadelesinden duyduğu büyük korkudur. Zira halkın sömürüye isyan etmesi, başkaldırı sloganları, onun kulak zarlarnı tırmalıyor, yüreğini daraltıyor, nefesini kesiyor ve artık sonunun yaklaştığını çaresizce görüyor. Ama kurtuluş yolu bulamıyor. İşte bu nedenle de artık namunun ağzını salt devrimcilere yöneltmekle kalmayıp, halkın bütün kesimlerini hedef alıyor. Hatta mafya babalarını, birlikte pasta yediklerini bile bu yüzden harcamaya başladı...

Pir Sultan Abdal Derneği Adana Şubesi açıldı

Adana/Özgür Gelecek- 22 Ocak '94 günü Pir Sultan Abdal Derneği Adana Şubesi açıldı. Açılışa Dernek Genel Başkanı Murtaza Demir, demokratik kitle örgütleri ve kalabalık bir halk kitlesi katıldı. Açılış konuşmasını yapan Murtaza Demir, Pir Sultan Abdal Derneği'nin örgütlülüğünün evrensel olduğunu, çağdışı gericiğin ve faşizmin, ırkçı anlayışların kendilerini engelleyemeyeceğini, alevi, devrimci, laik insanların biraraya gelmesinin zamanının geldiğini belirterek, konuşmasına şöyle devam etti: "Anadolu Aleviliğinin tarihinde katliamlara yer yoktur. İslamiyet adına devlet gözetiminde insanlar öldürülüyor. Bunu hepimiz haykırıyoruz. İslam adına insan yakanların yanında siyasi partiler de var. Ve bu katiller siyasi parti mensupları. Devletten herhangi bir beklentimiz yoktur. Alevi kültürü evrensel bir kültürdür. Bizim çizgimiz Laisizm ve Atatürkçülüktür. Diyanet için ayrılan paralar başka yerlere aktarılmalı ve diyanet işleri ve ödenekleri kaldırılmalıdır. Herkes inancını, kendi olanaklarıyla devam ettirmelidir."

SHP'nin maskesi bir kez daha düştü

İzmir/Özgür Gelecek- Buca Cezaevi'ndeki özgürlük tutsaklarının başlatmış olduğu açlık grevine, yakınlarının haklılığına inanan tutsak aileleri de dışardan destek sundular. Verdikleri onurlu mücadeleyi meşrulaştırmak amacıyla iktidarın en büyük ortağı DYP parti binasını ziyaret ettiler. Ardından diğer ortak olan SHP'yi ziyaret eden tutsak aileleri, kendisine demokrat diyen SHP'de açlık grevlerine devam edeceklerini bildirdiler. Tutsak ailelerinin bu sabırlı ve onurlu direnişini kırmak amacıyla faşist TC'nin kolluk güçlerine haber veren SHP il yöneticileri, demokrat maskesini bir kere daha atarak bu kokmuş düzenin çanak yalayıcısı olduğunu kitlelere gösterdi. SHP binasına gelen polis, ailelerin direnişiyle karşılaşınca SHP il binasının kapısını kırarak içeride bulunan kadın-erkek, yaşlı-çocuk demeden tartaklamaya başladı. Mesut Zengin, Kıvanç Çalışkan, Ahmet Karetli, Güngör Alagöz, Derviş Altun, Ufuk Maviengin ve Ali Haydar Kaya'yı gözaltına alan polisler, karakola gidinceye kadar tutsak ailelerine ağır bir şekilde kaba dayak attılar. İki saat karakolda bekletildikten sonra serbest bırakılan tutsak aileleri, yaptıkları basın açıklamasında SHP'yi teşhir ederek: "SHP düzen partilerinden farkı olmayan ve sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket eden bir partidir." dediler. 14 Ocak'ta tutsak ailelerine ziyarete giden Sosyalist Basın Güçbirliği, "Halkın verdiği bu onurlu direnişin ve onların gözyaşlarının birgün mutlaka bu çürümüşlüğü tarihin çöplüğüne atacağından eminiz." şeklinde mesaj ilettiler.

Gülsuyu-Esenkent su karaborsası

Kartal/Özgür Gelecek- İstanbul Maltepe'ye bağlı Esenkent Mahallesi içinde varolan doğal suyu, parayla satılıyor. Esenkent Güzel Leştirme-Dayanışma Derneği'nin müracaatı sonucu, Maltepe Belediyesi'nin şartlarını kabul etmesiyle doğal suyu mahalle halkına kart ile 50.000 TL tutarına satıyorlar. Ayrıca mahalle dışından gelen insanlara litre başı 500 TL'nin makbuz karşılığı su satılıyor.

Maltepe Belediyesi'nin şartları şunlar: Elde edilecek gelirin Esenkent'te olan 5 adet camiye %6'sı,

spor kulübüne %5'i, derneğe %60'ı ayrılacak. Geri kalan kısım ise, resmi evraklar ile belediyeye bırakılıyor. Bu resmi evraklar, MHP kökenli olan ANAP Belediye Başkanı Bahtiyar Uyanık'ın emriyle imzalanıyor. 3 ay gibi kısa bir sürede, halktan, kart ve makbuz karşılığı 162 milyon TL toplanmış.

Dernek binasını hala, özel mülk gibi kömür satışında kullanan dernek başkanları, daha önce olayı görüntülemek için gelen Aydınlık gazetesinin muhabirinin üstüne kürek ve sopalarla saldırmışlar.

İşçiler sendikayı cezalandırdı

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı taşeron şirketlerden TANSAS mağazalarında dünyanın hiçbir yerinde başka bir örneğine rastlanamayacak bir grev yaşandı.

Belediye-İş Sendikası'nın 24 Aralık'ta grev kararı almasına karşın TANSAS mağazalarında çalışma sürmekte. Bu grevin elbette bir de görünmeyen yönü var. Belediye-İş Sendikasının TANSAS'ta imzaladığı toplu iş sözleşmesinin 31 Aralık 92 tarihinde sona ermesiyle, işveren, sendikayı mahkemeye vermiş ve yetki tesbiti istemişti. Sendika, yetkiyi tekrar almasına karşın, bu yetki kararı, 250 işçinin işten atılmasına sebep olurken, diğer işçilerin de üzerinde olumsuz bir etki yaratmıştı. İşçiler bu olaydan ötürü sendikadan uzaklaşırken, sendikadan da doğru kararlar geliştirememesi bir çok olumsuzluğu beraberinde getirmiştir.

İşyeri baş temsilcisi, sendikadan da hatalarını ortaya koyarak, sendikadan ayrı bir TANSAS şubesi açarak hem sendikal birliği bozduğunu hem de işverene daha rahat bir hareket alanı vererek öncü işçilerin işten çıkarıldığını vurguladı.

27 Nisan 1993 tarihinde sendikadan yaptığı toplu iş sözleşmesi çağrısına işverenin cevap vermemesi üzerine grev aşamasına gelmişti. Belediye patronları, işçilerle sendikayı karşı karşıya getirerek, hem sendikadan prestijini ve varlığını ortadan kaldırma tehlikesini, hem de işçilerin sendikalara bakış açısını değiştirmeyi amaçlamıştı. Bu gelişmelerin ardından grev kararının gündeme girmesi geldi. GREVE HAYIR demesi ve bu yönlü çalışma yapması gerekirken, kendi gücünü ve örgütlülüğünü göstermek için sendikaya GREVE EVET çağrısı yapan Enerji v

hayır çalışması yapsa ve istediği eğilimi yakalayabilseydi, karar direkt olarak YHK'na intikal edecek ve orada karara bağlanacaktı. Bu yönlü bir eğilim patronun ekmeğine yağ sürdüğünden dolayı, patron da GREVE EVET çalışması yaptı.

Sonuçta % 95 oranında greve evet kararı çıktı. Bu karara rağmen işçiler greve çıkmayıp çalışmayı sürdürdüler. "İş başa düştü" diyen sendikacılar, grev gömleklerini giyerek grev gözcülüğüne başladılar.

Grev konusunda görüşümüz işçilerden, beş yıldır TANSAS mağazasında çalışmakta olan Adnan Güneş "Bu grev, sendikadan, işçilerin dışında geliştirdiği bir grevdir. İşçiler bilinçli olarak greve evet demiş ve sendikayı düşürmeyi amaçlamıştır. Çünkü zamanında sendika, yaptığımız vizite eyleminde haberinin olmadığını söyleyerek bizi satmış ve işçi arkadaşlarımızın atılmasına sebep olmuştur." dedi.

Sendikalı olmak konusunda direnen bir işçinin dışında şu an sendikal işçi bulunmamaktadır.

İşçilerin sendikayı cezalandırmak amacıyla almış olduğu bu kararı, patronları çok iyi kullanarak mahkemeye başvurarak tekrar yetki itirazında bulunmuştu. Kısaca sendika bunu ne kadar kabul etmese de, Belediye-İş Sendikası'nın TANSAS mağazalarında yetkisi kalmamış ve işi bitmiştir.

TANSAS mağazalarının kapısında duran iki pankart var. Bunlardan biri "Bu İşyerinde Grev Var" diğeri ise "Mağazamız 19.00'a Kadar Halkımızın Hizmetindedir." Bu çelişkili durum sürerken işçiler arasında yeni sendika isimleri dolmaktadır. Bu isimlerden en güçlü aday ise, Enerji-İş Grevi'dir.

Alinteri gazetesi Adana temsilciliği açıldı

Adana/Özgür Gelecek- Alinteri Adana temsilciliği 23 Ocak '94 günü açıldı.

Açılış konuşmasında alinterimizi alinterimize katın şairiyi-la yayın hayatına başladıklarını belirten Adana temsilcisi Saliha Yapteterek, Alinteri ga-

zetesinin özelde işçi, genelde ezilen bütün halkların gazetesi olduğunu, gazetenin amacının halkın sorunlarını dile getirmek olduğunu ve her insanın özellikle de işçilerin sahip çıkmasının gerektiğini vurguladı.

Ister kabul edelim, isterse etmeyelim edebiyat muhalefet demektir. Varlığını asıl olarak eleştirir üzerine kurmuştur. Aç gözlü, hırslı bir defneci gibi, hayat toprağında muhalefet ve aykırılık aramakla geçer ömrü edebiyatın. Hilkat garibesi diyebiliriz bilemiyorum ama, benzemeyi sevmeyen, her türlü otoriteyle çatışmaya bayılan ve bilgeliğinde şeytani renkler taşıyan, kökü arsız bir yaratıktır. Kimsenin yürümeye cesaret edemediği uzun yolunun üzerinde, han gibi kullanır cezaevlerini.

Edebiyatın dallarında gülümseyen meyvelerin iklimine, mizacına, marifetine sırasıyla bir göz atalım isterseniz.

Roman. Uzun Hikayedir, üvey adı. "İnsanileştirme amacına en sıkı sarılan benim!" "Dünya Yazarlar Cumhuriyeti'nin baş mimarı ben olacağım!" "En ilginç karakterler, sırlar, mesajlar benim kraterimden çıkar yeryüzüne! Toplum yanardağının mağması benim!" "Salt büyük bir tanık, dev bir ayna sanmayın beni! Düşündürür, özleştirir, inceltir, harekete geçiririm! Dili en iyi kucaklayan, doyuran, topyekün seferber eden benim!" Bu tip şeyleri bağırıp durur roman. Sirtına bindirilen fazlalığı, sürekli haykıran ve mahkum eden hassas bir teraziye ve sağduyuya sahiptir. "Bırak şimdi bunları, edebiyat yapma!" "Üst tarafı edebiyat!" diye konuşan yığınların okuyunca kendilerini kaptırdıkları, anaforsu, köpüklü ırmaktır. İnsanın uyuyan vicdanına düşürdüğü kıvılcım, bilincine düşürdüğü kıvılcımdan daha güçlüdür. "Bağırma bin çeşit ses var. Hiç biri değerine öykünmez; kendi güçleriyle kazandılar çünkü, kendi özgürlüklerini!" "Tüm zamanlar, kendi köklerinin anatomisini ve ruhunu bende arayacaklar!"

Hikaye. Roman horozunun yumurtası. Yüklere den anılmış roman. Dilin dayanılmaz çağrısına kulak verdiği ve noktayı koymadığı noktada romanlaşmaya başlayan. Ki, kısa soluğuna derinlik kazandırmak durumundadır. Edebiyatta kısalan, hacmi daralan, az söze sığan dallar derinliğin, özün ve büyüğün hasını yakalamak zorundadır. Cümlelerin tek tek sorular hesabı. Öyle yağma yok. Rengarenk, bir etek dolusu kıvılcım dökülmüş toprağın rahmine, kitabından. Bir romanın etkisini, bir hikayeyle verebilmek. Kaç hikaye bunu yapıyor? Zordur.

Masal. Hayal dünyasının enginleşmesi, erişilmezliğin zirvesi. Yalanın inanılmaz derecede güzelleştiği

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

"Üst tarafı edebiyat"

ve güzelleştirdiği bir durum. Bin yıl ötemize, bilinmezliğimize yerleşen davetkâr ses. Çocuk bilgeliğinin ve ruhunun, dünyayı değiştirme çabası. Bir varmış bir yokmuş diyalektiğinin yaratıcı ve şairiçiliği. Felsefe babasının, sakalının aklaştığı ve ağırlaştığı, dilini şiir ve yalan iksiriyle yıkadığı an. Edebiyatın tamarhaneden kaçmış filozofu.

Şiir. Dilin ve yaşamın gözbebeğinden yayılan ışık. Yüzbin sözcüğün yüzbin fikrin bir tek minnacık incine dönüştürerek gülümsemesi. İlkesizlik. İnsanın özü. Derinlik aşkı. Çatışmanın tatlı armonisi. Evrendeki büyük anlamın dayanılmaz ağırlığını taşıyan, ama fazlaların zerreciğine dayanamayan. İlk kurşuna dizilen ve en son ölen. Hüznün, aşkın ve isyanın ana kaynağı. Kimliğini alnında taşıyan.

Drama. Taşkın ırmakların kavşağı, yeşil diyalog deltası. Diyalektiğin en özgür olduğu alan. Sözün pratiğe en çok özlem duyduğu ve en yakın olduğu, çatışmanın ikiz doğurduğu nokta. Doğurganlık ve doğrudanlık. Ses şöleni. Midas'ların kulaklarını açığa çıkaran çapraz ışık. "Hatalar, Frigya kralı Midas'ın eşek kulakları gibidir! Sakın gizleme! Gizlersen, dayanılmaz bir yük haline getiririm sana hatalarını! Kesme! Kestikçe uzatırım! Sana saldırmamı istemiyorsan eğer, kökünden çıkar hatalarını."

Eleştiri. Bilimsel gerçekçilik, çok yönlülük ve este-

tik. Edebiyatın vazgeçilmez bir parçası olduğunu unuttuğu, yaratıcılığı es geçtiği, tanıtıma ve aktarmacılığa saplandığı an ölen öğretmen. Objektifliğin ve estetiğin ateşinde bilenen neşter. Saldırı ruhu.

Edebiyatın dallarında gülümseyen başka meyveleri sıralayalım mı? Uzatmanın gereği yok. Destan, fıkra, deneme... vs

Edebiyat, medya kuşatmasında, savunma ve daralma sürecindedir. Coca-Cola, Hamburger gibi tatlı, ayaküstü, anında tüketilecek, ruhunu condoma hapsedmiş "fast food" edebiyatının kuşatması altındadır. Bu kuşatmayı kırıp, geniş yığınlara, milyonlara açılabilir mi edebiyat? Bu, edebiyatın tutumuna bağlıdır. Büyük sorunları ve davaları kuşanan edebiyatın yüreği büyük olur. Ki, büyük yüreklerin ışidır, büyük kuşatmaları kırıp enginliklere açılmak.

Derinliklere inmekten korkuyorsun. Mücevher derinliklerdedir. Yüzeydeki köpüklerle uğraşıyorsun. Halk okur mu seni. Geleceği rahminde besleyen ve kendisiyle hesaplaşan güncel yakalayamıyorsun. Mevcuttaki geleceğin, henüz doğmamış harikanın, kendi kendisiyle hesaplaşmasını ise zaten hiç göremiyorsun. Ne olacak senin halin? Bu güçlü kuşatmayı kırabilir misin bu halinle? Hiç baş koymuyorsun. "Baş koyan, başlara taç olur."

Çalışan milyonlardan, asıl sevgilinden uzaksın. Dilin varmıyor şu kadim türküyü söylemeye. Şu ipek türküyü:

"Sevgilimden bir izdir her ögesi gövdemin
Her parçam dilidir sevgilimin
Bir çalgıym göğsüne yaslanmış
Parmaklarından çıkar ınlıtlarım"(1)

Büyük bir şaşkınlık içindesin. İnsanlara, "Üst tarafı edebiyat" sözünü aşılaman, senin bu boğuntulu, kararsız tutumundur. İki cephe arasındasın. Ve dünya hala, Arap ozanı Maarri'nin (973-1057) anlatığı gibidir:

Müslüman tökezlemiş Hıristiyan mutsuz
Yahudi şaşakalmış ateşe tapan sapkın
İki tür insan kalmış demek ki bu dünyada
Biri akıllı dinsiz, öteki dinli çılgın
Safını isabetli bir tarzda tayin et kardeşim. Kuşatmanın kırılması, dallarındaki meyvelerin ballanarak gülümsemesi, buna bağlıdır. "Üst tarafı edebiyat" olarak kalacaktır, aksi taktirde.

(1) Bütün Yönleriyle Mevlana Celâleddin. İ.Z.Eyüboğlu

Bir başkaldırının öyküsü; "Germinal"

Emile Zola'nın 1885 yılında yazdığı romanı "Germinal" den sinemaya uyarlanan film Türkiye'de de vizyona girdi.

Ünlü Fransız film yapımcısı Claude Bern tarafından beyaz perdeye aktarılan filmin başrollerinde ünlü Fransız şarkıcı Renaud, Gerard Nepandeu ve Miou Miou'nun oynadığı "Germinal" de Kuzey Fransa'da yaşayan bir madenci ailesinin, ağır hayat şartlarıyla mücadelesi ve iç dünyalarındaki samimiyeti anlatıyor.

Claude Bern'in romana bağlı kalarak gerçekleştirdiği filmde bir yaşamın ve bir isyanın öyküsü anlatılıyor temelde. Madencilik, maden işçilerinin yoksulluk ve kötülüklerle dolu yaşamları ve 1884 yılının Mart ve Nisan aylarında on binden fazla madencinin gerçekleştirdiği grev bir

belgesel niteliği de taşıyor.

Filmin konusu, bugünlerde de hâlâ güncelliğini koruyan sorunlara parmak basmasında yatıyor.

İkinci imparatorluk döneminde, Kuzey Fransa maden ocaklarında çalışan emekçiler, boğaz tokluğuna, sefil bir yaşam sürdürmekteyken aralarına katılan bir yabancıdan ödün vermemekte direten patronlara karşı koymasından hareketle ayaklanırlar ve grev kararı alırlar.

Lantier maden ocağını ve buradaki sefil yaşamı terk etmeye karar vermiştir. Arkadaşlarına veda etmek üzere son defa kuyu kenarına gelir. Sabah olmak üzere ve maden işçileri uzun bir iş gününe başlamak üzere yerin dibine gönderilecek vagonlara yan uyanık vaziyette dolusmakladır. Bu uyanık vaziyette dolusmakta dır. Bu uyanık vaziyette dolusmakta dır. Bu uyanık vaziyette dolusmakta dır.

da halsizlikten yaşamını yitiren sevgilisinin annesi ile karşılaşır. (Mehade) bir daha kuyuya inmeyeceğine yemin etmiştir, fakat kocası ve büyük çocukları da ocağa öldükten sonra, başka çaresi kalmamıştır. Zor yaşam koşullarının yanı sıra filmde, madencilerin "Tuğla" adını verdikleri peynirli, kalın siyah ekmeç dilimleriyle, gece eğlencileriyle, evlerinde kullandıkları kap kakac ve aralarında konuştukları argoyle iyi yanıtlamışlar beyaz perdenin yüzeyine oyuncuları ve figüranlar.

Emile Zola'nın Kuzeyli madencilerin dayanılmaz koşullar altındaki yaşamını çarpıcı, neredeyse acımasız bir yaklaşımla anlattığı "Germinal" tam 24. kez beyaz perdeye uyarlanmıştır. Üzlenişinde mücadele tarihinden ders çıkarılacak bir filmdir.

Can Yücel Atatürk'e hakareten beraat etti

İstanbul/Özgür Gelecek- Şair Can Yücel 27 Ocak günü Atatürk'e hakaret ettiği gerekçesiyle yargılandığı İstanbul adliyesi 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nde beraat etti.

Can Yücel'in Gerçek Dergisi'nin 30. sayısında "Heykel ve Köpek" başlıklı bir yazısı yayınlanmıştı. Bu yazıda Atatürk'e hakaret ettiği öne sürülerek hakkında dava açılmıştı. Üç sayfalık bir savunma hazırlayarak mahkemeye sunan Yücel, Atatürk'e hakaret edecek kadar enayi olmadığını söyledi. Türk destanlarından oluşan beş sayfalık bir broşürü savunmasına ekleyen Yücel, broşürde Asena adlı köpeğin Türklere vol gösterdiğinin açıklandığını belirtti. Okul kitaplarında da hi adından övgüyle sözedilen Asena'yı örnek göstermesinde herhangi bir hakaretin söz konusu olmadığını kaydetti. Mahkeme Yücel'in beraatine karar verdi.

Can Yücel

KAVGANIZ KAVGAMIZDIR

Barbara Anna Kistler, Zeki Peker, Ali Karadağ, Ali Ekber Batasul, Aleksan Yalçın, Mustafa Aslan, Bekir Kürşat Onay, Deniz Son, Fevzi Koç, Nilüfer Atav, Adem Asal, Erhan Öztürk, Muharrem Kaya, Hasan Özdoğan, İhsan Şimşek

EŞGALİNİZ DAĞLARA YAKIŞIR, KAVGAYA ADINIZ...

Sizler ALTINÇAĞ mücadelesinde şehit düşen yoldaşlarımız, and olsun ki kavganız kavgamızdır. Sizlerin şahsında proletarya partisi şehitlerini ve tüm devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Partizan işçiler
Partizan kamu emekçileri

Kızılırmak, Pendik'te kitleyi coşturdu

Grup Kızılırmak

Kartal/Özgür Gelecek- Pendik Belediyesi'nin düzenlediği Uğur Mumcu'yu anma gecesi, Pendik Belediyesi Atatürk Kültürü'nde yapıldı. 24-25 Ocak tarihlerinde gerçekleştirilen etkinlik saat 20.00'de başladı. Gecede, birçok yazar ve şair konuşma yaptı. İlk konuşmacı olarak SİDAD (Sivaslılar Dayanışma Derneği) Genel Başkanı Turab Satılmış kürsüye geldi. Turab konuşmasında "Mumcu'ya düşman olan; Atatürk'e, laik demokrasiye düşmandır." dedi. Daha sonra konuşmacı olarak çıkan şair-yazar Ataol Behramoğlu ise, konuşmasında "Uğur Mumcu laik, devrimci, yurtseverdi. Ve onun hiç bahsedilmeyen yanı, sosyalist olmasıydı." dedi. Behramoğlu şiir dinletisi sunarak konuşmasını bitirdi. Böylece "aydınlarımız"ın demokrasi bilincinin seviyesi iyice ortaya çıktı.

İlerleyen saatlerde Grup Kızılırmak bir dinleti sundu. Gecenin en olumlu yanı da bu grubun katılımdı. Kızılırmak marşlar dinletisine geçince kitle marşlara katıldı ve grup, halk ile bütünleşti. Grup Kızılırmak dinletisi kitlelerden yoğun alkış aldı ve "İbolar Ölmez!", "Şehitlerimiz Yolunuzu Aydınlatmaya Devam Ediyor!" sloganları ile bitti.

Beşikçi'ye 2 yıl hapis cezası

Ankara/Özgür Gelecek-20 Ocak günü Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi'ye, İstanbul 1 No'lu DGM tarafından 2 yıl hapis ve 250 milyon lira ağır para cezası verildi. Aynı davada Yurt Kitap-Yayın sahibi Ünsal Öztürk'e de 50 milyon ağır para cezası ve 6 ay hapis cezası verildi.

Beşikçi ve Öztürk'e, Yurt Yayınlarından çıkan "Kendini Keşfeden Ulus: Kürtler" isimli kitaptan dolayı Terörle Mücadele Yasasının 8/1. ve 2. maddelerine dayanarak ceza verildi.

Yaptığı açıklamada, "Sendikacıları, bilim adamlarını, sanatçıları susturmayı hedefleyen siyasal bir yargılanmayla karşı karşıya kalmıştır. Terörle mücadele Yasası düşüncesi-

ni ifade eden insana yönelmiştir." diyen Öztürk, "Beşikçi hakkında süren 80 dava vardır, her davadan 2 yıl hapis cezası verileceği kesindir, ömür boyu cezaevinde kalmacaktır, fakat, her davada verilen en az 100 milyon para cezası nasıl tahsil edilecektir? Cezaevinde para mı kazanılacaktır?" diye soruyor.

"Hukukun üstünlüğü sloganı altında düşünce özgürlüğüne saldırarak değerli yazarları, sanatçıları, bilim adamlarını, sendikacıları, siyasetçileri cezaevlerine koymak, Türk Devleti'ne onur kazandırmamaktadır" diyen Öztürk, "Aksine, cezaevine giren özgürlük aşığı her insan, zafiri biraz daha yakınlaştırmaktadır." dedi.

İsmail Beşikçi

İNTER YAYINLARI

Ankara Cad. No: 31/51 Cağaloğlu-İstanbul Tel: 519 16 16

LENİNİZM DİZİSİ

- LENİNİZM NEDİR? 1. Defter 40.000
- PROLETER DEVRİMİN TEORİSİ 2. Defter 40.000
- PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ 3. Defter 30.000
- SOSYALİST İNŞANIN ZAFERİ UĞURUNA MÜCADELE 4. Def. 40.000
- TARIM VE KOYLU SORUNU 5. Defter 45.000
- ULUSAL SORUN VE SÖMÜRGE SORUNU 6. Defter 60.000
- PROLETER DEVRİMİN STRATEJİSİ VE TAKTİĞİ 7. Defter 30.000
- ESERLER Stalin Cilt: 1 1901-1907 ..... 85.000
- ESERLER Stalin Cilt: 2 1907-1913 ..... 85.000
- ESERLER Stalin Cilt: 3 1917 ..... 85.000
- ESERLER Stalin Cilt: 4 1917-1920 ..... 90.000
- ESERLER Stalin Cilt: 5 1921-1923 ..... 85.000
- ESERLER Stalin Cilt: 6 1924 ..... 85.000
- ESERLER Stalin Cilt: 7 1925 ..... 75.000
- ESERLER Stalin Cilt: 8 Ocak-Kasım 1926 ..... 75.000
- ESERLER Stalin Cilt: 9 Aralık 1926-Temmuz 1927 ..... 75.000
- ESERLER Stalin Cilt: 10 Ağustos-Aralık 1927 ..... 75.000
- ESERLER Stalin Cilt: 11 1928 - Mart 1929 ..... 75.000
- ESERLER Stalin Cilt: 12 Nisan 1929 - Haziran 1930 ..... 75.000
- ESERLER Stalin Cilt: 13 Temmuz 1930-Ocak 1934 ..... 85.000
- ESERLER Stalin Cilt: 14 Şubat 1934-Nisan 1945 ..... 90.000
- ESERLER Stalin Cilt: 15 [SBKP(B) TARİHİ] 1938 ..... 90.000
- DİYALEKTİK VE TARİHİ MATERYALİZM J. V. Stalin 18.000
- SBKP(B)'DEKİ SAĞ SAPMA ÜZERİNE J. V. Stalin 30.000
- MUHALEFET ÜZERİNE Stalin Cilt 1 ..... 80.000
- MUHALEFET ÜZERİNE Stalin Cilt 2 ..... 80.000
- RKP(B) XII ve XIII PARTİ KONGRE RAPORLARI 35.000
- SBKP(B) XIV ve XV. PARTİ KONGRE RAPORLARI 45.000
- XIX. ve XX. PARTİ KONGRE RAPORLARI Makarov Enjener 65.000
- TARİH ÇARPITICILARI SSCB Enf. Bürosu-Stalin 50.000
- POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I (1955) 95.000
- POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: II (1955) 95.000
- SEÇME ESERLER Lenin Cilt 1 ..... 125.000
- SEÇME ESERLER Lenin Cilt 2 ..... 125.000
- MATERYALİZM VE AMPRIOKRİTİZİZM I Lenin 68.000
- MATERYALİZM VE AMPRIOKRİTİZİZM II Lenin 80.000
- KIR YOKSULLARINA! V. İ. Lenin 30.000
- NE YAPMALI? V. İ. Lenin 60.000
- SENDİKALAR ÜZERİNE I MUHAREBE OLARAK GREV Lomovkiy 45.000
- SENDİKALAR ÜZERİNE II MARX VE SENDİKALAR Lenin 60.000
- ÖRGÜTLENME ÜZERİNE Lenin-Stalin 3. Baskı 55.000
- KADIN VE SOSYALİZM A. Bebel (Tam Metin) 120.000
- KADIN SORUNU ÜZER. MELS-Komintern ve C. Zetkin 3. Baskı 75.000
- KADIN SORUNU ÜZERİNE SEÇME YAZ. C. Zetkin 2. Baskı 50.000
- LENİN'DEN ANILAR N. Krupskaya (3 Kitap Birarada) 115.000
- BİRÇOK HAYAT YAŞADIM A. Kollontai (Otobiyografi) 115.000
- TOPRAĞIN KIZI Agnes Smedley 70.000
- ÇİN HALKININ SAVAŞI Agnes Smedley 65.000
- POLEMİK (1963) (Dokuz Yorum) 125.000
- PROLETARYA DİK. TARİHSEL DENEYİMLERİ 25.000
- FRANSIZ DEVRİMİNİN KISA TARİHİ A. Soboul 45.000
- ANTI-SEMİTİZM ve YAHUDİ SORUNU I. Rennap 35.000
- YAHUDİLİĞİN ÇÖKÜŞÜ Otto Heller 70.000
- SELAM YAŞAM ATEŞİ Nikolai Ostrovski 60.000
- DEVRİM YILLARI-1905 S. Mstislavski (Tarihi Roman) 95.000
- ÜYE MİSİN? ... ÜYE MİYDİN? H. Keil 70.000
- ÖZGÜRLÜK P. Wahloo (Roman) 60.000
- BRECHT'İN LAI-TUSU R. Berlau (Der. H. Bunge) (Biyografi) 75.000
- KILLARI YOLUNMUŞ MAYMUN Güney Dal (Roman) 75.000

300.000 Liradan fazla siparişler %30 indirimli olarak gönderilir. Ederi, Ali Yavuz Çengeloğlu 666467 No'lu Posta Çek hesabına yatırıp, havale makbuzunun fotokopisini listenizle birlikte adresimize gönderiniz.

Avrupa Dağıtımımız: BARIŞ BUCHHANDLIG, Solingen Str. 47, D-42699 Solingen, Deutschland

Değinmeler

Ali D. Kardeş

Artık MTV'miz var !

Teleon diye yayın yapan Cem Uzan'ın kullandığı kanal, artık MTV'nin yayınlarını aktarıyor. Amerika Birleşik Devletleri'nin tüm dünyada rock müzik yayını yapan MTV'si (Music Television) Türkiye'de de belli başlı şehirlerde izlenir oldu ya, artık ölse de gam yemeyiz!... Tüm dünyayla aynı anda en son klipleri izleyebileceğiz!... Kafamızı dinlemek için MTV dinlerken o sevimli iki çizgi kahramanları Beavis ve Butthead'in düzene karşı çıkışlarını seyredeceğiz.

Beavis ve Butthead, geleneklerde alay ediyorlar. Amerikan orta sınıfın nefret ettiklerini yapıyor, düzeni eleştiriyorlar... Bir Sloganları var: "Free your mind", yani zihninizi özgürleştirin! Biz de büyüklerin düzenini eleştireceğiz!... **Zihnimizi özgürleştireceğiz!...**

Ya abi ya, bu MTV başka bir kanal yani!...

MTV'yi birileri öve dursun, MTV öyle masum bir kanal değil! Amerika'nın kendi halkları da dahil, tüm halkları, dahası özellikle bu halkların genç kuşaklarını aptallaştırmasının aracı olarak kullandığı bir kanaldan bahsediyoruz... MTV ya da bir başka ABD menşeli kanal: Aslında bir **Truva Atı**'dır. Yapılan yayınlarda **psikolojik stratejiler kullanılmaktadır.**

2 Şubat 1994 tarihli Tempo'da Haluk Şahin, "hodri medya" köşesinde "**Noam Chomsky'nin Medya Gerçeği**" kitabında paranoyak senaryolar olduğunu idda etse de, at koşturduğu kendi düzeninin işine gelmediği için yapacağı başka bir şey de yok! Türkiye egemenlerinin şantaj gazeteciliklerini açıklamada ipuçları bulunan kitapları karalamak onların görevi... Noam Chomsky'nin bir başka yapıtı olan "**Medya Denetimi, İmmedialist Bildirgesi**" adlı kitabında MTV'nin gerçeğini öğreniyoruz:

ABD'deki medyanın hal ve gidişini beğenmeyen bir grup: İmmedialist Bildirgesi yayınlamış. İmmedialist'lar, medyanın devlet ve şirketler elinden alınarak, hak denetimine geçmesini istiyor ve bunun için kendi ölçülerinde mücadele ediyorlar. Devlet-Sermaye-Medya üçgeninin soluk aldırmanın saldırıları karşısında sinip duyarsızlaşmamak için bazı gerçekleri de açıklıyorlar.

"**Nereye baksak, neyi dinlese, nereye gidersek gedelim; her köşede saldırı altındayız**" derken ABD'nin **bilgisizlendirme** (disinformation) ve **propaganda servisi USIA**'nın marifetlerine dikkat çekiyorlar. **USIA**, 1989'da Küba halkına karşı psikolojik savaş boyutunu artırmaya karar verdiğinde Amerika'nın Sesi radyo yayınına görüntülü yayınları ekliyorlar ve TV Marti'yi kuruyorlar. Gerisini kitaptan öğrenelim:

"**Küba halkının kafasını istikrarsızlaştırmayı amaçlayan TV Marti'nin ilk propaganda yayını neydi? ...MTV (Music Television). Düşünün; USIA'nın ilk tele-propaganda yayını MTV'nin rock videolarını yayımladı!**"

İmmedialist'lar; ilginç düşünceleriyle medyayı devirmeyi amaçlasalar da MTV'nin saçtığı zehir karşısında pek etkili değiller. CIA, NSA, CNN, DOD, ABC, USIA, MTV, CBS ve yüzlerce karşısında zayıftırlar. Sayılan ABD kurumları kitleleri bilgisizlemede ne yazık ki ustaları Bireylerin algılamasına fırsat vermeden hızlı kesmelere MTV bilgisizleştirmeye artık Türkiye'de de devam etmektedir.

Zihinleri boşaltıp, özgürleştirmeyi becerebilen usta bir kanallı..

Artık maalesef MTV'miz var!...

İNTER YAYINLARI

Ankara cad. No: 31/51 Cağaloğlu-İst. Tel: 519 16 16

yeni çıkan kitaplar

V. İ. Lenin

NE YAPMALI?

V. İ. Lenin

KIR YOKSULLARINA!

J. V. Stalin

ESERLER
Cilt: 14

A. Kollontai

BİRÇOK HAYAT
YAŞADIM
2. Basım

Pardon, Develi Afyon'un kazası değil mi?

Kayseri-Develi'den gelenler DYP Genel Merkezi'nde Çiller'le görüşmesi isterler... Bina "Develi! Develi!" sloganlarıyla çınlarken "güzelliği ve cehaletiyle" övündüğümüz (!) Çiller arzi endam eder. Ve "Sevgili Afyonlular..." diyerek konuşmaya başlar. Yanlışlığını düzeltmek için, kitle, bu kez de "Kayseri! Kayseri!" diye bağırmağa başlarlar. Ama ne gam! Çiller yine devam eder "Cumartesi günü Afyon'a geleceğim. Sizi orada da göreceğim miyim?"

Develi'liler bir türlü dertlerini anlatamazlar. Zaten Çiller'in de umurunda değildir. Ama kitleyi nasıl atlatacak?... Genel Merkez'in arka kapısından arabasına atıldığı gibi ordan tüyer...

Çandar'ın TÜRK SAT güzellemesi

25 Ocak günü, Sabah gazetesindeki köşesinde "Turgut Özal'ı bir kez daha anıyoruz..." başlıklı makalesiyle hayranlarına seslenen Cengiz Çandar şöyle diyor: "Türk uydusu Türksat, şu saatlerde uzayda üzerindeki ayyıldız ile dolaşmaya başladı... Türkiye'ye 315 milyon dolara malolan uydusu, bu parayı altı yılda amorti edip kâra geçecek ve sonuçta Türkiye'ye 1 milyar dolar kazandıracak..."

Türksat uzayda yerini alırken, Türkiye için bu muhteşem olayda Turgut Özal'ı nasıl hatırlamalıyız...

Bay Çandar'ı anlayışla karşılıyoruz.

Çünkü uydunun düşeceğini bilemezdi. Bay Çandar'ı sadece anlayışla karşılıyoruz. Fikirlerine hak verip, Turgut Özal'ı da kendimizce anıyoruz. Çünkü uydusu düşmesin, halkınıza 315 milyon dolara malolmuş.

Kandıra davasında idam komedisi

Kandıra davası tutsaklarından Yılmaz ZURNACI altı sene süren dava sonucu idam cezasına çarptırıldı. Hemde traji-komik bir yargılamayla.

İdam isteğiyle açılan ilk dava, tanıkların dinlenmesi ve delillerin incelenmesi nedeniyle 3 yıl sürdü. Savcı, mütaalasında, sanığın yardım ve yataklıktan yargılanmasına karar verdi. Mahkemenin sonuç aşamasında CMUK'un ortaya çıkması davayı daha da karmaşık hale getirdi. Sözde sanıkların lehine çıkan yasa nedense Yılmaz'ın aleyhine işledi. Yardım ve yataklıktan yargılanması gereken sanık,

savcının en son mütaalasıyla bir anda idamla yargılanır duruma geldi. Bu büyük çelişkiyi 6 yıldır görmeyen mahkeme, yarım saatlik ara kararda da göremezdi ya! Onlar da savcının bu istemini yerinde görüp idam cezasını onaylayverdiler. Ve Yılmaz, yardım ve yataklıktan idam cezası alan ilk hükümlü olma şerefine de böylece ulaşmış oldu. Ne adalet ama?! Hukuktan çok Kandıra baskınının intikamını aldığını sanan bir adalet. Çünkü Kandıra baskını onların suratında bir tokat, kalplerinde ise hala unutamadıkları büyük bir korku bırakmıştı.

Armut'un tadını dişlemeden anlarım

Paranın gizli devalüasyonu doların 20 bine doğru fırladığı ve Çiller'e eleştirilerin yoğunlaştığı günlerde, "paniğe gerek yok" çağrılılarıyla bir yandan kamuoyunu yatıştırmaya çalışan Demirel, bir yandan da Çiller'i uyarak "dengeyi" sağlamaya çalışır. Bir yemekte, özel not yollayarak tavsiyelerde bulunan Demirel, bunun işe yaramadığını görünce daha açık davranmak zorunda kalır.

Harb Okulu'nu ziyarette karşılaştıklarında, daha önceden hazırladığı kitabı, babacan bir tavırla Çiller'e gösterip tavsiyede bulunur.

- "Fevkalade güzel bir kitaptır, al oku..." Sonra da ekler;

- "Ben de okumuş değilim."

Bu durum karşısında Çiller'in ne dediğini bilemiyoruz ama olayı köşesinde işleyen Bekir Çoşkun "Keşke birlikte okusalım" diye temennilerde bulunur.

Komedi bununla kalsa iyi, güreş bir başka alanda devam eder. Türk-İş'in düzenlediği panelde, Çiller, 24 Ocak kararlarını, yani babasını çaktırmadan eleştirir. Ama baba numarayı yutmaz ve delikanlılıkla göğsünü yumruklar; "Vuracaksın bana vur!" diyerek meydan okumayı sürdürür.

Şimdilerde kavganın ateşi düşürülüyor, gündeme "yanlış anlaşılmalı/yanlış anlamam" zavallılıkları ve vicak vicak yağcılıklar girmiştir.

Politik psikolojide, kime niyet kime kismet

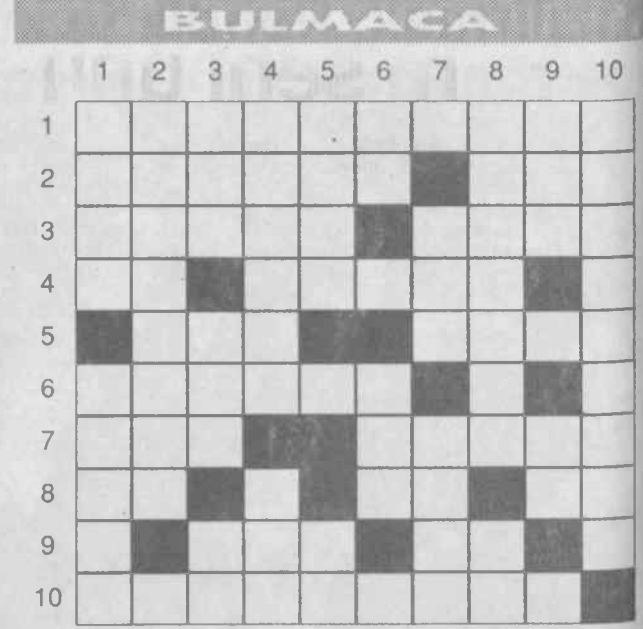
TC beyni teslim almanın daha önemli olduğunu görerek; "Topyekün saldırı", "alçak şiddetli savaş" taktiklerinin hayata daha başarılı geçmesi ve alanlar arasında koordinasyonun sağlanması amaçlarını da güderek, başbakanlığa bağlı "Başbakanlık Politik Psikoloji Merkezi"ni oluşturdu.

Merkezin en önemli görevi ise, özel savaşın bir parçası olarak psikolojik savaş yürütmek ve beyinleri koşullandırmaktır.

Geçenlerde bu merkez Ankara'da ilk toplantısını yapar. Gündeminde "Türkiye'de terörün psikolojik etkileri" konusu vardır. Mecliste temsil edilen partilerden birer temsilci ile üniversitelerden uzman kişilerin çağrıldığı toplantıya 3 ABD'li uzman da katılır. Oturumun başkanlığını da ABD'liler yapar. Terörün psikolojik etkilerinin tartışılacağı bu toplantıda,

tam da bu etkiler gözükmeye başlar. Halkın psikolojisini bozmak için masaya oturanlar, kendi psikolojileri bozularak kalkarlar... ABD'liler buldukları bu olanakla, Kürt sorununda kendi düşüncelerini dile getirdikleri bir ortam yaratırlar; Kürdistan konusunu tartışmaya açarlar. Halka karşı TC'nin politikasının geliştirileceği toplantı, parti temsilcilerine karşı ABD'nin politikasının geliştirildiği bir ortama döner. Kime niyet, kime kismet diyebileceğimiz bu durumdan sonra Mesut Yılmaz "Kapalı kapılar ardında başka sözler ve vaatler verildiği endişesini taşıyoruz." diyerek "endişelerini" dile getirir.

Son "duyumlara" göre başbakanlık, kurumun adını "Başbakanlık, ABD Politik Psikoloji Merkezi" olarak değiştirerek gerçekçi olmaya karar vermiş bulunuyor...

SOLDAN SAĞA

1) Doğayı, toplumu ve düşüncesi; karşıtlıklarının çatışması ve aşılmasıyla durmaksızın deviniren ve gelişiren süreç. 2) Hak ve hukuka uygunluk, töre - Elektrik enerjisini kimyasal enerji olarak depo eden aygıt. 3) Tüberküloz - İşyerinde buyuran, üst. 4) Anadolu Ajansı'nın kısa adı - Dikiş diken. 5) Değerli bir taş - Soydan gelen özellik. 6) İnsanın düşüncesi, duygusu, iradesi, karakteri, heyecanı, kanısı, sezisi gibi anksal süreçlerin toplamı. 7) Bir peygamber - Eksik uç. 8) Litrenin kısa yazılışı - Posta kutusu - Uzaklık belirten bir söz. 9) Gerici, faşist bir kurum olan Yüksek Öğretim Kurumu'nun kısaltılmış adı - Dilek kavramını içeren isteme kipi. 10) Hayatı Çin'in tarihiyle tanımlanan; Çin'in yarı-sömürge, yarı-feodal yapısını Çin Devrimi'yle taçlandıran, 1893'de Hunan'da doğup, 1976'da ölen,

ÇKP'nin ve 1 Ekim 1949'da kurulan Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) İleri sürülerek savunulan düşünce - Yöntemli bilgi. 2) Bilgide temel olarak düşüncüyü alan ve varlığı insan düşüncesinin kurduğunu kabul eden öğretiyi savunan, materyalistin karşıtı. 3) Sevgili - Karışık renkli - Ters, seçimlerde halktan istenen onay. 4) Spor dallarının aletle yapılma durumu - Kor parçası. 5) Ters, amaç - Ters, ilave. 6) Kasaplarda satılan - Çin Komünist Partisi'nin Türkçe kısa yazılışı. 7) Bir diş türü - Gözdeki ağarmadan ileri gelen körlük, katarakt. 8) Onarım - Çok kısa zaman birimi. 9) Bir sayı - Küçük bitki. 10) Kürtlerin devlet kuramadığı ancak son yıllarda bu uğurda yürüttükleri mücadelede anlaşılan coğrafi bir bölge.

GEÇEN SAYIDAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA

1) ARTIKDEĞER. 2) İRGAT. LA. 3) AKRA, RNA. 4) DA, İŞÇİ. 5) ESTETİK, AŞ. 6) MİSTİK, KM. 7) İDEOLOJİ. 8) BEN, LAR. 9) HU, LİMA. 10) UĞUR, HAMAM.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) AKADEMİ, BÜ. 2) KASİDE. 3) TİR, TSE, HU. 4) İRA, ETOBUR. 5) KG, ETİLEN. 6) DARI, İKON. 7) ETNİK, LA. 8) AŞ, KILIM. 9) EL, ÇAM, AMA. 10) RA, İŞ, GRAM.

Emniyet köşesi

Kafam karıştı bana da annatın

Şimdi bizim sayın büyüklere hem okuldaykene, hem de şimdi, görevdeyken bize diyorlar ki "Halkı uyutmak için herşey yapabilirsiniz. Uyuyan halk daha kolay ezilir, bize baş kaldırmazlar." diyorlar. Ayricana "Açık-saçık sekis kitapları, esrarlar neyin satılırken hem haracını zı alın hem görmezden gelin" diyorlar. Allah için, biz bunnarı da yapıyoruz, yolumuzu da buluyoruz. Şimdi işte burda sorun problemi başlıyor.

Bir ay kadar önce, belkim de tam bilmiyim, Hacı Demirkaya Müslüm Elma ve bi de Hüseyin Şimşek'lerle birlikte olanlara herşeyden önce etik; hem de uyutmadık. Üstüne üsluk günlerce uyutmadık. Bi de bize "halkı uyutmak için herşey yapabilirsiniz." diyorlardı. Üstelik bunnar hem komünist ayricana da Moo'cuları. Ashing bunnarı uyutmak lazım değil mi? İşte böyle. Ben bişey annamadım bana da annatın.

Polis Memuru Ahmet

Polisin morali

İnsan Hak (sızlık)larından Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Kahraman, İçişleri Bakanı Nihat Mentşe'nin "Polisin halletti ruhiyesini de düşünün!" sözlerine tepki göstererek; "Yani polisin morali dayak atarak mı düzelecek?" diye sormuş. Bakan

Kahraman bize göre de haklı Kendisinin daha önce seyrettiği gibi, polis yargısız infaz yapmış ki, morali düzelsin.

İLAN

Her türlü işkence aleti alınır, satılır, itinayla tamir edilir.

Emniyet Müdürlüğü

ÖRSÇEKİÇ

Devrim DEMİRAL

Dersim seni unutmayacak enternasyonalin kızı

İlk kez gazetelerde görmüştüm resmini. Basın, "TKP/ML operasyonunda Yabancı bir gazeteci" diye söz etmişti ondan. Evet belki uzak bir coğrafyadandı. Ama hiç bir zaman yabancı olmadı benim için. Olamazdı da.

O'nu gazetede ilk görür görmez haberi bir solukta okumuş, aynı düşüncemi paylaşıyor olduğumuzu öğrenince yüreğim tarifsiz bir sevinç ve coşkuyla dolmuştu. Ne kadar uzak bir coğrafyadan olursa olsun, herşeyden önce o sevgili yoldaşımızdı. Sesimiz birlikte çıkıyor, yüreğimiz aynı heyecanı paylaşıyordu. Ve kavgamız aynı kavgaydı. Bir anda tüm sınırları ortadan kaldırı vermişti. Sanırım Barbara için söylenecek en güzel şey bu olsa gerek. Barbara demek, sınırların ortadan kalkması demek. Barbara demek Altıncağ'a, sınırsız topluma ulaşmak demektir...

Birgün O'nu elinde klasifikofu ve sırt çantasıyla 'Dersim'de göreceğim hiç aklıma gelmemişti.

"Kinem" ya da Barbara' yoldaşla ilk yüzyüze tanışıklığım cezaevinde oldu. Cezaevine görüşe gitmiştim. Birkaç dakika sonra yoldaşları Barbara'yı görüş yerine getirdiler. Ziyaretçisi hayli fazlaydı. Hiç de beklemediğim Avrupalı bir görüntüsü yoktu. Giyimleriyle herşeyiyle içimden biriydi. Bir süre sohbet ediyoruz.

Türkçeyi güzel konuşuyor. Şaşıyorum. Cezaev'inde yapıklarını, uğraşlarını anlatıyor. Sohbetimizin bir yerinde;

"daha önce bu cezaevinde mi yattın?" diye soruyor. "Hayır" diyorum. Bir süre daha konuşuyoruz.

"Bizim oralılara çok benziyorsunuz" diyorum. Yanındakiler "yoldaş Dersimli'dir" diyorlar. Daha bir ilgilenir oluyor Barbara ve "Cezaevinden çıkar çıkmaz Dersim'e geleceğim. Gelip gerilla olacağım." diyor. Dersim halkının kendisini basından tanıdığını anlatıyor. Ve hiç tanımadıkları halde müthiş bir ilgi ve sempatiyle bahsettiklerini de ekliyor. Bu Barbara'nın çok hoşuna gidiyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

"Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi. DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyorum. O da; "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

Barbara yoldaş bunları söylüyor ama ben böyle bir alanda görev vereceğini pek tahmin etmiyorum. Belki de bu yüzden biraz espri yapıyorum. Oysa Barbara çok ciddi. Dağlara gitme noktasında ısrarlı. Çünkü devrimin fırtına merkezleri, emperyalizmin ilk yumuşak karnı sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerdir düşüncesinden hareketle ilk tercihini ülkemizden yana yapmıştı. İkinci tercihini ise yarı-sömürge yarı-feodal ülkemizin yumuşak karnı olan kırsal alandan yana yapmış çanalcı darbenin gerilla savaşıyla vurulacağını iktidarın kırdan, şehire parça parça alınacağını bilincinde hareket ederek gerilla mücadelesini seçmişti. Barbara, tercihini "her zaman devrim için ne kadar çok yararlı olabilirim" sorusuna verdiği yanıtla birlikte yapmıştı. O'nun tüm arzusu dünya halklarının bir an önce emperyalizmden sömürü ve zulümden kurtulmasıydı. O nedenle her zaman her yerde "Ben sosyalizm için yaşıyorum" diyordu. O insanların din, dil, ırk, cins farkı gözetilmeden eşit ilişkiler temelinde, kardeşçe ve insan tadında yaşamasını istiyordu.

O hep güzel şeyler umut etti. Ama onun umudu oturup beklemek değildi. O umudun "hak edilmesi gereken bir eylem" olduğunun bilincindeydi. Ve umutlarını gerçekleştirmek için sınır farkı gözetmeden can bedeli mücadeleye atıldı.

O İsviçre proletaryasının kurtuluşunun da ancak emperyalizmi alt etmeyle mümkün olacağını biliyordu. İşte bu nedenle hem kendi halkı, hem de tüm dünya halklarının kurtuluşu için ölümü kucakladı. Yaşamı kadar ölümü de bizler için çok zengin bir mirastır...

Dersimin dağ köyündeki evimizdeyim. Gece yarısı annem sarsarak uyandırıyor beni. "Kalk yoldaşların geldi." diyor. Hemen uyanıp çabucak giyiniyorum. Sevinçten içim içime sığmıyor. Epeydir görüşmemiştiğim. Gerillalar birer birer giriyor kapıdan, sarılıyor birbirimize. Ve o sevinçle yan odaya geçiyoruz. Oluşuk kalabalık bir grup.

Dersim'deki evlerin çoğu iki oda

"Beni ancak enternasyonal proletarya yargılar, siz değil!"

ve bir salondan oluşur. Oturduğumuz odada bir süre sohbet ediyoruz. Ben diğer tarafa sigara getirmeye gidiyorum. Sigaraları odadaki yoldaşlara teker teker tutarken aniden gözüm ocağın önünde kürsüde oturma, silahıyla uğraşan bayan gerillaya takılıyor. Bir an şaşıyorum. İkilem içinde kalıyorum. Acaba bu O'mu o değil mi diye geçiriyorum içimden. İnanamıyorum bir türlü. Daha bir dikkatle bakıyorum. Tam o sırada bakışlarımız karşılaşıyor. O'nun şaşkınlığı da benimkinden az değildi. Bu ilk şaşkınlıktan sonra kucaklaşıyoruz "sen ne arıyorsun burada?" diyor. O'nun da bana cevabı aynı. "Peki sen ne arıyorsun burada?" diyor.

Evet... Elinde silahıyla Dersim'deki bir köy evinde ocağın başında oturan gerilla İstanbul'daki adıyla Barbara, Türkiye Kürdistanı'ndaki adıyla "Kinem" yoldaştan başkası değildi. Sigara dağıtmayı bir yana bırakıyorum, daha doğrusu unutmuyorum. İlk şaşkınlığımız geçmişti artık. "Bizim evdesin" diyorum. O; "sizin ev olacağı hiç aklıma bile gelmezdi" diyor. "Bizim gerilla birliği içinde yer alacağı aklımdan bile geçmezdi. Doğrusu şaşırdım seni burada görünce" diyorum.

O gece yoldaşlarla uzun uzun konuşuyoruz. Özellikle de Barbara yoldaşla. Dersim'i anlatırken. "Daha önce çok anlatılmıştı bana. Ama bu kadarını hiç beklemiyordum, olağanüstü bir güzellik" diyor. O kadar çok sevmişki Dersim'i. Dersim'in dağların, ormanların, yoksul köylüsünü anlatıyor habire bana. Gerilla yaşamını anlatıyor. Ve hemen bazı hususlarda yetersiz kaldığını ekliyor. "Bunları gidermeye çalışıyorum." diyor. Anlatılan herşeyi büyük bir dikkatle dinliyorum. Her şeyin en iyisini yapmaya çalışıyorum. Ve bu arada nöbet sırası geliyor. Yeni olduğu için nöbete yalnız çıkarmıyorlar.

Yola koyulma saati geliyor. Teker teker hazırlanıyorlar. Yoldaşlara ormanda konaklayacakları en uygun, en sık, en güvenilir yeri tarif ediyorum. Tabi ayrıntılı bilgiyi sadece gerilla komutanına anlatıyorum. Ertesi gün orda konaklayacaklar. Teker teker vedalaşılıyor. Barbara yoldaşla vedalaşırken "görüşürüz" diyorum. "Ne zaman görüşebiliriz bilmiyorum" diyor. "Yarın görüşürüz diyorum" yavaşça.

Ertesi gün öğleye doğru gidiyorum yoldaşların yanına. Ormanlar çok sık. Barbara'nın çok sevdiği ormanların gölgesinde oturuyoruz. Dersim'den, İstanbul'dan bahsediyoruz. İstanbul'daki son haberleri anlatıyor Barbara. Sohbetimizin bir yerinde ben; "Bu nasıl misafirperverlik" diyorum yoldaşlara; "çayınız yokmu?". "Hemen çay yapalım" diyor yoldaşlar. Doğrusu yoldaşlarla tanıştıktan sonra ilk görüşme, ilk sohbet, ilk birlikteliğin bir yoldaş

ekmekler eşit bir şekilde paylaşılıyor. Ve tabi gerillanın değişmeyen yiyeceği çökelek te var. Ben verilen ekmeğin yarısını alıyorum. "Evde yedim, fazla aç değilim" diyorum. Gerillalarla yenir diyor bir yoldaş. Barbara yoldaşta "bu bana zaten fazla" diyor. Bunun üzerine; "Sen çok yiyorsun" diye takılıyor bir diğeri ve gülüşmeler oluyor.

Barbara'yla oturuyoruz. Ayakkabılarını çıkartıyor. Ayakkabısının altı patlanmış. Bu gerilla yaşamında yeni olmanın tath bir zorluğu.

Yine bir başka gün, ormanlık bir yerdeyiz. Biraz uzakta hafif bir çıplaklık var. Barbara nöbet tutuyor. Nöbeti bitirip geliyor. Komutan kaşları çatık vaziyette "Şu karşı yamaçtan iki kişi geçti, niye göremedin? Nasıl nöbet tutuyorsun?" Barbara oldukça şaşkın ve kendine has şivesiyle "Nasıl olur?" diyor. "Orayı kaç defa dübünlü kontrol ettim". Komutan daha sert bir tarzda "Olur mu? Şu karşıdan geçtiler ve sen nöbette olduğun halde göremedin." diyor. Olayı kavramaya, komutanın kızgınlığını anlamaya çalışıyordum. Olayın ciddiyetine ben bile kanarak, merakımı yenemedim ve: "Ne tarafa gittiler?" diye sordum. Bana bakıp gülüyor komutan ve ardından ekliyor, "Bizim esprilerimize biraz zor alışacak" deyince şaka olduğunu anlıyor ve gülmeye başlıyorum. O hâlâ çok şaşkın bir şekilde; "nasıl olur" deyip bir şeyler açıklamaya çalışıyor. Ben daha fazla kendimi tutamıyorum. "Espiri yapıyorlar yoldaş" deyince hep birlikte gülüyoruz.

Bir akşam yakın bir eve gidiyoruz. Gecein ilerlemiş bir saati. Evde küçük bir kız çocuğu var. Kaç gündür ağlıyormuş, gerillaları göreceğimi diyor. Biz eve girince çocuğun annesi Barbara yoldaşın elinden tutup götürüyor çocuğun uyuduğu yere. Uyukdaki çocuğu uyandırıp, yoldaşı göstererek; "bak kızım görmek istiyordun. İşte bak partizan abla... partizan abla..." Barbara çocuğun yüzünü okuyor. Seviyor. Çocuk uyku sersemliğiyle şaşkın şaşkın bakıyor partizan ablasına!..

Bir akşam gerilla birliğimiz ikiye ayrılıyor ormanda. Barbara yoldaşın da içinde bulunduğu grup yakın bir köye gidiyor. ertesi gün köyden bir taraftan geliyor. Büyük bir coşkuyla gerillaları anlatıyor "sana bir şey soracam" diyor "gerillaların içinde bayan bir yoldaş vardı. Yabancılar çok benziyordu. Kesinlikle yabancı öyle değil mi?" Ne diyeceğimi şaşıyorum bir an. "Olur mu? yoldaş" diyorum. "O bizim yoldaşımız. Yabancıların ne işi var gerillaların içinde". Anlatıklarına ikna olmadan gülmüyordum yalnızca.

Barbara yoldaş gerillalarla o kadar kaynaşmış ki, akşamta doğru olunca (*), ormanda birlikte halay çekildiğinde, O'da halaya dırıyordu. O'nun birlikteliği, Akademi Diyarbakır'da, böyle gözetilirdi. Bu

malar bu geçiş bölgesin daha uzun kalmalara neden olmuştur.

Birgün İsviçre'den bir yoldaş geliyor. Beni arıyor. Gidip bir kahvede oturuyoruz. Barbara yoldaşın birkaç gün önce (***) Pülümür'de şehit düştüğünü söylüyor. "Yurtdışı Bürosu açıklama yapmış." Yüreğim sıkışıyor. Hiçbir şey söyleyemiyorum. Adeta boğazım düğümleniyor. Nasıl olur diyor, bir türlü inanamıyorum.

O gece hiç uyuyamıyorum. Hep O'nu düşünüyorum. Anneme anlatıyorum Kinem'in Barbara olduğunu. Çok kızıyor bana. Annem de o gece uyumuyor, benimle. Ev işleriyle uğraşırken hep "Barbara, Barbara" diyor. Hırsını alamıyor bir türlü: "Siz daha doğmadan ben devrimciydim" diyor. "Nasıl Barbara olduğunu bana söylemezsin..."

Annem de diğer Dersim halkı gibi Barbara'yı daha öncesinden biliyordu. Müthiş bir sevgi besliyordu Barbara'ya. Devrim olduğunda Barbara'nın mezarının nasıl anıt haline geleceğini anlatıyor bana. Ertesi gün diğer analar da duyuyor haberi. Hepsi çok üzgün. Toplanıp "Hayırlı verelim" (***) diyor ve Barbara'ya olan duygularını böyle dile getiriyorlar. "Bizim için İsviçre'den buraya geldi" diyorlar. O kadar güzel, o kadar temiz bir sevgi ki anaların bu sevgisi.

Partiyle tanışıklığı İsviçre'de başlayan, Pülümür dağlarında silah elde son mermisine kadar çatışarak şehit düşen Barbara yoldaş bu denli güçlü kılan neydi acaba? Tabi ki onun MLM'ye olan sarsılmaz inancı ve dünya halkları için çarpan yüreği. Bu bilinç onu ancak güçlü bir enternasyonal komünist yapabilirdi. Bu bilinç onu İsviçre'nin Alpleri'nden Munzur'un dağlarına taşıyan. Barbara'nın kişiliğinde ve mücadelesinde somutlaşan enternasyonal proletaryanın bilimsel öğretisi MLM-Türkiye ve dünya halklarına önemli bir miras bıraktı. Bu miras bugün için çok daha yoğun işlenmelidir. Ulusların kıyasıyla bir savaş girdiği enternasyonalist duyguların alabildiğine zayıfladığı bir tarihsel dönemi yaşıyoruz. Bu tarihsel koşullar düşünlüğünde Barbara yoldaşın mücadelesi halkımızın ve dünya halklarının devrim mücadelesinde saygınlığını hep koruyacak ve büyük bir saygıyla anılacaktır. Sen unutulmamacaksın Barbara yoldaş. Dersim seni unutmayacaktır Enternasyonalin kızı.

Türk-Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı seni unutmayacaktır. Uğruna yaşamını feda ettiğin düşünceler bugün ülkemizde çok daha güçlü, çok daha atılın ve çok daha canlı. Düştüğün topraklar bereketlidir. Doğurgandır. Nice komünist önderin ve neferlerin kanyla kızla boyandı bu topraklar biliyor musun! Dersim'in her karış toprağında partizanların kanı vardır. Şehitlerimizin akan kanları üstünde yükseliyor. Önderlerimizin sıra neferlerimizin, adsız kahramanlarımızın ve senin döktüğün kanlar üzerinde yükseliyor. Ve bizi böylesine geleceğe tutkulu kılan sizlerin O onurlu mirasıdır. Dalgalandırdığın o kızıl bayrağı ülkemizin burçlarına dikeceğiz. Ve zafer şarkılarının söylendiği o görkemli günde sen yanibaşımızda alacaksın.

Evet... Barbara yoldaş Pülümür dağlarında şehit düştü. Dersim hiçbir zaman unutmayacaktır İsviçreli dostunu. Ve Munzur hiç bu kadar yakından tanımamıştı Alpleri. Munzur hiçbir zaman böylesine dost olmamıştı. Alpleri'e Munzur Çayı şimdi daha coşkulu akıyor. Munzur Dağları daha bir görkemli şimdi. Kavgada daha güçlü. Sesinde yüzbinlerin sesi var şimdi.

Gerilla bölgesinden bir yoldaş

(*) Düşman gece olunca saldıramadığından misiyatif gerillanın eline geçiyor...
(**) 7 Şubat 1993 Ovacık.
(***) İfşik, karşılık beklenmeden yapılan ardim

DÜZELTME

Bir önceki (20.) sayımızın 19. sayfasında yer alan "TC ordusunda asker olmak..." başlıklı yazıda Ahmet Cem ERSEVER adı yerine bir yanlışlık sonucu Edip CANSEVER adı yazılmıştı. Bu yanlışlığımızı düzeltir, özür dileriz.

Alplerin metropollerinden uzanıp Munzur'un zivelerinde düşman vurmanın zamanıdır şimdi!

Barbara Anna KİSTLER

Enternasyonalist komünist Barbara Anna KİSTLER ve ölümsüz kardelenler

Barbara Anna Kistler 21.10.1955'te İsviçre'nin Zürih keninde doğdu. İçinde yaşadığı toplumun refah düzeyine göre orta halli bir ailenin kızı olan Barbara, 16 yaşından itibaren politikleşmeye başladı. Çeşitli anti-faşist, anti-emperyalist mücadelelere katıldı. Devrimci çalışmalarını, İsviçre'de bir komünist parti kurulması için başlatılan oluşumun içinde sürdürdü. Çevresinde bulunan ve ilişkili kurabildiği birçok Alman ve İtalyan örgütleriyle yakın ilişkiye girerek ortak çalışmalar yürüttü.

Barbara, 1987'de Marksist-Leninist kadınlar grubu içindeyken tanıştığı Türkiyeli komünistlerle ilişkiye geçti. Aradan bir yıl geçtiğinde ise, proletarya partisiyle organik bağ içerisinde ve onun enternasyonalist dayanışma ruhunun bir simgesi haline gelmişti. Ve İsviçre'deki mücadeleyle yetinmeyerek proletarya partisiyle organik ilişki içinde Türkiye'ye, sıcak mücadele alanına gelmişti.

1988'den itibaren öncü saflarında sürdürdüğü mücadelede 19 Mayıs 1991'de İstanbul'da yakalandı. Mahkeme salonlarında yaptığı savunmasında, "Beni ancak enternasyonalist proletarya yargılayabilir; siz değil" diyerek, faşizmi, mahkemelerinde yargılamıştı.

Aynı yılın 16 Eylül'ünde tutsaklıktan kurtulur-kurtulmaz yine öncünün mücadelesinde saflarındaki yerini almıştı. Tahliyesinden sonra gittiği İsviçre'de bir ay kadar kalmıştı. Kır-kent ayrımı yapmaksızın birçok alanda mücadele veren Barbara Anna Kistler, halk ordusunun Dersim'deki bir gerilla birliğinde silahlı gerilla mücadelesi veriyordu. Gerillacılık, O'nun ölümlüğe giden yolda yaptığı son işiydi.

Enternasyonalist bir ruhla beynini, bedenini ve her şeyini öncü inisiyatifindeki devrime adanmış olan Barbara Anna'nın içinde yer aldığı gerilla birliği, beyaz ordu güçlerince kuşatılmıştı. Çıkan çatışmada, 21 Ocak 1993 günü Zeki Peker şehit düştü. Ertesi gün ise, Erkan Fener ile Ali Demirdağ şehit düştüler. Beyaz ordu güçleriyle çatışan gerilla

Kavganın Güncesi

birliği, öte yandan ağır kış koşullarıyla da mücadele ediyordu.

Bu mücadeleler içinde 4 Şubat 1993'te Ali Ekber Batasul'un şehit düşmesinin ardından 7 Şubat'ta ise, Barbara Anna Kistler şehit düştü. 10 Şubat'ta da Aleksan Yalçın şehit oldu.

Faşizmin karanlığında birer yıldız gibi parlayan ve zemheride birer kardelen çiçeği olarak ölümsüzleşen bu yiğit insanlar, bu güzel insanlar, yoldaşlarına miras bıraktıkları kavgalarında dağlara çekilmiş, kar üstündedirler; ölümsüzdürler. Unutulmadılar, unutulmayacaklar. Birer kardelen soğanıdır onlar. Zemherilerde açacaklar, ardılarında güzellik olarak kalacaklar.

Bir kavgaya hazinesi: Nazımiye Direnişi

2 Şubat 1991 sabahıydı.

Gerilla birliğinin sığınağını bir köylü, bir gün önce tesadüfen öğrenmişti. Gerilla birliği, her ihtimale karşı sığınağı terketmişti. Köylü ihbarda bulunmuştu. Sığınağa nokta operasyonu yapan beyaz ordu güçleri sığınağın boş olduğunu görünce çılgına dönmüşlerdi. Gerilla birliğinin bölgenin dışına çıkamamış olduğunu düşünerek gerillanın peşine düşmüşlerdi.

Şafak sökerken, hemen yanbaşılarına kadar sokulmuş olan beyaz ordu güçlerini türkenen halk ordusu gerillaları, yetersiz donanımlarına rağmen, akşam hava kararana kadar çatışmaya girmeye karar verdiler. 500-600 kişilik beyaz ordu gücüne karşılık, onlar sadece 14 kişiydiler. Saklanmaya ve uzaklaşmaya elverişli olmayan arazi yapısından ötürü çatışmaya girmekten başka seçenekleri yoktu. Hemen çatışma düzeni aldılar. Karar: Akşam olana kadar hiç kimse siperlendiği yerden çıkmayacak. Ölüm gelecekse siperlerin başında gelsin-di.

Gerillanın pususuna giren beyaz ordu güçleri, Düzgün dağına sarsarak uyarılan silah sesleriyle patır-patır döküldüler ak karlar üstüne. Silah seslerinin yankıları halinde Düzgün Dağı'ndan dönmelerinden kısa bir süre sonra helikopterler sardı çatışma semasını. Yaptıkları asker indirmelerle gerilla birliğinin kısa zamanda çembere alınmasını sağlayan helikopterlerden ikisi saf dışı bırakılmıştı. Bir pilot-üstteğmen yaralanmıştı. Sağlam kalan helikopterler yaralı asker taşımakla meşgulüldü artık.

Beyaz ordunun yedi ölü, 20 dolayında yaralı verdiği ikinci saatlerinde gerilla birliğinin henüz iki kayıbı vardı. Ancak bir çoğunun mermileri tükenmişti. Bir şey yapamamanın ağırlığı altında eziliyorlardı. Ve bir dayanamayıp ölen bir askerin silahını almak üzere yerinden fırladı. O anda birçok beyaz namluya hedef olmuştu. Düştü. "Ölüm gelecekse, siperlerin başında gelsin" emrine rağmen; ve bir gerillanın buna uymayarak şehit olmasına rağmen, dört gerilla daha aynı amaçla ard arda siperlerinden fırladılar. Onlar da bir anda yüzlerce beyaz namlunun hedefindeydiler. Birer kızıl karanfil gibi düştüler yanyana.

Tüm gerilla birliğini imha ettiklerini düşünen beyaz ordu birliği geceyi köylerde geçirmek üzere çatışma bölgesini terketti. Bunun üzerine üç yoldaşıyla

Hüseyin DEMİR

mevzisinden kalkan birlik komutanı, şehit düşen yoldaşlarının ve ölen askerlerin silahlarını da topladıktan sonra, tepedeki yoldaşlarının mevzisine gittiler. Onları orada göremeyince bir anda içlerini umut kaplamıştı. Ancak sonra öğrendikleri, onlarda tıpkı diğer yoldaşları gibi, mermileri tükenince ölen askerlerin silah ve mermilerini almak üzere siperlerinden çıktıklarında şehit düşmüşlerdi.

Yüreklerindeki acı ve topladıkları silahların ağırlığı altında yürümeye başladılar. O gün bugündür, düşmedi ellerinden silahları, dinmedi öfkeleri. Dinmeyecek, devlet zor'u tükeninceye dek. Hala yürüyorlar. Ve yürüyecekler.

Nazımiye şehitleri;
Hüseyin DEMİR, Hüseyin YILDIZ, Erdoğan KARATAŞ, Cemile SEVGÜL, Yazgüül KILIÇ, Hıdır AKSAKAL, Hıdır TOPÇU, Suna AY, Emine AKYUZ ve ROJDA,

yoldaşlarına devrettikleri kavgalarının da yaşıyorlar, savaşıyorlar.

Ölmez komutan Selahattin DOĞAN

Selahattin Doğan 1954'te Sinop ili, Erfelek ilçesi, Sarıboğa köyünde doğdu. Yoksul bir ailenin sekiz çocuğundan en büyüğü olan Selahattin Doğan, ailesinin içinde bulunduğu ekonomik yoksulluktan ötürü ilkokuldan sonra okula gideemedi.

Ailesinin yoksul koşullarında ilk okulu Sarıboğa'da okuduktan sonra kardeşlerine bakabilmek için küçük yaşta İstanbul'a geldi. İstanbul'da bir mermer atölyesinde çalışmaya başlayan Selahattin, öte yandan, bilgi dağarcığını zenginleştirmek için hemen her şeyi merak ederek araştırmalar yapıyor, bol bol okuyordu.

Önceleri CHP- Gençlik Kolları içinde yer alan Selahattin, daha sonraları, Dev-Genç'e sempati duyarak Dev-Genç'e katıldı. 1975-76 yıllarında arkadaşlarıyla birlikte İstanbul-Güngören'de Gün-Der adında bir dernek kurdular.

Dev-Genç'le yetinmeyerek araştırmalarını sürdüren Selahattin Doğan, önder komünist İbrahim Kaypakkaya'nın görüşleriyle tanıştı. Artık aradığını bulmuştu. İbrahim'in siyasi düşüncelerini benimseyen Selahattin Doğan, hiç tereddüt etmeden proletarya partisinin saflarındaki yerini aldı.

Mücadelenin pratik seyri içinde hızla gelişen Selahattin Doğan, diğer eylemlerin yanı sıra pek çok kamulaştırma ve cezalandırma eyleminde yer aldı. Pratik

içerisinde yetkinleşen Selahattin Doğan, proletarya partisinin üyesi olarak askeri komitesinde yerliyordu. Çok sevdiği yoldaşları Cemil Oka ve Alilla Ozkan'ın katledilmeleri, O'nun sınıf kınıni daha çok bilemiş ve O'nu mücadelesinde daha azimli kılmıştı.

Selahattin Doğan, Süleyman Cihan'la önceden buluşma yeri olarak belirledikleri Haznedar-Yayla durağında Süleyman Cihan'la buluşmaya geldi. Oysa o bölgede başka bir örgütün militanları eylem yapmıştı o gün. Çevre polis denetimindeydi. Ancak onlar bunun farkında olmaksızın tam görüşecekleri anda, pusudaki polis timleri hemen harekete geçti. Durumu farkeden halk ordusu komutanı Selahattin Doğan, gözünü kirpandan ve hiç tereddütsüz çift silahını çekip vurucu timler amiri Uğur Gür'e karşılık verdi.

Kısa süren çatışmada bacağın yaralı olarak esir düşen Selahattin Doğan'ı yerde sürükleyerek polis otosuna attılar. Hastahaneyeye götürülen Selahattin için doktorların, "hemen tedavi altına alınması gerekiyor" demelerine rağmen, işkenceci cellatlar O'nu sabırsızca işkenceye aldılar.

Akrabalarından birinin çözülerek, diğer akrabalarının evlerini de göstermeye ortaya çıkan birçok silah ve cephaneyi, "habersizlerdi" veya "silah zoruyla koydum" vb. ifadelerle üstlenerek, halktan insanların tutsak edilmesini engelledi.

Karadeniz'in sert fırtınalarıyla yoğrulan ve sınıf mücadelesinin kızgın pratiğinde çelikleşen Selahattin Doğan, önderi İbrahim Kaypakkaya'dan devraldığı "Ser ver, sır verme" geleneğini, (işkenceci cellatların yaralı bedenine azgınca yüklenmelerine rağmen) bir sancak gibi taşıyarak, 5 Şubat 1978'de yoldaşlarına devretti, lekesiz ve tertemiz.

İşkenceci katillerin cesedini kaybetmeye çalıştıkları Selahattin Doğan, yoldaşları ve yakınları tarafından doğduğu yer olan Sinop'un Erfelek ilçesine bağlı Sarıboğa köyüne götürülerek O'na yarasız coşkulu bir törenle toprağa verildi.

Anılarıyla efsaneleşen Selahattin Doğan'lar yoldaşlarına miras bıraktıkları kavgada, sancak sancak yaşıyorlar, yaşıyacaklar.

(Not: Selahattin DOĞAN'ın yakınlarının 15 imzalı bir mektupla bize verdikleri bu bilgilerden dolayı, kendilerine teşekkür ediyoruz.)

Selahattin DOĞAN

ILAN

Ölüm perçinlemiş kavgada
Cesareti, vuruşkanlığı
Bir Dersim yetmez
Hedef bin Dersim' siyarıyla
Vuruşanlar oldu dün
Bugün de vuruşanlar var
Yarın da olacak...

13 Aralık 1993 tarihinde Dersim'de şehit düşen Fevzi KOÇ, Bekir K. ÖNAY, Mustafa ASLAN, Deniz SON Arçvin'de şehit düşen Erhan ÖZTÜRK, Muharrem KAYA, Hasan ÖZDOĞAN, İhsan ŞİMŞEK, Adem ASAL, Nilüfer ATAV'ı saygıyla anıyoruz. And olsun ki mücadelemizde yaşatacağız.

Muharrem KAYA'nın nişanesi arkadaşlar

ŞAN OLSUN GERİLLAYA

KARADENİZ VE DERSİM'DE ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARIMIZ

Erhan ÖZTÜRK, Muharrem KAYA, Hasan ÖZDOĞAN, Nilüfer ATAV, İhsan ŞİMŞEK, Nurgül BOLUKBAŞ, Muzaffer KAHRAMAN, Adem ASAL, Fevzi KOÇ, Deniz SON, Mustafa ASLAN, Bekir Kürşat ÖNAY, Nuray ve Halil LAÇO...

Birer birer düşerken Dersim'de Karadeniz'de
Kabzasına kenetlenerek gerillalar
Bir şafak vaktinin kızılığınllık kanlarıyla suladılar...
Munzurlardan, Ordu'ya, Borçka'ya, Şavşat'a Yusufeli'ne
Yükselirken mavzerlerin türküsü
Yeniden doğacak GERİLLA Biner biner...

ANDQLSUNKİ YOLDAŞLAR KAVGAMIZI DEVRİMİLE TAÇLANDIRACAĞIZ

www.partizanarsiv.net

TKP/ML Tutsakları adına Cemal RAKİP

Emekçi kadın ve sosyal güvence

Emekçi kadınlar birliğinin etkinlikleri

10-17 Aralık Dünya İnsan Hakları Haftası nedeniyle Avucılar DEP ve Tüm Maliye-Sen 3 No'lu şube tarafından panelist olarak davet edilen EKB, insan hakları sorunundaki görüşlerini panele katılan kitleyle paylaştı.

EKB, her örgütlenmenin ihtiyaçtan doğduğunu ve insan haklarının ihlal edildiği toplumlarda zorunlu olarak bu hakları savunan kurum ve kuruluşların gündeme geldiğini belirtti. Ülkemiz özgüldü ise, esas olarak devletin hakları olduğu ve insan haklarının oldukça yoğun ihlal edildiğini, insan haklarını oluşturan yaşama hakkı, örgütlenme hakkı, eğitim hakkı, barınma hakkı, çalışma hakkı, kadın hakları, çocuk hakları, ulusal haklar, azınlık hakları vb. bir dizi hakların baskı ve sömürü altında olduğunu belirtti.

"İnsan haklarıyla insandır" esprisinden yola çıkarak özellikle ezilen işçi-emekçi kesime haklarını kazanma, koruma ve kullanma bilincinin kazandırılmasının önemine değinen EKB, "Hak verilmez alınır" şiarının içselleştirilmesi gerektiğini savundu.

Bir yandan yaygın bir insan haklarını savunma mücadelesi verilirken diğer yandan da bu mücadelenin özünde insan haklarını savunmaya ihtiyaç duyulmayacak, işçi - emekçiden yana toplumsal bir sistemin kurulması mücadelesine tabi kılınması ve gerçek kuruluşun sosyalizm ve giderek sınıfsız toplumun yaratılmasıyla mümkün olacağını vurguladı.

İlginç bir karşılama

Avucılar SHP Kadın Komisyonunu ziyaret eden EKB ve Avucılar DEP, ilginç bir karşılama tanık oldular. Toplantı salonuna giren EKB temsilcisi ve Avucılar DEP başkanı daha kendilerini tanıtmaya fırsat bulamadan SHP'li kadınların "Atatürk'ü seviyor musunuz, sevmiyor musunuz ? Öncelikle bunu yanıtlayın" sorusuyla karşılaştılar. EKB temsilcisi, "Genelde tüm ezilenlerin özde de işçi-emekçi ezilen kadınların hakları ve kurtuluş mücadelesini verenerlerin karşısına bu kıstası getirmiş iki nedenden ötürü yanlıştır. Birincisi, emekçi kadınların hakkını savunmak için Atatürk'ü sevmenin şart olmadığı. İkincisi, Atatürk'ü sevenlerle görüşürüz, sevmeyenlerle görüşmeyiz demekle demokratik düşüncüyü reddediyorsunuz. Sizden farklı düşünenlerle de birlikte olabilece yetersiz kazanmak zorundasınız" dedi.

Daha sonraki konuşmalarda, bu tepkilerinin nedeni irdelendiğinde görüldü ki, SHP'li kadınlar Atatürk'ü sevmeyenlerin şeriat'ı güçlendirdiğini -ki, SHP'nin iktidarı olduğu dönemde Şeriatçılık güçlenmiş ve Sivas katliamını yapacak pervasızlığa girebilmiştir- Şeriatçılığında kadınlar için çok olumsuz ortam yaratacağı korkusu içindeler. SHP'nin icraatları tartışılıp olumsuzlukları ortaya konulduğunda da "bizde yanlışları görüyoruz ama ne yapalım, SHP giderseniz RP gelir" diyerek korkularını ve destekleme gerekçelerini anlattılar.

EKB temsilcisi "Atatürk'ü körü körüne savunmanın doğru olmadığını, onun da icraatlarının araştırılması gerektiğini ve EKB'nin Şeriatçılığa prim verme gibi bir anlayışının olmadığını, tam tersine ona karşı cepheden savaştığını, özgür, aydın erkeklerle eşit haklara sahip kadın tipinin yaratılması mücadelesi verdiğini söyledi.

DEP Avucılar başkanı da EKB ile aynı görüşleri paylaştığını tartışmalara katılarak ortaya koydu. "Daha sonra EKB'nin kuruluş amacı ve faaliyetleri anlatıldı. SHP'li kadınlar EKB'nin kadınlar için güzel şeyler yaptıklarını ve yeniden görüşme taleplerini belirttiler.

Genç, dinamik, eli ayağı sağlamken dahi kendini güvencede hissetmeyen emekçi kesim için gelecekteki yaşam "sonum ne olacak?" paniğiyle tam bir karabasına dönüştürülmüştür. Bu durum kadın emekçiler için daha da vahim bir hal almaktadır. Daha ellisine varmadan her gece yatmadan önce dua etmeye başlar: "Allahım elden ayaktan düşmeden, ele güne muhtaç olmadan al canımı" diye. Yaşadığımız toplumda işsiz kalıp çalışmıyandan, herhangi bir gelir getirmeyenlerin helede yaşlı olanların yüzü soğuk olur. Devletin sosyal güvenceye almadığı bu insanların aile çevresinde pek koruyup gözetmez. Hem yoksulluk hemde mevcut toplumsal yapının şekillenildiği kafa yapısı, bencillik, cehalet, böylesi ortamların doğmasına neden olmaktadır. Sosyal güvenlik; genel olarak, hastalık, kaza, analık, yaşlılık, sakatlık, işsizlik, ölüm, çocuk yetiştirme vb. gibi sosyal risklerin yol açabilecekleri gelir kayıplarını ve gider artışlarına karşı kişilerin güvenliklerinin sağlanmasıdır.

Sınıflı toplumun ortaya çıkmasıyla birlikte genelde ezilen sınıfta özellikle emekçi kadınların sosyal güvenlikleri yakıcı bir sorun olarak kendini dayattı. Köleci toplumda yaşayan emekçi kadın köle olarak doğdu, köle olarak öldü. Yaşamı köle sahibinin iki dudağı arasından çıkan söze göre belirlendi. Köleci toplum sosyal güvenliğin S'sinin bile bilinmediği, yaşanmadığı bir süreç olarak tarihin derinliklerine gömüldü. Ondan sonra gelen feodal toplum da özünde köleci toplumdaki pek farklı değildi. Köle halk serf konumuna yükseldi. Yaşamının büyük bir kısmını ağaya hasrederken az birazda kendisi için çalıştırdı. Köleci toplumda olduğu gibi pervasızca öldürülmeleri azaldı. Toprakla alınıp satılma durumları olmadı.

Feodal toplumda, ömrü çalışmak, çocuk doğurmak ve ağaya hizmet etmekle geçen kadının sosyal güvencesi önce babası, sonrada kocası oldu. Bu güvenceden !! yoksun olan kadına kalan tek yol ise fahişelik oldu. Babu yada koca güvencesi kadın için bulunmaz nimetti. Ondan mahrum kalmamak için her türlü

baskı, zulüm, sömürü ve aşağılanmayı kabul etmek zorunda kaldı. Zira yaşamda onlar için beterin de beteri vardı. Kötünün iyisini seçmek zorundaydılar. Ağaya hizmetten arta kalan zamanında kocasına yada ailesine hasretti. Kendisi insandan sayılmadı ve kendisi için ayıracak zamanı yoktu.

Peki "çağdaş", "uygar" denilen kapitalist toplumda kadının sosyal güvenliği ne düzeyde oldu? Özde pek fark olmasada göreceli olarak belli sosyal güvenceye kavuştu. Tabiki buda pek kolay olmadı. Verilen uzun ve zorlu mücadeleler sonucunda kazanıldı.

1789 Fransız Burjuva Devrimiyle birlikte batı toplumlarında eşitlik, özgürlük, kardeşlik kavramlarının sıkça kullanılması, bu hakları kullanma uğraşı verenlerin sayısını artırdı. O dönemde ortaya çıkan feministler, kadın haklarını savunma noktasında ilerici bir misyon yüklenmekle beraber süreç içinde geri bir konuma düşerek burjuvazinin yedeği durumuna geldiler.

1898 yılında kurulan "İşçileri Yasal Koruma Uluslararası Derneği" 1906 yılında Bern'de toplanan I. Konferansında hazırlanan iki sözleşmeden biri "işçi kadınların geçce fabrikada çalıştırılması" yla ilgilidir. Yine bugünkü Uluslararası Çalışma Örgütü ILO 'yu kuran 1919 tarihli Versay barış andlaşmasının xiii. bölümünde çocukların, kadınların ve gençlerin özel olarak korunmalarının yanı sıra, "eşit değerde işe eşit ücret" ödenmesine ilişkin ilkeler yer almaktadır. Tabiki bu kararların çoğu lafta kalmakta, kapitalizmin sömürü, zulüm ve eşitsizlik üzerine kurulu anlayışı hüküm sürmektedir. Bu ülkeler sömürge, yarı-sömürge ülkelerden gashettikleri ganimetlerle kendi halkına "sus payı" vererek bazı haklarını kullandırsada yinede sınıflar arasında oldukça büyük eşitsizlik olmakta, emekçilerin özde kadın emekçilerin sosyal güvenceleri istenilen düzeyde olmamaktadır.

Ülkemiz özgüline gelince durum daha da vahimdir. Çalışma yaşamında yer alan kadınların sorunları yansısıra çalışma yaşamında ücretli işçi olarak yer almayan kadınların içinde bulunduğu olumsuzluklar oldukça

fazladır. Özellikle kırsal alanda çalışın yada salt ev kadınlığı yapanların hiçbir sosyal güvencesi yoktur.

Her ne kadar hem 1961 hemde 1982 Anayasası herkesin sosyal güvenlik hakkına sahip olduğunu kabul etsede, TC devleti sosyal güvencenin değil sosyal güvensizliğin kaynağı olarak vâarlığını sürdürmektedir.

Türkiyede, 1991 rakamlarına göre 19 milyon çalışanın yaklaşık 7 milyonu sigortalıdır. Kadınların ise büyük bir kısmı sigorta kapsamı dışındadır. Çalışan kadınların büyük bir kısmının tarım kesiminde olduğu düşünülürse, sosyal güvenlikten yoksun kadın sayısının oranı dahada çok olur. Zira ev kadınlarında aynı kaderi paylaşmaktadır. Sosyal sigortadan yada emekli sandığından emekli olanlar açık sınırında dolaşsalarda hiç olmazsa birazcık gelirleri oluyor. Emeklilik durumu olmayanlar ise ailesinin yanında sığıntı olarak ve ölümlü özüyle yaşama sürdürüyorlar.

Birçok ülkede işsizlik sigortası olmasına rağmen ülkemizde böyle bir kurumlaşma yoktur. İşsizliği çığ gibi büyüdüğü ülkemizde bu sorun kendini yakıcı bir şekilde dayatmaktadır. Bu emekçi kadınlar için dahada vahim olmaktadır. Zira herhangi bir krizde yada sonunda kapı önüne ilk bırakılan kadınlar oluyor.

Türkiyede emekçi kadının genel durumuna baktığımızda şu acı gerçeklerle karşı karşıya kalıyoruz: % 38 okuma yazma bilmiyor. 20-24 yaş arası kadınların % 17,14'ü herhangi bir okuldan mezun değil. Doğum yapan her 100.000 kadından 210'u doğum anında ölüyor. Hamile kadınların % 57'si hiçbir sağlık hizmeti alamıyor. % 44'ü istediğinden fazla çocuk yapmak zorunda kalmış. 1990 yılı içinde geçimsizlikten, duygusal nedenlerle, öğrenimdeki başarısızlık yüzünden ve bilinmeyen nedenlerle tam 492 kadın intihar etmiş vb. vb.

Devletin sosyal güvenlik kurumları oluşturulması kişilerin bireysel kurtuluşun pençesine atılmasını hızlandırıyor. "Gemisini yürüten kapıtan" misali hertürlü değer yargısı ayaklar altına alınarak mülkiyet edinilmeye çalışılıyor. Herşeye ticari

zihniyetle yaklaşıyor. Miras kavgası aile fertlerini kanlı-bıcaklı yapıyor. Geleneksel değer yargıları yüzünden kadınların çoğu miras hakkından yararlanamıyor. Kırsal kesimde sosyal güvence adına çoğunlukla "arkam kuvvetli olsun, yaşlanınca banada baksınlar" anlayışıyla oldukça fazla çocuk dünyaya getiriliyor. Oysa insanların iş güvencesi, emeklilik ve emekliliklerinde insanca yaşama hakkı olsa, eğitim, sağlık, barınma sosyal hizmet olarak sunulsa ne bu günleri nede gelecekleri karalar olur. Kapitalizmde ve sömürü düzenlerinde geniş emekçi kesimler için sosyal güvenlik hep sorun olarak kendini dayattı. Yapılması gereken şey bir taraftan asgaride olsa sosyal güvenlik olanağına sahip olmak için ekonomik-demokratik mücadele vermeli, özellikle emeklilik hakkını kazanmanın yollarını aramalı, işverenlerin sigorta primlerini ödemelerinde ısrarlı olunmalıdır. Aynı zamanda ve esas olarakta düzenin değişmesi kavgasına omuz verilmelidir. Zira emekçiler ancak sosyalizmde sosyal güvenliğe kavuşabilirler. Sosyalizm özellikle emekçi kadınlarımız için muazzam olanaklar sağlar. Eşit işe eşit ücret alır ve eğitim olanağı bulur. Ev kadını olma cezasından kurtulur. Çocuklar devletin güvencesinde olur. En önemlisi de yaşlandığı zaman kimse ortada kalmaz. Bugünü asgari ölçüde düzeltmek ve geleceğimizi güvenceye almak için sınıf kavgasına bütün benliğimizle katılmamız. Geleceği ancak ve ancak ellerimizle yaratabiliriz.

Emekçi kadınlar birliği periyodik olan iller toplantısını yaptı

EKB iller toplantısı 16-17 Ocak'ta gerçekleşti. Toplantıya Ankara, İstanbul, Çanakkale, Adana, İzmir, Antep, Malatya, Sivas, Çorum, Gebze ve Çerkezköy'den gelen temsilciler katıldı. Toplantının gündemini, geçmiş faaliyetlerin değerlendirilmesi, 8 Mart'a yönelik programın çıkarılması ve büten yayınıyla ilgili sorunlar oluşturdu.

Başlangıçta İstanbul ağırlıklı olan EKB çalışması gün geçtikçe diğer illerde de yankısını bulmakta, gelişip güçlenmektedir. Ülke çapında örgütlenilüğü hedefleyen EKB büyük bir heyecan ve coşkuyla Mart'a hazırlanıyor.

Yayın faaliyetinin ihtiyaca yeterince yanıt vermediği noktasında hem fikir olan EKB çalışmaları süreç içinde, alt yapısı oluşturduğu koşullarda yayın faaliyetinin zenginleştirilmesi sorununu önüne hedef olarak koydu. Bir yandan henüz çok geri olan emekçi kadın kütlesine hitap eden ve onları mücadeleye katmaya çalışan haber yorum ağırlıklı bir gazeteye ihtiyaç duyulurken diğer yandan ise, EKB çalışması yürütenlerin ihtiyaçlarına cevap verecek eğitim ağırlıklı bir yayının çıkması noktasında hem fikir olundu.

EKB çalışması, kadın sorununu sınıfsal perspektifle ele alan ve bu yönüyle de feministlerden ayrılan çeşitli siyasal anlayıştaki kişilerin oluşturduğu bir çalışmadır. Bu nedenle kadın sorununa sınıf perspektifiyle bakan her siyasal anlayıştaki kişilerin buna sıcak bakması ve katılması gerekmektedir. Özellikle İstanbul ve Ankara dışındaki yeni demokrat kadınlardan bu çalışmaya ilgi göstermeleri ve daha yoğun katılmaları gerekmektedir. Ve bu günden tezi yok bu eksiklik giderilmelidir. Unutulmamalı ki, güçlü bir emekçi kadın muhalefetinin varlığı devrimin lehinedir. Devrimin lehine olan her çabaya omuz vermeye devrimci sınıfsızlık gereğidir.

Dünyanın yükünü omuzlarında taşıyan emekçi kadınlar geleceği için güvence altına alınmalı işsizlikten kavgasına katılmalısınız.

“Üçlü danışma toplantısı”nda Türkiye'ye ev ödevi

Dış Haberler Servisi- Emperyalist ülkelerin Kürdistan'a ilgileri ve sahte Kürt dostu pozları bazılarını ham hayallere sürüklüyor, kurtuluşu adeta onlardan bekleyen tutumlara götürüyor. Korkunç bir yanılgıdır bu. “Üçlü Danışma Toplantısı” başlığında bazı tarihsel gerçeklere yeniden işaret etmekte yarar var.

TARİH NE ÖĞRETIYOR?

Şimdiki Irak Kürdistanı denilen parçada, 1830 yılında, Mehmet Paşa önderliğinde hazırlanan ve 1835 yılında patlak veren Rewanduz adıyla bilinen bir Kürt isyanı sözkonusuydu. Osmanlı ve İran egemenlerinin milli zulmüne yönelen ve Osmanlıların kendi iç sorunlarıyla cebelleştikleri, Kavalalı Mehmet Ali Paşa ile uğraştıkları bir dönemde patlak veren bu ayaklanma, bir Kürdistan devleti için şartların oldukça elverişli olduğu bir atmosferde gündeme gelmiştir. Neticede Osmanlılar ciddi olarak altilmişlerdi. Tam da böyle bir ortamda, İngiliz sömürgecileri devreye girmiş, İran-Osmanlı-İngiliz ittifakıyla ayaklanmayı vahşice bastırılmışlardı.

1844-1847 Bedirxan Bey hareketinde de benzer gerçeklerle karşılaşırız. Cizre'li Bedirxan Bey önderliğinde İran sınırlarına kadar dayanan bu Kürt isyanı; İngilizlerin desteğinde Osmanlıların harekete geçirilmesi ve isyan hareketini içten parçalama (Hıristiyan Nasturler'in Kürtlere karşı çıkarılması) yoluyla bastırılabilirdi.

1855 yılındaki Yezdan Şer Kürt isyanı da, yine İngilizler desteğinde Osmanlılarca bastırılmıştı. 1880 Şeyh Ubeydullah isyanı, İran-Osmanlı-Rus ittifakı ile bastırıldı.

Görülmektedir ki; bölgedeki egemen sınıflar bütün derin anlaşmazlıklarına, çıkar çatışmalarına rağmen muhtemel bir Kürt devleti ihtimaline karşı birleşmişler, Kürt isyanlarını ortaklaşa saldırılarla bastırılmışlardır.

İngiltere ve Rusya, Balkanlardaki politikalarının aksine, (Balkanlardaki ulusal hareketlerin Hıristiyanlıklarından faydalanarak, bu ölçüde kendilerine de yarıyabileceklerini düşünüyörlerdi) Ortadoğu'daki Kürt isyanlarının bir Kürt devleti yönelimine giderek boyutlandığı durumlarda, Osmanlıların yanında yer almışlardır. Üstelik tüm çıkar çatışmalarına rağmen...

Bu çerçevede, Fransız emperyalistlerini ve ondan ayrı düşünülme-yecek “Kürt anası” rolünü oynayan Madam Mitterand'ı da yaşanmış tarihsel olgularla daha iyi anlayabiliriz. 1925 Şeyh Sait İsyanı'nın bastırılmasında, Fransız emperyalistlerinin faşist TC'ye desteği önemli bir rol oynamıştır.

Türk egemenleri, Fransızların izni ve desteğiyle askeri güçlerini Suriye toprakları üzerinden geçirip, bu Kürt isyanını güneyden kuşatabilmiş ve Diyarbakır'ı ele geçirmişlerdi. Ve yine bu isyanın bastırılmasında, TC, aşiretler arası ve dini çelişkileri iyi kullanabilmişti. Kısacası Fransız emperyalistlerinin marifeti de ortadadır. Kürt ulusuna düşmanlıkları tarihsel gerçeklerle sabit olan ve bugün de onlarca örneğiyle yüz yüze bulunduğumuz somut olgulara rağmen, çözümü Batı emperyalizminin kapılarında arayanlara inanam kendi kurtuluşumuzu kurşunlamaktır.

ORTADOĞU'NUN BUGÜNÜ

Geçtiğimiz günlerde Türkiye-Almanya ve İngiltere'nin dışişleri bakanları düzeyinde gerçekleştirdikleri “Üçlü Danışma Toplantısı”nı ele alırken, bu gerçekleri asla akıldan çıkarmamalıyız. Irak Kürdistanı'nın, şimdiki durumda, hiç de emperyalistlerin “Yeni Dünya Düzeni” için ciddi tehdit oluşturmayan statüsü yine de problem olabiliyor. Özel-

Soldan sağa: Klaus Kinkel, Hikmet Çekin ve Douglas Hurd, Boy farkı hemen belli oluyor.

likle, bölge devletleri durumdan pirlenmektedirler. Türkiye, İran, Suriye çok yönlü çıkar çatışmalarına rağmen, Irak'ın toprak bütünlüğünün sağlanmasında oldukça hassas-tırlar. Zira tersi durum, kendileri için tehlikelidir. Bölge devletlerinin her biri, çıkarlarından ötürü bir yere kadar komşularının istikrarsızlığını, güçsüzlüğünü her ne kadar istiyorsa da, aslında sınırların değiştirilmesinde de ısrar ediyorlar. Çünkü her biri, rakip olduğu komşusu için, oradaki Kürt'ü ne kadar okşasa da esasında düşmandır.

Zira, her birinin kendi “devlet sınırları” içinde, başları, “kendini” Kürt'üyle derterdir. Bu ve diğer nedenlerden ötürü, hangi parçada olursa olsun, Kürt hareketinin kontrolleri aşarak, kendi bağımsız kanallarında boyutlanmasını istemezler. “Kuzey Irak”ta, emperyalistlerin “Yeni Dünya Düzeni” çerçevesini aşamayan “Kürt Federe Devleti” olgusu, Ankara'yı herşeye rağmen kara kara düşündürmektedir. Kürt sorunu karşısındaki çözümsüzlüğü, tkamlığı ve hatta iflâsı ortada olan Türk Devleti'nin tedirginliğinin ve hassasiyetinin nedenlerini anlıyoruz.

“Üçlü Danışma Toplantısı”nda, Kürt sorunu ve onun bir parçası olarak “Kuzey Irak”ın statüsü önemli bir yer tuttu. ABD, Almanya, İngiltere, Fransa gibi emperyalistlerin, PKK'ya karşı mücadelede öteden beri Türk Devleti'ne verdikleri ve “PKK'nın yasaklanması” gibi somut uygulamalarla, çok daha açık ifade ettikleri destek, koşulsuz değildi. Herşeyden önce, bir ileri karakol olarak görülen Türkiye'nin geleneksel politikalarıyla istikrar yakalanamayacağı, Batı çok iyi bilmektedir. Böyle durumlarda, Türkiye'nin emperyalistlerin yüklediği misyonları yerine getirmesinin zorluğu ortadadır. Bu açıdan Batılı emperyalistler, Türk devletini geleneksel politikaları terketme noktasında zorlamaktadırlar. “Yeni Dünya Düzeni”, Ortadoğu'da “yumuşama” talep ediyor. Kısmi reformlarla, başlarını ağrıtan sorunları yatırtmak istiyorlar. “Yeni Dünya Düzeni”ni gönlü rüya misal, fediler bir

ğinin çıkarları gereği önem veriyorlar. Üçlü toplantı bu önem göre, Türk devletinin nasıl davranması ve sorunlarını nasıl ele alması gerektiğinde de “ödev” verdi.

Şüphesiz aralarındaki çelişkilerden kaynaklanan çıkar çatışmaları yüzünden, Batılı emperyalistlerin Kürt sorunundaki politikaları da farklılıklar göstermektedir. Emperyalist-kapitalist sistem içinde tutabilme ortaklıkları, herbirinin kendi çıkarları temelindeki politikalarıyla farklılaşıyor. Bundan da öte, emperyalistlerin matlak değiştiremez politikaları sözkonusu değildir. Her somutta emperyalist çıkarları daha iyi nasıl korunabileceği perspektifiyle hareket etmektedirler. Bu açıdan farklı söylemlere karşı uyanık olunmalı, emperyalistlerin düşman karakterleri gözardı edilmemelidir. Ama görülen o ki, emperyalistlerin özünde eskisinden farklı olmanın “yeni” politikalarına bazıları kurtuluş diye kuyruk olabilmektedirler.

Bir sorunlar yumağı olan Ortadoğu'da, emperyalistler, dikışleri atmış yapılanmalarla işlerin götürülmeyeceğini görmektedirler. Eski-den terörist dediklerine bugün el uzatıyorlarsa sebep emperyalist çıkarların garantiye alınmasıdır. Felsefeleri pragmatizmdir. Pragmatik çıkarlar, onların dün kara dediklerine bugün ak demeyi emretmektedir.

Esat-Clinton görüşmesi, Suriye-ABD yumuşamasını böylelikle daha iyi anlayabiliriz. Emperyalistler Ortadoğu'da, sadece şu veya bu soruna el atma ile değil, mevcut sorunlara, emperyalist ve “kabul edilebilir”, “makul” çözümlerle yaklaşılması ihtiyacı ile karşı, karşıyadırlar.

İsrail-FKÖ görüşmeleri, Ürdün-İsrail ilişkileri Washington'da tezgahlanan Suriye-İsrail görüşmeleri, Suriye-Türkiye-İran diyalogları, Türkiye-İsrail ilişkileri, süreklileştirilmek istenen üçlü danışma toplantıları vs. bu çerçevede ele alınmalıdır. İsrail'e karşı “red cephesi” bозuluyor. Minik, güdük, Filistin'imsi emperyalist çözüm projeleriyse, Kürt sorunda “Kültürel-Özerk-Otonomi” planlarıyla, Irak'a ambargo-yu gevsetme girişimleriyle vb. Ortadoğu kazanı sözde soğutulmak isteniyor.

Ancak, Esat-Clinton zirvesinde, PKK'nın adının telaffuzu bile, sorunu uluslararasılaştırıyor. Yani Türk diplomasisi hiçte zafer kazanmıyor, sorunu uluslararası boyuta getiriyor.

Gerçekler arasındaki çelişmelerden elbette yararlanılmaldır. Stratejiye yakınlaştırma kaydıyla taktiklerde azami eksiklik gösterilmelidir. Ama bu stratejiyi unutmaya, gericiyle yedeklenme, devrim ve sosyalizmden vazgeçme olarak algılayanlara karşı da uyanıklık elden bırakılmamalıdır.

Kürt ulusal hareketinin burjuva-feodal karakterinden kaynaklanan zayıflıklarını Kürt ezilenlerine göstermek gereklidir. Ancak, bu zayıflıkları gerekçe göstererek ve “arkalarında emperyalist parmak var” siyasetleriyle, Kürt ulusunun uğradığı katliamlara sessiz kalan sovenizme karşıda sesimizi yükseltmeye, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını savunmaya bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da devam etmek gerekir.

Emperyalizme karşı mücadele adına, gerici bölge devletlerini düşman olmaktan çıkarıp, müttetikler mevzisine oturtan, hedef şaşırtan sovenizme prim vermeyerek, gerici bölge devletlerine ve efendilerine emperyalizmi, her türden gericiliğe karşı, anti faşist, anti komprador kapitalist, anti feodal, anti sovenist ve anti emperyalist mücadeleye görevlerini, Yeni Demokratik Devrim-Sosyalizm ve Komünizm perspektifiyle somutlanarak gerçek kurtuluş için bir zorunluluktur.

Göstericiler arasında sosyalistler de yoğunlukta idi

Paris'te 1 milyon kişi yürüdü

Dış Haberler Servisi- Paris, 1968'den bu yana böyle bir protesto yürüyüşünü görmemişti. Fransa'nın dört bir yanından gelen yüzbinlerce kişi, özel okullara parasal desteğin artırılmasını öngören yasa tasarısının Anayasa Konseyi'nce onaylanmasını protesto ettiler. Bu gösterime öğrenciler ve ailelerinin yanı sıra, sendikacılar ve sosyalistler de katıldı. Göstericiler “Tek Özgür Okul, Devlet Okuludur” ve “Devlet Okulundaki Eğitimi Seviyoruz” pankartlarının yanı sıra, Eğitim Bakanı François Bayrou'nun istifasını isteyen pankartlar da taşıdılar.

Eski, “sosyalist” Başbakan Laurent Fabius, yapılan gösteri hakkında “Biz bile bu derecede büyük olacağını tahmin etmiyorduk.” derken, Anayasa Konseyi'nin ilgili kararı üzerine hükümetin 5 yılda 2,5 milyar Frank yardım yapacağını açıklaması da gösterinin sürdürülmesini engellemedi.

Zapatistalara “yumuşama” tuzakı

Dış Haberler Servisi- Meksika Devlet Başkanı Carlos Salinas de Gortari, Meksika'nın güneyinde bulunan Chiapas eyaletindeki Zapatista isyanının 9. gününde, hükümete değişikliği yaptı. De Gortari, halka yaptığı konuşmada İçişleri Bakanı Gonzalez'in görevinden uzaklaştırıldığı ve Dışişleri Bakanı Solis'i ise, Chiapas'ta “uzlaşma ve barış” heyeti kurmakla görevlendirdiğini açıkladı. Ancak bunlar yapılrken, Zapatistaların, Petroleus Mexicanos isimli devlet akaryakıt kurumundaki dinamitler el koymamaları için 1.736 kg. ağırlığındaki dinamitler korunmaya alındı. Bilindiği gibi isyan afesinde, Ocosingo kasabasında 1.500 kg. dinamite el koyan Zapatistalar, başkent Mexico City'de birkaç devlet kurumunu bombalamışlardır. Devletin bu ikiyüzlü “barış” ve “uzlaşma” tuzakı, sözde insan hakları örgütü Americas Watch tarafından da destekleniyor. Örgütün Meksika Temsilcisi Ellen Lutz, ordunun Chiapas eyaletinde sivilleri soyduğunu, evleri yağmaladığını ve tutuklulara kötü davrandığını yeni keşfetti (!) Öte yandan Chiapas'ta “incelemeye” bulunan Kanadalı din adamları (siz misyonerler anlayın), başkente bir basın toplantısı yaparak ordunun toplu katliamlar gerçekleştirdiğinin nedense farkına vardılar.

Bütün bu aldatmacalara karşın, Zapatistalara destek veren 15 kadar gösterici, 18 Ocak'ta Meksika konsolosluğunu işgal ederek “Meksika hala barut kokuyor” yazılı bildiriler dağıttılar. Zapatistalar ise “görüşmeler” e yanaşmıyorlar. Devlet başkanı de Gortari 21 Ocak'ta, suçlu olarak gördüğü isyancıları affeden (!) bir yasa-yı senatodan geçirdi.

Türk-Arap-Fars egemenlerinin, yaklaşan "7 Şubat Bölgesel Zirvesi" üzerine birkaç söz

Türkiye, İran-Suriye egemenleri, 7 Şubat'ta karşı, karşıya oldukları bölgesel sorunları ve ilişkilerindeki problemleri de kapsayan Bölgesel Zirve Toplantısı'na hazırlanıyorlar. Gerçekleştirilen karşılıklı ziyaretler ve yoğun diplomasi trafiği ile koterilmek istenen zirveye, Suriye önceleri pek sıcak bakmadı. Aslında bu tutumuyla, Türkiye'nin kesin çözüm için anlaşmaya bir türlü yanaşmadığı su sorununda, resmen zirvenin gündemine sokmak istiyordu.

Suriye ve Irak'a karşı, Türkiye'nin elindeki en büyük koz, Su'dur. Bunun tasarrufunu, Uluslararası resmi antlaşmalarla elinden çıkarmak istemiyor. Su silahını, komşularıyla ilişkilerinde, rakiplerini dengelemek için kullanıyor. Suriye'yi bu silahı kullanarak, PKK'ya açık tutum almaya zorluyor. Tabii, bunun yanısıra Emperyalist efendilerini Suriye'ye baskı yapmaları yönünde de zorluyor. Türkiye, başta Suriye-Irak olmak üzere, Ortadoğu açısından hayati bir önem taşıyan, Türkiye Kürdistanındaki zengin su kaynaklarının üzerine oturuyor. Barajlar ve özellikle de GAP gibi projelerle, su silahını, sürekli bir tehdit unsuru olarak kullanıyor. Aslında su, herkes için yeterli. Ancak gerçilerin çıkar çatışmaları, bu yeterli kaynağın, tehdit unsuru olarak kullanılmasına yolaçmaktadır. Suriye Türk devletinin bu kozunu nisbeten geriletmek için, Zirve gündemine su meselesini dayattı. Bunu PKK'ya karşı "Esnek" tutum ile de sürekli güclendirmeye çalıştı. Neticede Zirveye, su sorununda görüşülmesinin zimmen kabul edilmesi şartıyla evet dedi. TC bu zimmen kabul şartına karşı, Suriye'ye açık tutum almayı dayattı. Her iki taraf birbirlerinin sözkonusu taleplerine, radikal tutumlar değil, bazı kısmi adımlarla sözde cevaplar vermeye çalışmaktadırlar. Zira bu meseleleri, konu almakta çıkarmak, ikisini işine gelmemektedir. Birbirlerini dizginlemek için, bahsi geçen kozlara muhtaçtırlar. Dolayısıyla, Zirve çözüm olamayacaktır, olamaz.

İran-Türkiye, İran-Suriye ilişkileri açısından durum öyledir. Bölgesel bir güç olma temelinde, Fars-Türk-Arap egemenleri çatışmaktadırlar. İran'ın Şii yayılmacılığı, Türkiye ve Suriye'yi, içtade kendilerini zorlayan

Gericici-faşist Suriye diktatörü Hafız El-Esat.

benzer tehlikelerden ötürü, oldukça ürkütülmektedir. İran'ın bölgede, özellikle Lübnan'daki dinamikleri onları düşündürmektedir. Kezâ eski Sovyetler Birliğinde ortaya çıkan son gelişmelerle birlikte, etnik özellikleri itibarıyla, Türk Cumhuriyet'ler için, Türk egemenlerinin beslediği emeller, İran'ı kaygılandırmaktadır. Şimdi müthiş bir rekabet içerisindeyiz.

Türkiye-İran, İran-Suriye için Kürt sorunu tümünün ortak dertidir.

Aralarındaki çekişmelerin yarattığı çatışmalarda durumu, birbirleri aleyhine çevirip üstünlüğü elde tutmak için, hepsi diğer, parçalardaki Kürt Hareketi'ni kullanmaya çalışmaktadırlar. Bir yönüyle de, Kürt sorununda da daha büyük problemlerle yüz-yüze gelmekten kurtulamamaktadırlar.

"Kuzey Irak" sorunu tümünü tedirgin etmektedir. Aslında bölge devletlerinin hiçbiri, Kürt sorununda sınırların değiştirilmesinden yana değil. Bir parçadaki değişikliğin, diğerini doğrudan etkileyeceğini bildikleri için "sınırların değiştirilmezliği" noktasında mutabıktır. Ancak mutabık olsalarda, gidişat onları zorluyor.

Emperyalist-Kapitalist çerçeveyi aşmasada,

"Kuzey Irak" Bölge devletlerini ürküt-

mekte, düşündürmektedir. Bölge devletleri aralarındaki rekabette birbirlerine karşı Kürt hareketlerini kullanma politikalarından vazgeçmiş olmasalarda, bir Kürt devleti ihtimali karşısında kol, koladırlar. Otonomi-Federasyon dahi onları rahatsız etmektedir. 7 Şubat Zirvesi, ile Bölge devletleri, "Sınırların değiştirilmezliği" konusunu ısrarla ilan edecekler, kendi sınırlarında, tartışmalı hale getirebileceğinden ötürü, "Irak'ın toprak bütünlüğünü" savunmadaki kararlılıklarını vurgulayacaklardır.

Suriye-İran PKK'yi, Türkiye Barzani'yi herşeye rağmen kullanma, el altında tutma amacından vazgeçmeyeceklerdir. Barzani ile ilişkilerinde TC önemli ödünler koparmıştır. PKK'yi "halletmek"(!) için herşeye rağmen bu koza ihtiyacı var.

Dar-ıkel milliyetçi-feodal karakteri ve karşı-karşıya bulunduğu zorluklar, ve Türkiye'nin bu noktadaki rolü Barzani'yi, Faşist Türk Devletinin planlarına objektif olarak yedeklenme noktasına getirmiştir.

Kürt Ulusal Hareketi'nin diğer kesimleri,

Şişirlikçi, hain Barzani ve Talabani

bu dersten öğrenmeli, Ezen Uluslar egemenleri arasındaki çatışmalardan yararlanma adına, diğer parçalardaki gericiilere alet olmalıdırlar. Suriye ve İran konumundanda iyimserlik beslenmemelidir. Hele, hele onları "Stratejik mütefik" görme oldukça tehlikelidir.

Bilinmelidir ki, Suriye-İran egemenleri de, Türkiye Kürdistanı'ndaki Kürt Hareketini TC'ye karşı kullanma, elde tutma, elden çıkarmama amacındadır. Sözkonusu parçadaki Kürt Hareketi'nin, TC'yi en çok meşgul eden sorun olduğunun bilincinde olarak, Suriye ve İran, Türk egemenleri ile rekabetinde böyle bir koza ihtiyaç duymaktadırlar. Kürt Hareketi'ni sevdiğileri için değil, aralarındaki rekabette rakibine karşı pazarlık için elde tutmak istemektedirler. İşin bir diğer yanı da, Hareketin kendi inisiyatiflerini kullanmasında tahammül gösteremeyecekleri gerçeğidir. Kontrollerini aşması halinde, rakip gördükleri bölge devletleriyle kol-kola, onu bastırarak hareket edebilecekleri bilecekleri asla akıldan çıkarılmamalıdır. Bu açıdan, ne Suriye ve ne de İran, hiçbir şekilde, kendi kontrollerinde tehdit unsuru olacak bir PKK'ya evet deme durumunda değildirler. Kendi çizdikleri çerçevede, kalabilecek bir PKK isterler Nitekim bu çerçeveyi aştığında Suriye ve İran'ın PKK'yi nasıl sınırlayıp, ona yöneldiklerinde açıktır.

Suriye, Sovyetlerin ABD karşısında havlu atmaya yalınlaşmış. Çıkmazı onu ABD ve Batı'ya göz kırpmaya, işbirliğine götürdü. Bu açıdan Suriye, ABD ve Batı'nın tahammül edemeyecekleri bir pozisyonda diretebilme durumunda da değildir. Bunu bilen TC, ABD ve Batı'ya uzaklıkta çok daha büyük tavizler karşılığı, Suriye'ye baskı yapmalarını talep ediyor. ABD ve Batının da dayatmalarıyla Suriye şimdi PKK'yi sınırlama mecburiyetiyle karşı, karşıyadır. Ve bunu yapıyor. Ancak, Esat kendi inisiyatifini zorlamayacak kabul edilir çerçevede kalabilecek kozlara da muhtaçtır. Esat dahi PKK'ya tümünden tavır alamaz. Hem Türkiye ile rekabeti ve hemde Suriye'de çok hassas dengeler üzerinde yükselen iktidarı gereği, PKK'ya tümünden karşı çıkamaz.

Zelê Kampı bombalandı

Dış Haberler Servisi- TC uçakları, PKK'nın Irak Kürdistanı'nda bulunan Zelê Kampı'nı bombaladı. 28 Ocak'ta yapılan "operasyon" sonrası KURD-A bir açıklama yaparak, durumu şöyle değerlendirdi: " Türk basınının yazdığı gibi öyle onlarca yüzlerce kayımız yoktur. Saldırılarda toplam 7 arkadaşımız şehit düştü. İran tarafındaki köylerde 12, Güney Kürdistan'daki köylerde 8, kampımızın çevresindeki köylerde ise 6 köylü ölmüştür. Kampa yakın köylerde ölenlerin 4'ü çocuk, 2'si de kadındır. Gerillaların açtığı ateş sonucu 2 uçak düştü. Eğer PKK gerillaları, faşist TC devletinin bu tip saldırılarına karşı hazırlıklı olmasaydı, şüphesiz ki birçok insan ölecekti. Elbette bu çabalar boşuna değildi. Zira TC egemen sınırlarının faşist zihniyetinin, devalüasyon ve böylece gerçekleştirilen vurgunları ancak böylesine alçakça katliamlarla gizlemeye çalışma çabaları hiç de sürpriz olmadı. Nitekim kontra basın haberi şifirerek ölü sayısını binlere çıkardı. Zelê'nin bombalanmasıyla, TC ile yakın komşuları arasında diplomatik sürtüşmeler de meydana geldi. İran TC'yi uyardı ve kendi sınırları içindeki köylerin de bombalandığını ifade etti. TC egemenleri, bu sürtüşmeyi yeni sahtekarlıklarla örtbas etmeye çalıştılar. Güya "Güney Kürdistan hükümeti, Başbakan Çiller ve Cumhurbaşkanı Demirel'in operasyondan haberi yoktu. Yani bu işi ordu yapmış, sonra da bilgi vermişti(!)"

İran, Irak, Suriye, Türkiye egemenleri Kürtlerin dostu olabilirler mi?

Ağrı Kürt İsyanından öğrenmeliyiz. Özellikle İran-Suriye-Irak-Türkiye egemenlerini dayanak alarak, bağımsızlık ve özgürlük yakalayacaklarını zannedenlerin dikkatlerini çekmek istiyoruz.

Ağrı Kürt İsyanı, Türk egemenlerini ciddi çıkmazlara sürüklemişti. Çaresiz Türk egemenlerinin imdadına İran egemenleri koştular. Türk ve İran antlaşmasıyla, "Tashihi Hudut" kanunu çıkarılmıştı. Buna göre Van Gölü'nün doğusundaki bazı topraklar, İran'a, karşılığında ise, Ağrı Dağı'nın doğusu, Türkiye Cumhuriyeti'ne bırakılıyordu. Bağımsız Kürt Devleti ihtimalinin önlenmesi için, "kutsal" denilen sınırlar çok rahat değiştirilebiliyordu...

Günümüzde açığa çıkan, Türk egemenlerinin, Irak egemenleriyle, Irak Kürdistanı denilen bölgedeki, "Misak-ı Milli" denilen sınırlara komşu dağları, TC'nin sınırlarına, bazı tavizler karşılığında katma ve tampon bölgeler görüşmeleri, böyle düzenlemelerin gerektiğinde yapılabileceğinin somut ispatı değil midir? Evet, yine Ağrı Kürt İsyanı dönemine geçelim. "Tashihi Hudut" kanunu ile Kürt isyanı arkadaşları kutsal isyanın diğer

alanlardaki Kürt direnişleriyle bağlantıları bu yolla kesildi... Günümüzdeki, "sınır ötesi operasyon", "sıcak takip" uygulamalarında aynı anlayışları yaşamıyor muyuz?

Bütün gerçekler, Kürt Ulusal Hareketi'nin kendileri için tehlike oldukları durumda, bölge devletlerinin, tüm çıkar çelişmelerini gerektiğinde arka planda tutarak, birleşebileceklerine tanıklık etmektedir.

SIMKO hareketi bir başka çarpıcı örnektir. Simko (Şikah'lı İsmail Han) önderliğinde Kürt Ulusu, 1922'lerde Şah'a başkaldırmıştı. Simko'nun güçleriyle başedemeyen Şah, Kürtlere isteklerini gerçekleştireceği söylemiyle, barış önerdi. Aslında Tuzak kurdu. Şah, zaman kazanıp, isyanı dize getirmeyi planlıyordu. Neticede de, 1930'larda Simko'ya barış için gönderdiği heyetin yanına, pusu infaz timlerini de ekleyerek, planladığı bir tuzakla Simko'yu katletti. Çok eskilere gitmeye gerek yok. Yakın bir zaman öncesine kadar, aynı taktiği, İran'lı egemenler, Viyana'da Kasım'ı ve yoldaşlarına da uygulayıp onları katletmediler mi? Kurtuluşu udevrimde değil, bu cins barış görüşmelerinde arayanlar, ya-

şanmış tarihsel tecrübelerden öğrenmelidirler...

Simko'dan sonra, Şah, Kürt sorunuyla karşı karşıya bulunan bölge devletleriyle, 1937 yılında Sadabad Paketi'ni oluşturdu. Bugünde benzer çabalarla yine karşı, karşıyayız... 7 Şubat 1994 İran-Suriye-Türkiye görüşmeleri ve son dönemlerde sıklaşan görüşmeler bu anlayışlardan bağımsız ele alınabilir mi? Tek çözüm, Marksist-Leninist-Maoist güzergahta devrimdir.

Ezilen Kürt ulusunun kahrman başkaldırısının Maoist bir güzergahta proleter dünya devrimi kanalına bağlanmasıyla özgür gelecek yaratılabilir. İsyancı Kürdistan'da, burjuva milliyetçi çizgiler, Kürt ezilenlerinin mücadelesinin gerici bölge devletleri ve emperyalistlerce dejeneren edilmesine yol açmıştır. Kürt yığınlarının yiğit başkaldırıları, "Otonom", "Kültürel Özerklik" gibi sahte çözüm önerileriyle hedefinden saptırılmıştır.

Emperyalistlerin ve uçaklarının icazetiyle kurtuluşun yakalanamayacağı Irak'taki eski "otonomiy" uygulamaları ve İran'daki Mahabat Cumhuriyeti tecrübesiyle de ispatlanmıştır. Kürt ezilenleri, egemen uluslar

proletaryası ve emekçileriyle mücadele birliği yaparak, gerçek dostlarının dünya proletaryası ve ezilen halkları olduğu gerçeğini bilerek, proletaryanın Marksist-Leninist-Maoist sancağı altında, birleşmiş ezilen yığınların gücünü, esas alıp, Halk Savaşı yolunda ısrar ederek, kaderini eline alabilir, almalıdır.

AÇIKLAMA

Bu sayımızda yazar Faik BULUT'un yazısı elimize ulaşamadığından yayınlamadığımız için okurlarımızın anlayışla karşılayacaklarını umuyor ve yaşanan bu aksaklıktan dolayı özür diliyoruz.

özgür
gelecek

Brüksel'de NATO zirvesi

NATO'nun, Brüksel Zirvesi, 10-11 Ocak günleri arasında gerçekleştirildi. Bu zirve, Varşova Paketi'nin dağılmasıyla ortaya çıkan gelişmeler, değişimler ve emperyalist "yeni" güç ilişkilerinin yanı sıra, NATO'nun da yeniden yapılandırılması ihtiyacının bir sonucuydu. Emperyalist-kapitalist dünyanın eskisinden özünde farklı olmayan "Yeni Dünya Düzeni"ne göre, NATO'nun yeniden biçimlendirilmesi, Brüksel Zirvesi'nin sebeplerinden belki de en önemlisiydi.

Brüksel Zirvesi'nin gündemini, ittifakın genişletilip-genişletilmemesi sorunu oluşturdu. Rus sosyal emperyalistlerinin başını çektiği Varşova emperyalist pakettin dağılmasıyla birlikte, özellikle Orta ve Doğu Avrupa'da, Balkanlardan ve Kafkasya'ya kadar ciddi bir istikrarsızlık ortaya çıkmıştı. Öteden beri varolan sorunlar alevlenmiş, çatışmalara dönüşmüştü. Bu alandaki ülkeler kendilerini bir "güvenlik boşluğu" içerisinde görüyorlardı. Varşova'nın eski üyeleri, bu boşluğu doldurmak, Rusya'nın tehdit ve saldırılarının hedefi ve nüfuz alanı olmaktan çıkmak için süratle NATO'ya yöneliyorlardı. Litvanya NATO'ya tam üyelik için başvurmuştu. Polonya, Çek, Macaristan ve Slovakya'da üyelik istiyorlardı.

Deyim yerindeyse, Rusya, sorunları başını aştığı için başta tepkisini açıkça ifade edememişti; edemezdi de. Batılı emperyalistlere muhtaçtı. Kendisi bir kaos ve belirsizlik içindeydi. Ancak, bunlar emperyalist emellerinden vazgeçtiği anlamına gelmiyordu. Bu dönemler, ABD ve diğer Batılı emperyalistler, NATO'ya girmek isteyen Doğu ve Orta Avrupa ülkelerinin üyeliklerine evet diyorlardı. Ekonomik ve siyasi kriz içinü de belenlese de eskiye oranla nisbeten kendisine gelen Rusya, nüfuz alanı olarak gördüğü ülkelere NATO'ya üye olmak üzere yönelmelerine açıkça karşı çıktı.

Savunma Bakanı Pavel Graçev ve Yeltsin "Bu kabul edilemez!" demeleriyle ortaya çıktılar. Rusya'nın karşı çıkışı, NATO'ya yeni üyeliklere sıcak bakan Batı'yı temkinli olmaya itti. Zira Rusya, NATO'nun genişletilmesinin kabul edilemeyeceğini, Yeltsin'in özel temsilciliği aracılığıyla zirve öncesi çok sert şekilde ifade etmişti. Aksi halde, kendi askeri ittifakını oluşturacağı tehditini savurmuştu. Bu tavırını, "reform sürecini sekteye uğratmama" şeklinde gerekçelendirilmeye çalışılıyorduysa da, işin aslı, emperyalist çıkarlardı.

Batılı emperyalistler de bunun bilincindeydi. Gerçi anlayışları, göz diktikleri, kapamak istedikleri değişmemişti ama uzun vadeli çıkarları için, taktiklerini değiştirmek zorundaydılar. Nitekim ABD'nin başını çektiği Batılı emperyalistler, Rusya'yı doğrudan karşılarına almamak, tepkisini yumuşatmak için bu aşamada, NATO'ya yeni üye alınmaması, üye olmak isteyenlerle askeri işbirliği ve ortaklaşmasıyla yetinilmesinde karar kıldılar. Kanada gibi bazı emperyalistler de, Rusya'ya taviz verilmemesini, NATO'nun şimdiden genişletilmesini, Doğu ve Orta Avrupa ülkelerinin Rus tehditine karşı NATO şemsiyesi altına alınarak "himaye" edilmesini savunuyorlardı.

BARIŞ İÇİN ORTAKLIK PROJESİ

Rusya'nın itirazlarını yumuşatmak, Doğu ve Orta Avrupa ülkelerinin, Rusya korkusu ile düştükleri güvenlik tedirginliğini azaltmak için, ABD, Barış için Ortaklık (BIO) projesini ortaya atmıştı. Neticede bu proje zirveye katılanlar tarafından da benimsendi. Proje ile yeni üyeliğin yerini, askeri işbirliği ve ortaklık aldı.

Aslında sorun olduğu gibi durmakta ve katılımcılardan hiçbiri

durumdan hoşnut değil. Özellikle Rusya ile Doğu ve Orta Avrupa ülkeleri hiç değil. Rusya, BIO'nun NATO'nun genişletilmesi ve sınırlarına dayatılması stratejisinin bir adımı, ara aşaması olduğunu biliyor. NATO Genel Sekreteri Manfred Wörner, zirve öncesi yaptığı açıklamalarla, "İttifakın güvenlik sisteminin Doğu Avrupa'ya da kapsayarak mutlaka genişleyeceği" fikrini vurguladı. ABD de aynı görüşü, zirve öncesi bizzat Dışişleri Bakanı Christopher aracılığıyla dile getirdi. ABD Başkan Yardımcısı Al Gore'nin de itiraf ettiği gibi, "BIO projesi, işbirliği yapılan ülkeleri, NATO'ya üyelğe hazırlamak anlamına geliyor."

BIO, NATO'nun Rusya'nın eski nüfuz alanlarına müdahalesinin bugünkü biçimidir. Bunun bilincinde olan Rusya, NATO'nun genişlemesinin şimdilik dondurulması ile rahatlamıyor. BIO projesi ile sadece sesini alçaltıyor.

NATO'ya üyelikte ısrar eden Çek, Macaristan, Polonya, Slovakya gibi ülkeler "hiç yoktan iyidir" anlayışıyla, BIO'ya zorunlu olarak evet diyorlar. Ama bunun yetmediği, Batı güvencesi taleplerini yükseltiyorlar. Rusya buna itiraz ediyor. Doğu'daki güvenliğin NATO'ya havale edilemeyeceğini, güvenliğin NATO ve Rusya'nın koordinasyonu ile ele alınması gerektiğini söylüyor. Bu bir anlamda Rusya'nın, Doğu ve Orta Avrupa üzerinde "Garantör" sahibi olduğunu ilan ediyor. Doğu ve Orta Avrupa ülkeleri, böyle birşeyin kabulünün, kendilerinin Rus insafına bırakılması anlamına geldiğini belirterek, BIO'ya her ne kadar evet deseler de, çözümü NATO'ya üyelikte görüyorlar. NATO'nun 5. maddesinin kendilerini de kapsamasını talep ediyorlar. Bu madde, "Saldırıya uğrayan üye ülkenin her yönlü savunulması, üye ülkeye saldırının NATO'ya saldırı olarak kabul edilmiş sayılacağı" nı belirtiyor. Rusya ile ilişkilerini bugün fazlasıyla bozarak istemediği için, BIO projesini yaratan ABD'li emperyalistler, yarattıkları bu projeden kendileri de memnun değil. Ona bir ara formül olarak

DOĞU AVRUPA'YA İTHALAT/İHRACAT

(Milyar Dolar)	İhracat	İthalat
Almanya	14.1	12.9
İtalya	4.6	4.7
Avusturya	3	4.5
Rusya	2.3	4.2
Fransa	2.1	2.6
Hollanda	1.7	1.8
İngiltere	1.5	2
ABD	1.2	2

bakıyorlar. Zirve öncesi bizzat Clinton "Rusya'dan korkmuyoruz. NATO konusunda Rusya'nın veto hakkı yoktur." demeyi de ihmal etmeyerek, asıl stratejilerini de ortaya koymak zorunda kaldı.

Batılı emperyalistler, BIO'ya, birtanından Rusya'yı da davet ederek onu küstürmemeye çalışırken, diğer yandan da NATO'nun genişlemesini fikrini işliyorlar. 13-15 Ocak'ta Rusya gezisine çıkan Clinton, Rusya'nın huzursuzluklarını törpülemeye ve Yeltsin'e destek mesajlarıyla tepkileri yatıştırmaya çalıştı.

BOSNA'DA PETROL OLSAYDI...

Zirvenin gündemlerinden biri de, güçlü hareket yeteneğine sahip bir "Ortak Görev Gücü"nü (Task Force) oluşturulmasıydı. Yani ortak emperyalist saldırı ve müdahale gücü...

Zirvede bu başlık altında Avrupa Birliği tartışmalarıyla yoğunluk kazanan, müttefiklerin BAB çerçevesinde ayrı savunma ve müdahale birlikleri fikrine, NATO'nun Avrupa'ya ayağı olarak işlerlik kazandırılması gündeme alındı.

Özellikle Varşova'nın dağılmasıyla, öteden beri düşünülen NATO'ya yeni roller biçilmesi, kendi alanı dışındaki yerlerde de misyon oynaması gerektiği fikri, daha da yükseltilmişti. Ve bu amaçla, Körfez ile Somali operasyonlarında görüldüğü gibi adımlar atılmıştı. Bu "Ortak Görev Gücü", barış ve istikrarı koruma adı altında, halkları köleliğe mahkum etme, emperyalist çıkar ve tahakkümü koruma, yeni nüfuz alanları yaratma, emperyalist rekabette yeni alanlar kapamak için oluşturulmak isteniyor. "Teröre karşı mücadele" adı altında, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini emperyalist efendileriyle elele savuşturabileceğini sanan TC egemen sınıfları, bir yandan da böyle bir güçle Kafkasya, Orta Asya ve Balkanlar'da çıkar umuyor. Ama bu mümkün değil. Efendiler, uşağa olsa olsa bir kemik atarlar.

NATO: Yugoslavya gibi "kriz bölgesi" olarak adlandırdığı alanlara müdahale için, Task Force fikrini pratik bir sorun olarak zirve'nin gündemine aldı. ABD, sözkonusu müdahalelerin esas yükünün bugüne kadar kendi sırtında olmasından, iç ve dış tepkiler-başarısızlıklar vb. açısından rahatsızdı. Bu yüzden bu alandaki "görevi" diğer emperyalistlerle paylaşmayı, ortak görevi üstlenmeyi, birlikte hareket etmeyi tercih ediyordu. Bu çerçevede Bosna

Hersek sorunu da gündeme gelmişti. Bosna'ya, hava müdahalesi temelinde ortak operasyon düzenlenmesi tartışıldı. Türkiye ve Fransa böyle bir hareketin esrarlı savunucularıydılar. Fransa bununla, ABD'yi çifte standartlı olduğu noktasında sıkıştırarak emperyalist paylaşım ve çıkarların bölüşülmesindeki rahatsızlığını dile getiriyordu. Bu ve benzer birçok noktada, ittifak içerisindeki çatışmalar da ortaya çıkıyordu. Zirvede, Bosna-Hersek konusunda, "BM yetki verir ve gerekli görürse hava hareketi düzenlenebileceği" belirtiliyordu. İşin esası şudur ki, Körfez'deki gibi hayati emperyalist çıkarlar sözkonusu olsaydı, ABD ve NATO çapucuları, hiçbir hukuk tanımaz Bosna'ya çoktan girerlerdi. Ama Bosna'da petrol yok! Yine de zirvenin gerektiğinde Bosna'ya müdahaleyi tasdik etmesi, NATO'nun alanı dışına çıkabileceği, yeni saldırı rolleri üstleneceğinin göstergesidir.

NATO NE OLACAK?

Brüksel Zirvesi, NATO'nun "devam ettirileceği", onun "günümüz dünyasının bir ihtiyaç olduğu"nu buyurdu. Böylelikle, "NATO ne olacak?" sorusuna emperyalistlerin cevabı "devam" oldu.

Kruşçev ve Brejnev'in iktidarı ele geçirmeleriyle emperyalist güce dönüşen Rusya ile birlikte, Rus sosyal emperyalistlerinin başı çektiği Varşova Paketi da, sosyalist çıkarlar maskesi altında, artık emperyalist çıkarları koruma, yaygınlaştırma ve emperyalist hegemonya aracı olmıştı. Kendisi gibi emperyalist bir saldırı ve yayılma üssü ve rakip emperyalist blok olan NATO'ya karşı Rusya'nın havlu atmasıyla, Varşova Paketi giderek çözülmüş ve dağılmıştı. NATO'nun ne olacağı tartışmaları bu ortamla birlikte alevlenmişti. Bu tartışmalarda, revizyonistler, reformistler ve emperyalizme yedeklenenler; "Dünyada kutuplaşmalar artık maziye karşıyor. Tüm ülkeler arasında karşılıklı bağımlılık oluştu. Savaşlar, uzlaşmazlıklar geride kaldı, emperyalist sömürü-yayılma-tehdit artık tarih oldu. Barış ve İstikrar dünyası doğdu" diye buyurarak, NATO döneminin de bittiğini ilan etmişlerdi. Bu baş hüllacılar, emperyalizmin karakterini anlamamakta ısrar eden zavallılara, yaşanan gerçekler yeterince cevap verdi. Savaş, istikrarsızlık, belirsizlik, kaos ölümlü emperyalist dünyanın gerçekleri ortadadır.

Sovyetler Birliği ile beraber Doğu ve Orta Avrupa'da sosyalist rejimlerin yıkılması, emperyalistlerin

Clinton, Yeltsin'i sakinleştirmek için saksafon çalmayı bile denedi. Ancak, Rusya ile ilişkilerini bugün fazla bozmak istemeyen ABD, kendi geliştirdiği projelerden bile memnun değil.

törlüklerin de iflasi ile, dünya emperyalist-kapitalist sisteminin NATO ve Varşova eksenli güç ilişkileri ve yapılanması değişmişti. Batı Almanya'nın Doğu Almanya'yı satın alarak birleşmesi ve Avrupa'nın emperyalist lideri haline gelmesi, Almanya ve Japonya'nın ekonomik alanda ABD'yi gerilere düşüren gelişmesi sözkonusuydu. Emperyalist yapılanma, eskisi gibi devam edemezdi. Kapitalizmin eşitsiz gelişme yasasının ekonomik alanda öne çıkardığı Almanya ve Japonya başta olmak üzere, diğer bazı büyük emperyalist güçler de "yeni" düzenlemeleri dayatıyorlardı. Açıkça dünya çok kutupluluğa doğru yollanıyordu.

Gerçi ABD sahip olduğu askeri ve siyasal güç açısından Jandarmalığını koruyordu. Körfez operasyonu ile bunu pekiştirdi de... Fakat ekonomik patronluk hâlâ ABD emperyalistleri için önemli bir sorun.

Almanya, Fransa ve Japonya hürmurdanıyor. ABD rahat değil. Avrupa Birliği sorununu, ABD dikkatle izliyor. BAB sürecini de... Her ne kadar açıktan karşı çıkmıyor, aksine ittifakın Avrupa'da bir mekanizma haline getirilmesine çalışıyorsa da, işler hiç de onun istediği gibi yürümüyor. Almanya'nın, Avrupa güdüsündeki adımları, rahatsız ediyor. Fransız emperyalistlerinin itirazları da ABD'yi düşündürüyor. Avrupa ittifakının kendisi içerisinde de problemler derinleşiyor.

Özellikle Kafkasya, Balkanlar, Ortadoğu ve Doğu Avrupa'da, müttefiklerin sessiz yürüyüşü, derin tekelbetleri var. Körfez'deki ABD kontrolü, diğer Batılı emperyalistlerden bazıların rahatsız ediyor. Japonya hiç mi hiç rahat değil. Söylenilen aksine, NATO'nun kendi içerisinde de çelişkiler derinleşiyor. Evet dünya küçülüyor. Ancak "Globeleşme" gerçekleriyle dünyanın "konsensusa gittiği" teorilerini gerçekler yalanlıyor.

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların mücadelesi de yükseliyor. Nihai olarak son sözü bunlar söyleyeceklerdir. Herşey emperyalistlerin hükmüyle mi olacaktır? Buna gülmünebilir. Onların "Yeni Dünya Düzen"leri bayrağını, ezilenler yitiriyor. Peru, Filipinler, Türkiye, Hindistan, Nepal, Filistin ve Somali'de olanlar bunu ispatlamıyor mu? Rusya ve Doğu Avrupa'da mayalanmış yeni devrimci dalgayı görmezlikten gelenler kendilerini aldatıyorlar.

Emperyalistler NATO'ya ve benzer paktları devam ettirmeye çalışacaklar... Proletaryanın cevabı tüttür-Emperyalizme, uşaklarına ve tüttür gericiliğe ölüm!